

Úradný vestník

Európskej únie

L 141



Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 58

5. júna 2015

Obsah

I Legislatívne akty

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/847 z 20. mája 2015 o údajoch sprevádzajúcich prevody finančných prostriedkov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1781/2006 ⁽¹⁾ 1
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní 19

SMERNICE

- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES ⁽¹⁾ 73

Korigendá

- ★ Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007) 118

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/847

z 20. mája 2015

o údajoch sprevádzajúcich prevody finančných prostriedkov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1781/2006**(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Toky peňazí pochádzajúcich z nezákonnej činnosti prostredníctvom prevodov finančných prostriedkov môžu narušiť integritu, stabilitu a povesť finančného sektora a ohroziť vnútorný trh Únie, ako aj medzinárodný rozvoj. Pranie špinavých peňazí, financovanie terorizmu a organizovanej trestnej činnosti zostávajú významnými problémami, ktoré by sa mali riešiť na úrovni Únie. Dobrý stav, integritu a stabilitu systému prevodov finančných prostriedkov a dôveru vo finančný systém ako celok by mohli vážne ohroziť snahy páchatel'ov trestnej činnosti a ich spoločníkov buď zakryvať pôvod príjmov z trestnej činnosti, alebo prevádzať finančné prostriedky na trestnú činnosť alebo teroristické účely.
- (2) Ak sa na úrovni Únie neprijmú určité koordinačné opatrenia, osoby, ktoré perú špinavé peniaze a tí, ktorí financujú terorizmus, by mohli využívať so zámerom uľahčiť páchanie svojej trestnej činnosti voľný pohyb kapitálu v rámci integrovaného finančného priestoru. Cieľom medzinárodnej spolupráce v rámci Finančnej akčnej skupiny (FATF) a vykonávania jej odporúčaní na celom svete je zabráňovať praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu pri prevode finančných prostriedkov.
- (3) Z dôvodu rozsahu činnosti by Únia mala zabezpečiť, aby Medzinárodné normy boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a šíreniu zbraní prijaté FATF vo februári 2012 (ďalej len „revidované

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 166, 12.6.2013, s. 2.⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 271, 19.9.2013, s. 31.⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 11. marca 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní z 20. apríla 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Pozícia Európskeho parlamentu z 20. mája 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

odporúčania FATF“) a najmä odporúčanie FATF č. 16 o prevodoch (ďalej len „odporúčanie FATF č. 16“) a revidovaná interpretačná poznámka pre jeho vykonávanie, boli jednotne vykonávané v celej Únii, a najmä vylúčiť diskrimináciu alebo nezrovnalosti medzi domácimi platbami v rámci členského štátu na jednej strane a cezhraničnými platbami medzi členskými štátmi na strane druhej. Nekoordinovaný prístup členských štátov konajúcich jednotlivo v oblasti cezhraničných prevodov finančných prostriedkov by mohol výrazne ovplyvniť plynulé fungovanie platobných systémov na úrovni Únie, a teda by mohol poškodiť vnútorný trh v oblasti finančných služieb.

- (4) S cieľom podporovať súdržný prístup v medzinárodnom kontexte a zvýšiť účinnosť boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by mali ďalšie opatrenia Únie zohľadňovať vývoj na medzinárodnej úrovni, a to revidované odporúčania FATF.
- (5) Vykonávanie a presadzovanie tohto nariadenia vrátane odporúčania FATF č. 16 predstavujú relevantné a účinné prostriedky na predchádzanie praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a boja proti nim.
- (6) Cieľom tohto nariadenia nie je uvaliť na poskytovateľov platobných služieb alebo osoby, ktoré ich služby využívajú, zbytočné zaťaženie alebo náklady. V tomto zmysle by mal byť preventívny prístup cielený a primeraný a mal by byť v plnom súlade s voľným pohybom kapitálu, ktorý je zaručený v celej Únii.
- (7) V revidovanej stratégii Únie v oblasti boja proti financovaniu terorizmu zo 17. júla 2008 (ďalej len „revidovaná stratégia“) sa poukázalo na to, že je potrebné nepoľavovať v úsilí s cieľom zabrániť financovaniu teroristických činností a využívaniu finančných zdrojov zo strany osôb podozrivých z teroristickej činnosti. Uznáva sa úsilie FATF neustále zlepšovať svoje odporúčania a pripraviť spoločnú interpretáciu ich vykonávania. V revidovanej stratégii sa pripomína, že vykonávanie revidovaných odporúčaní FATF všetkými členmi FATF a členmi regionálnych orgánov podobných FATF sa pravidelne hodnotí a že je preto dôležitý spoločný prístup k vykonávaniu členskými štátmi.
- (8) S cieľom zabrániť financovaniu terorizmu sa prijali opatrenia zamerané na zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov určitých osôb, skupín a subjektov vrátane nariadení Rady (ES) č. 2580/2001 ⁽¹⁾, (ES) č. 881/2002 ⁽²⁾ a (EÚ) č. 356/2010 ⁽³⁾. Na ten istý účel sa prijali opatrenia zamerané na ochranu finančného systému pred prevádzaním finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov na teroristické účely. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 ⁽⁴⁾ obsahuje viacero takých opatrení. Tieto opatrenia však úplne nezabraňujú teroristom alebo iným páchatelom trestnej činnosti v prístupe k platobným systémom umožňujúcim prevod ich finančných prostriedkov.
- (9) Úplná vysledovateľnosť prevodov finančných prostriedkov môže byť obzvlášť dôležitým a hodnotným nástrojom na predchádzanie praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich odhaľovanie a vyšetrovanie, ako aj na vykonávanie reštriktívnych opatrení, najmä opatrení ukladaných na základe nariadení (ES) č. 2580/2001, (ES) č. 881/2002 a (EÚ) č. 356/2010 a v plnom súlade s nariadeniami Únie, ktoré implementujú takéto opatrenia. S cieľom zabezpečiť prenos údajov v rámci celého platobného reťazca je preto vhodné ustanoviť systém, ktorým sa poskytovateľom platobných služieb uloží povinnosť zabezpečiť, aby prevody finančných prostriedkov boli sprevádzané údajmi o platiteľovi a príjemcovi.
- (10) Toto nariadenie by sa malo uplatňovať bez ohľadu na reštriktívne opatrenia ukladané na základe nariadení založených na článku 215 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), ako sú napríklad nariadenia (ES) č. 2580/2001, (ES) č. 881/2002 a (EÚ) č. 356/2010, ktorými sa môže vyžadovať, aby poskytovatelia platobných služieb platiteľov a príjemcov, ako aj sprostredkovateľov poskytovateľov platobných služieb, prijali náležité opatrenia na zmrazenie niektorých finančných prostriedkov, alebo aby dodržiavali osobitné reštrikcie týkajúce sa prevodov finančných prostriedkov.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, 28.12.2001, s. 70).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 881/2002 z 27. mája 2002, ktoré ukladá niektoré špecifické obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným so sieťou Al-Qaida (Ú. v. ES L 139, 29.5.2002, s. 9).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 356/2010 z 26. apríla 2010, ktorým sa zavádzajú určité osobitné reštriktívne opatrenia namierené proti určitým fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, vzhľadom na situáciu v Somálsku (Ú. v. EÚ L 105, 27.4.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (pozri s. 73 v tomto úradnom vestníku).

- (11) Toto nariadenie by sa malo tiež uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa transponuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾. Napríklad osobné údaje zhromaždené na účely dosiahnutia súladu s týmto nariadením by sa nemali ďalej spracúvať spôsobom, ktorý by bol nezlučiteľný so smernicou 95/46/ES. Malo by sa prísne zakázať najmä ich ďalšie spracovávanie osobných údajov na obchodné účely. Boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu uznávajú všetky členské štáty ako vec dôležitého verejného záujmu. Z tohto dôvodu prenos osobných údajov do tretej krajiny, ktorá nezaistuje primeranú úroveň ochrany v súlade s článkom 25 smernice 95/46/ES, by sa mal pri uplatňovaní tohto nariadenia preto povoliť v súlade s článkom 26 uvedenej smernice. Je dôležité, aby sa poskytovateľom platobných služieb pôsobiacim vo viacerých jurisdikciách s pobočkami alebo dcérskymi spoločnosťami sídlacimi mimo Únie nebránilo vo výmene informácií o podozrivých transakciách v rámci tej istej organizácie pod podmienkou, že uplatňujú primerané záruky. Poskytovatelia platobných služieb platiteľa a príjemcu a sprostredkovatelia poskytovateľov platobných služieb by mali mať okrem toho zavedené primerané technické a organizačné opatrenia na ochranu osobných údajov pred náhodnou stratou, zmenou alebo neoprávneným poskytnutím alebo prístupom.
- (12) Osoby, ktoré len transformujú papierové dokumenty na elektronické údaje a konajú na základe zmluvy s poskytovateľom platobných služieb a osoby, ktoré poskytujú poskytovateľom platobných služieb výhradne služby posielania správ (messaging system) alebo iné podporné systémy na prevod finančných prostriedkov alebo systémy zúčtovania a vyrovnania obchodov, nespádajú do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (13) Prevody finančných prostriedkov zodpovedajúcich službám uvedeným v článku 3 písm. a) až m) a o) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES ⁽²⁾ sú vyňaté z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Je vhodné tiež vylúčiť z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia prevody finančných prostriedkov, ktoré predstavujú nízke riziko prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. Tieto výnimky by sa mali vzťahovať na platobné karty, nástroje elektronických peňazí, mobilné telefóny alebo iné predplatené alebo následne digitálne zariadenia či zariadenia informačných technológií (IT) s podobnými charakteristickými znakmi, ak sa používajú výlučne na kúpu tovaru alebo služieb, a číslo karty, nástroja alebo zariadenia sprevádza všetky prevody. Avšak toto nariadenie sa uplatňuje na používanie platobnej karty, nástroja elektronických peňazí, mobilného telefónu alebo akéhokoľvek iného predplateného alebo následne plateného digitálneho zariadenia či zariadenia IT s podobnými charakteristickými znakmi na vykonanie prevodu finančných prostriedkov medzi osobami. Okrem toho by sa mali vylúčiť z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia výbery z bankomatov, platbu daní, pokút alebo iných poplatkov, prevody finančných prostriedkov vykonávané prostredníctvom výmeny snímok šekov vrátane šekov konvertovaných do elektronickej podoby alebo výmenných šekov a prevody finančných prostriedkov, v prípade ktorých sú platiteľ aj príjemca poskytovateľmi platobných služieb konajúcimi vo svojom vlastnom mene.
- (14) S cieľom zohľadniť špecifiká vnútroštátnych platobných systémov by mali mať členské štáty možnosť vyňať z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia určité domáce prevody finančných prostriedkov nízkej hodnoty používané na kúpu tovaru alebo služieb vrátane elektronických sporožirových platieb; pod podmienkou, že prevod finančných prostriedkov možno vždy vysledovať až po platiteľa.
- (15) Poskytovatelia platobných služieb by mali zabezpečiť, aby sa uvádzali informácie o platiteľovi a príjemcovi a aby tieto informácie neboli neúplné.
- (16) S cieľom neoslabiť efektívnosť platobných systémov a vyvážiť riziko presunu vykonávania transakcií mimo bežného platobného styku v dôsledku príliš striktných požiadaviek na identifikáciu voči potenciálnej hrozbe terorizmu, ktorú predstavujú malé prevody finančných prostriedkov, by sa povinnosť overovať správnosť údajov o platiteľovi alebo príjemcovi v prípade prevodov finančných prostriedkov, u ktorých sa overenie ešte neuskutočnilo, mala uložiť len pre jednotlivé prevody finančných prostriedkov presahujúce 1 000 EUR, okrem prípadu, keď sa prevod javí ako prepojený s inými prevodmi finančných prostriedkov, spolu s ktorými by presiahol 1 000 EUR, finančné prostriedky boli prijaté alebo vyplatené v hotovosti alebo vo forme anonymných elektronických peňazí, alebo keď existujú opodstatnené dôvody pre podozrenie z prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu.
- (17) V prípade prevodov finančných prostriedkov považovaných za prevody, u ktorých sa overenie uskutočnilo, by sa od poskytovateľov platobných služieb nemalo vyžadovať, aby overovali údaje o platiteľovi alebo príjemcovi, ktoré sprevádzajú každý prevod finančných prostriedkov, a to za predpokladu, že boli splnené povinnosti ustanovené v smernici (EÚ) 2015/849.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES (Ú. v. EÚ L 319, 5.12.2007, s. 1).

- (18) So zreteľom na legislatívne akty Únie v súvislosti s činnosťami týkajúcimi sa platobných služieb, a to nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009⁽¹⁾, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012⁽²⁾ a smernicu 2007/64/ES by malo postačovať, aby zjednodušené informácie sprevádzali len prevody finančných prostriedkov v rámci Únie, ako je napr. číslo (čísla) platobného účtu alebo jedinečný identifikačný kód transakcie.
- (19) S cieľom umožniť orgánom zodpovedným za boj proti praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu v tretích krajinách vysledovať zdroj finančných prostriedkov využívaných na tieto účely by prevody finančných prostriedkov z Únie, ktoré smerujú mimo Únie, mali sprevádzať úplné údaje o platiteľovi a príjemcovi. Uvedeným orgánom by sa mal udeliť prístup k úplným údajom o platiteľovi a príjemcovi iba na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich odhaľovania a vyšetrovania.
- (20) Orgány členského štátu zodpovedné za boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a príslušné súdne orgány a orgány presadzovania práva v členských štátoch by mali zintenzívniť vzájomnú spoluprácu a spoluprácu s príslušnými orgánmi tretích krajín vrátane orgánov v rozvojových krajinách, aby naďalej posilnili transparentnosť a výmenu informácií a najlepších postupov.
- (21) Pokiaľ ide o prevody finančných prostriedkov od individuálneho platiteľa niekoľkým príjemcom, ktoré sa majú uskutočniť v hromadných prevodoch obsahujúcich jednotlivé prevody z Únie smerujúce mimo Únie, malo by sa ustanoviť, aby takéto jednotlivé prevody sprevádzalo iba číslo platobného účtu platiteľa alebo jedinečný identifikačný kód transakcie, ako aj úplné údaje o príjemcovi, a to za predpokladu, že hromadný prevod zahŕňa úplné údaje o platiteľovi, ktoré sú overené z hľadiska správnosti, a úplné údaje o príjemcovi, ktorý je úplne vysledovateľný.
- (22) Aby bolo možné skontrolovať, či vyžadované údaje o platiteľovi a príjemcovi sprevádzajú prevody finančných prostriedkov, a s cieľom napomôcť identifikácii podozrivých transakcií by poskytovateľ platobných služieb príjemcu a sprostredkovateľ platobných služieb mali mať zavedené účinné postupy s cieľom zistiť, či údaje o platiteľovi a príjemcovi chýbajú alebo sú neúplné. Tieto postupy by mali zahŕňať monitorovanie *ex-post* alebo monitorovanie v reálnom čase, ak je to vhodné. Príslušné orgány by mali zabezpečiť, aby poskytovatelia platobných služieb zahrnuli požadované informácie o transakciách do správ o elektronických prevodoch alebo do súvisiacich správ v rámci celého platobného reťazca.
- (23) Vzhľadom na možnú hrozbu prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktorú predstavujú anonymné prevody, je vhodné poskytovateľovi platobných služieb uložiť povinnosť vyžadovať údaje o platiteľovi a príjemcovi. V súlade s prístupom založeným na hodnotení rizika vypracovaným FATF je vhodné identifikovať oblasti vyššieho a nižšieho rizika s cieľom lepšie sa zamerať na riziko prania špinavých peňazí a financovaním terorizmu. Poskytovateľ platobných služieb príjemcu a sprostredkovateľ poskytovateľa platobných služieb by preto mali mať účinné postupy založené na hodnotení rizika, ktoré sa uplatňujú, keď prevod finančných prostriedkov nesprevádzajú vyžadované údaje o platiteľovi alebo príjemcovi, aby sa mohli rozhodnúť, či daný prevod vykonať, odmietnuť alebo pozastaviť a rozhodnúť aké primerané nadväzné opatrenia by mali prijať.
- (24) Poskytovateľ platobných služieb príjemcu a sprostredkovateľ platobných služieb by mali byť osobitne opatrní pri hodnotení rizika, ak zistia, že údaje o platiteľovi alebo príjemcovi chýbajú alebo nie sú úplné, a podozrivé transakcie by mali oznámiť príslušným orgánom v súlade s ohlasovacou povinnosťou stanovenou v smernici (EÚ) 2015/849 a s vnútroštátnymi opatreniami transponujúcimi uvedenú smernicu.
- (25) Ustanovenia týkajúce sa prevodov finančných prostriedkov, v súvislosti s ktorými údaje o platiteľovi alebo príjemcovi chýbajú alebo sú neúplné, sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek povinnosti poskytovateľov platobných služieb a sprostredkovateľov platobných služieb vzťahujúce sa na pozastavenie a/alebo odmietnutie prevodov finančných prostriedkov, ktoré porušujú ustanovenia občianskeho, správneho alebo trestného práva.
- (26) S cieľom pomôcť poskytovateľom platobných služieb zaviesť účinné postupy zamerané na zisťovanie prípadov, v ktorých prijímajú prevody finančných prostriedkov s chýbajúcimi alebo neúplnými údajmi platiteľa alebo príjemcu, a prijímať nadväzujúce opatrenia, Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) (ďalej

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 924/2009 zo 16. septembra 2009 o cezhraničných platbách v Spoločenstve, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 2560/2001 (Ú. v. EÚ L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa ustanovujú technické a obchodné požiadavky na úhrady a inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EÚ) č. 924/2009 (Ú. v. EÚ L 94, 30.3.2012, s. 22).

len „EBA“), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 ⁽¹⁾, Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov) (ďalej len „EIOPA“), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 ⁽²⁾, a Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) (ďalej len „ESMA“), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 ⁽³⁾, vydajú usmernenia.

- (27) S cieľom umožniť urýchlené prijatie opatrení v rámci boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by poskytovatelia platobných služieb mali rýchlo reagovať na žiadosti o údaje o platiteľovi a príjemcovi od orgánov, ktoré sú zodpovedné za boj proti praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu v členských štátoch, v ktorých sú uvedení poskytovatelia platobných služieb usadení.
- (28) Počet dní na odpoveď na žiadosť o údaje o platiteľovi je určený počtom pracovných dní v členskom štáte poskytovateľa platobných služieb platiteľa.
- (29) Keďže je niekedy možné identifikovať vyžadované údaje alebo jednotlivcov zainteresovaných na transakcii až niekoľko mesiacov alebo dokonca rokov po vykonaní pôvodného prevodu finančných prostriedkov a aby bolo možné získať prístup k nevyhnutným dôkazom v rámci vyšetrovania, je vhodné vyžadovať, aby poskytovateľ platobných služieb uchovával po určité obdobie záznamy o údajoch o platiteľovi a príjemcovi po určitú dobu na účely predchádzania praniu špinavých peňazí, ich odhaľovania a vyšetrovania a financovaniu terorizmu. Uvedené obdobie uchovávania by malo byť časovo obmedzené na päť rokov, po uplynutí ktorých by mali byť všetky osobné údaje vymazané, pokiaľ sa vo vnútroštátnych právnych predpisoch nestanovuje inak. Ak je to potrebné na účely predchádzania praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, ich odhaľovania alebo vyšetrovania a po vykonaní posúdenia nevyhnutnosti a primeranosti opatrenia by členské štáty mali byť schopné umožniť alebo vyžadovať uchovávanie záznamov, po ďalšie obdobie, ktoré neprekročí päť rokov, pričom tým nie je dotknuté vnútroštátne trestné právo o dôkazoch uplatniteľné na prebiehajúce vyšetrovania trestnej činnosti a súdne konania.
- (30) S cieľom zlepšiť dodržiavanie tohto nariadenia a v súlade s oznámením Komisie z 9. decembra 2010 s názvom Posilňovanie sankčných režimov v odvetví finančných služieb by sa mali posilniť právomoci prijímať opatrenia týkajúce sa dohľadu a právomoci príslušných orgánov ukladať sankcie. Mali by sa ustanoviť administratívne sankcie a opatrenia vzhľadom na dôležitosť boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by členské štáty mali stanoviť sankcie a opatrenia, ktoré sú účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty by mali o tom informovať Komisiu a spoločný výbor EBA EIOPA a ESMA (ďalej len „európske orgány dohľadu“).
- (31) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania kapitoly V tohto nariadenia by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci. Tieto právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (32) Viaceré krajiny a územia, ktoré nie sú súčasťou územia Únie, sa podieľajú na menovej únii s členským štátom, tvoria súčasť menového priestoru členského štátu alebo podpísali s Úniou zastúpenou členským štátom menový dohovor a majú poskytovateľov platobných služieb, ktorí sa priamo alebo nepriamo zúčastňujú na činnosti platobných systémov a systémov vyrovnania daného členského štátu. S cieľom vyhnúť sa uplatňovaniu tohto nariadenia na prevody finančných prostriedkov medzi dotknutými členskými štátmi a týmito krajinami alebo územiami, čo by malo značný negatívny vplyv na hospodárstvo uvedených krajín alebo území, je vhodné, aby sa s takýmito prevodmi finančných prostriedkov umožnilo zaobchádzať ako s prevodmi finančných prostriedkov v rámci dotknutých členských štátov.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/79/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (33) Vzhľadom na množstvo zmien nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 ⁽¹⁾, ktoré by bolo podľa tohto nariadenia potrebné vykonať, je v záujme prehľadnosti vhodné uvedené nariadenie zrušiť.
- (34) Keďže ciele tohto nariadenia nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (35) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie, najmä právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života (článok 7), právo na ochranu osobných údajov (článok 8), právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces (článok 47) a zásadu *ne bis in idem*.
- (36) V záujme zaistenia hladkého zavedenia rámca pre boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu je vhodné, aby sa dátum začatia uplatňovania tohto nariadenia tak zhodoval s koncom lehoty na transpozíciu smernice (EÚ) 2015/849.
- (37) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov bol konzultovaný v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾ a vydal stanovisko 4. júla 2013 ⁽³⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

V tomto nariadení sa stanovujú pravidlá týkajúce sa údajov o platiteľoch a príjemcoch, ktoré sprevádzajú prevody finančných prostriedkov v akejkoľvek mene na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich vyšetrovania a odhaľovania, ak je aspoň jeden z poskytovateľov platobných služieb zapojených do prevodu finančných prostriedkov usadený v Únii.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na prevody finančných prostriedkov v akejkoľvek mene, ktoré odosiela alebo prijíma poskytovateľ platobných služieb alebo sprostredkovateľ platobných služieb usadený v Únii.
2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na služby uvedené v článku 3 písm. a) až m) a písm. o) smernice 2007/64/ES.
3. Toto nariadenie sa nevzťahuje na prevody finančných prostriedkov vykonané s použitím platobnej karty, nástroja elektronických peňazí alebo mobilného telefónu či akékoľvek iného predplateného alebo následne plateného digitálneho zariadenia alebo zariadenia informačných technológií s podobnými charakteristickými znakmi, ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) takáto karta, nástroj alebo zariadenie sa použije výlučne na platenie za tovar alebo služby a
 - b) všetky prevody vyplývajúce z transakcie sprevádza číslo uvedenej karty, nástroja alebo zariadenia.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 z 15. novembra 2006 o údajoch o príkazcovi, ktoré sprevádzajú prevody finančných prostriedkov (Ú. v. EÚ L 345, 8.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 32, 4.2.2014, s. 9.

Toto nariadenie sa však uplatňuje, ak sa platobná karta, nástroj elektronických peňazí alebo mobilný telefón či akékoľvek iné predplatené alebo následne platené digitálne zariadenie či zariadenie informačných technológií s podobnými charakteristickými znakmi použije na vykonanie prevodu finančných prostriedkov medzi osobami.

4. Toto nariadenie sa nevzťahuje na osoby, ktorých jediná činnosť je konvertovanie papierových dokumentov na elektronické údaje a ktoré tak konajú na základe zmluvy s poskytovateľom platobných služieb, a ani na osoby, ktoré nevykonávajú inú činnosť než poskytovanie systémov posielania správ alebo iných podporných systémov na prevod finančných prostriedkov alebo systémov zúčtovania a vyrovnania poskytovateľom platobných služieb.

Toto nariadenie sa nevzťahuje na prevody finančných prostriedkov:

- a) ktoré zahŕňajú výber peňazí platiteľom z jeho platobného účtu;
- b) ktoré prevádzajú finančné prostriedky verejným orgánom ako platby daní, pokút alebo iných poplatkov v rámci členského štátu;
- c) ak sú platiteľ aj príjemca poskytovateľmi platobných služieb konajúcimi vo svojom vlastnom mene;
- d) ktoré sa vykonávajú prostredníctvom výmeny snímok šekov vrátane šekov konvertovaných do elektronickej podoby.

5. Členský štát sa môže rozhodnúť neuplatňovať toto nariadenie na prevody finančných prostriedkov na svojom území v prospech platobného účtu príjemcu umožňujúceho platbu výlučne za dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb, ak sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

- a) na poskytovateľa platobných služieb príjemcu sa vzťahuje smernica (EÚ) 2015/849;
- b) poskytovateľ platobných služieb príjemcu je schopný prostredníctvom jedinečného identifikačného kódu transakcie vysledovať cez príjemcu prevod finančných prostriedkov od osoby, ktorá má s príjemcom zmluvu o dodaní tovaru alebo poskytnutí služieb;
- c) suma prevodu finančných prostriedkov nepresahuje 1 000 EUR.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „financovanie terorizmu“ je financovanie terorizmu v zmysle vymedzenia v článku 1 ods. 5 smernice (EÚ) 2015/849;
2. „pranie špinavých peňazí“ je pranie špinavých peňazí v zmysle vymedzenia v článku 1 ods. 3 a 4 smernice (EÚ) 2015/849;
3. „platiteľ“ je osoba, ktorá je majiteľom platobného účtu a ktorá povoľuje prevod finančných prostriedkov z tohto platobného účtu, alebo v prípade, že platobný účet neexistuje, ktorá dáva príkaz na prevod finančných prostriedkov;
4. „príjemca“ je osoba, ktorá je zamýšľaným príjemcom prevodu finančných prostriedkov;
5. „poskytovateľ platobných služieb“ sú kategórie poskytovateľov platobných služieb uvedené v článku 1 ods. 1 smernice 2007/64/ES, fyzické alebo právnické osoby využívajúce výnimku podľa článku 26 uvedenej smernice a právnické osoby využívajúce výnimku na základe článku 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES ⁽¹⁾, poskytujúce služby prevodu finančných prostriedkov;
6. „sprostredkovateľ platobných služieb“ je poskytovateľ platobných služieb, ktorý nie je poskytovateľom platobných služieb platiteľa ani príjemcu a ktorý prijíma alebo odosiela finančné prostriedky v mene poskytovateľa platobných služieb platiteľa alebo príjemcu alebo iného sprostredkovateľa platobných služieb;
7. „platobný účet“ je platobný účet vymedzený v článku 4 bode 14 smernice 2007/64/ES;
8. „finančné prostriedky“ sú prostriedky vymedzené v článku 4 bode 15 smernice 2007/64/ES;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7).

9. „prevod finančných prostriedkov“ je každá transakcia aspoň čiastočne vykonaná elektronickými prostriedkami v mene platiteľa prostredníctvom poskytovateľa platobných služieb, ktorej cieľom je sprístupniť finančné prostriedky prostredníctvom poskytovateľa platobných služieb príjemcovi bez ohľadu na to, či je platiteľ a príjemca tá istá osoba, a bez ohľadu na to, či je poskytovateľ platobných služieb platiteľa a poskytovateľ platobných služieb príjemcu jedna a tá istá osoba, vrátane transakcií, ktorými sú:
- a) úhrada, ako sa vymedzuje v článku 2 bode 1 nariadenia (EÚ) č. 260/2012;
 - b) inkaso, ako sa vymedzuje v článku 2 bode 2 nariadenia (EÚ) č. 260/2012;
 - c) vnútroštátne alebo cezhraničné poukázanie peňazí, ako sa vymedzuje v článku 4 bode 13 smernice 2007/64/ES;
 - d) prevod vykonaný prostredníctvom použitia platobnej karty, nástroja elektronických peňazí alebo mobilného telefónu či iného predplateného alebo následne plateného digitálneho zariadenia alebo zariadenia informačných technológií s podobnými charakteristickými znakmi;
10. „hromadný prevod“ je zoskupenie niekoľkých jednotlivých prevodov finančných prostriedkov spojených na účely prenosu;
11. „jedinečný identifikačný kód transakcie“ je kombinácia písmen, číslíc alebo znakov, ktorú stanoví poskytovateľ platobných služieb v súlade s protokolmi k platobným systémom a systémom vyrovnania alebo k systémom posielania správ používaným na vykonanie prevodu finančných prostriedkov a ktorá umožňuje vysledovať transakciu späť k platiteľovi a príjemcovi;
12. „prevod finančných prostriedkov medzi osobami“ je transakcia medzi fyzickými osobami, ktoré konajú ako spotrebitelia, na iné účely ako obchod, podnikanie alebo výkon profesie.

KAPITOLA II

POVINNOSTI POSKYTOVATEĽOV PLATOBNÝCH SLUŽIEB

ODDIEL 1

povinnosti poskytovateľa platobných služieb platiteľa

Článok 4

Údaje sprevádzajúce prevody finančných prostriedkov

1. Poskytovateľ platobných služieb platiteľa zabezpečí, aby prevody finančných prostriedkov sprevádzali tieto údaje o platiteľovi:
 - a) meno platiteľa;
 - b) číslo platobného účtu platiteľa a
 - c) adresa platiteľa, číslo oficiálneho osobného preukazu, identifikačné číslo zákazníka alebo dátum a miesto narodenia.
2. Poskytovateľ platobných služieb platiteľa zabezpečí, aby prevody finančných prostriedkov sprevádzali tieto údaje o príjemcovi:
 - a) meno príjemcu a
 - b) číslo platobného účtu príjemcu.
3. Odchyľne od odseku 1 písm. b) a odseku 2 písm. b) v prípade prevodu, ktorý nebol urobený z platobného účtu alebo na platobný účet, poskytovateľ platobných služieb platiteľa zabezpečí, aby bol prevod finančných prostriedkov sprevádzaný namiesto čísla platobného účtu(-ov) jedinečným identifikačným kódom transakcie.
4. Pred tým, ako poskytovateľ platobných služieb platiteľa prevedie finančné prostriedky, overí správnosť údajov uvedených v odseku 1 na základe dokumentov, údajov alebo informácií získaných zo spoľahlivého a nezávislého zdroja.
5. Overenie uvedené v odseku 4 sa považuje za vykonané ak:
 - a) bola totožnosť platiteľa overená v súlade s článkom 13 smernice (EÚ) 2015/849 a údaje získané na základe uvedeného overenia sa uchovávajú v súlade s článkom 40 uvedenej smernice alebo
 - b) sa na platiteľa vzťahuje článok 14 ods. 5 smernice (EÚ) 2015/849.

6. Bez toho, aby boli dotknuté výnimky uvedené v článkoch 5 a 6, sa poskytovateľovi platobných služieb platiteľ nesmie vykonať žiadny prevod finančných prostriedkov pred tým, ako zabezpečí úplný súlad s týmto článkom.

Článok 5

Prevody finančných prostriedkov v rámci Únie

1. Odchyľne od článku 4 ods. 1 a 2 v prípade, že sú všetci poskytovatelia platobných služieb, ktorí sú zapojení do platobného reťazca, usadení v Únii, prevody finančných prostriedkov sprevádza aspoň číslo platobného účtu platiteľa aj príjemcu alebo, v prípade uplatňovania článku 4 ods. 3, jedinečný identifikačný kód transakcie, a to bez toho, aby boli prípadne dotknuté požiadavky na údaje ustanovené v nariadení (EÚ) č. 260/2012.

2. Bez ohľadu na odsek 1 poskytovateľ platobných služieb platiteľa na žiadosť poskytovateľa platobných služieb príjemcu alebo sprostredkovateľa platobných služieb sprístupní do troch pracovných dní od prijatia tejto žiadosti nasledujúce údaje:

- a) v prípade prevodov finančných prostriedkov v sume vyššej ako 1 000 EUR, či už sa tieto prevody vykonávajú ako jedna transakcia alebo ako niekoľko transakcií, ktoré sa javia ako prepojené, údaje o platiteľovi alebo príjemcovi v súlade s článkom 4;
- b) v prípade prevodov finančných prostriedkov, ktoré nepresahujú 1 000 EUR a nejavia sa ako prepojené s inými prevodmi finančných prostriedkov, ktorých výška by spolu s predmetným prevodom presiahla 1 000 EUR, aspoň:
 - i) meno platiteľa a meno príjemcu a
 - ii) čísla platobných účtov platiteľa aj príjemcu alebo, v prípade uplatňovania článku 4 ods. 3, jedinečný identifikačný kód transakcie.

3. Odchyľne od článku 4 ods. 4 v prípade prevodov finančných prostriedkov uvedených v odseku 2 písm. b) tohto článku poskytovateľ platobných služieb platiteľa nemusí overovať údaje o platiteľovi, pokiaľ poskytovateľ platobných služieb platiteľa:

- a) dostal finančné prostriedky, ktoré sa majú previesť, v hotovosti alebo vo forme anonymných elektronických peňazí, alebo
- b) má dôvodné podozrenie, že ide o pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu.

Článok 6

Prevody finančných prostriedkov mimo Únie

1. V prípade hromadných prevodov od jedného platiteľa, pri ktorých sú poskytovatelia platobných služieb príjemcov usadení mimo Únie, sa článok 4 ods. 1 nevzťahuje na jednotlivé prevody zoskupené v hromadnom prevode za predpokladu, že hromadný prevod zahŕňa údaje uvedené v článku 4 ods. 1, 2 a 3 a uvedené údaje sa overili v súlade s článkom 4 ods. 4 a 5 a že jednotlivé prevody sprevádza číslo platobného účtu platiteľa alebo, v prípade uplatňovania článku 4 ods. 3, jedinečný identifikačný kód transakcie.

2. Odchyľne od článku 4 ods. 1 a bez toho, aby boli prípadne dotknuté údaje vyžadované v súlade s nariadením (EÚ) č. 260/2012, v prípade, že je poskytovateľ platobných služieb príjemcu usadený mimo Únie, prevody finančných prostriedkov, ktoré nepresahujú 1 000 EUR a nejavia sa ako prepojené s inými prevodmi finančných prostriedkov, ktorých výška by spolu s predmetným prevodom presiahla 1 000 EUR, sprevádzajú aspoň tieto údaje:

- a) meno platiteľa meno príjemcu a
- b) čísla platobných účtov platiteľa a príjemcu alebo, v prípade uplatňovania článku 4 ods. 3, jedinečný identifikačný kód transakcie.

Odchyľne od článku 4 ods. 4 poskytovateľ platobnej služby platiteľa nemusí overovať údaje o platiteľovi, pokiaľ poskytovateľ platobných služieb platiteľa:

- a) dostal finančné prostriedky, ktoré sa majú previesť, v hotovosti alebo vo forme anonymných elektronických peňazí, alebo
- b) má dôvodné podozrenie, že ide o pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu.

ODDIEL 2

povinnosti poskytovateľa platobných služieb príjemcu

Článok 7

Zistenie chýbajúcich údajov o platiteľovi alebo príjemcovi

1. Poskytovateľ platobných služieb príjemcu vykonáva účinné postupy, ktorými zisťuje, či v systéme posielania správ alebo v systéme platieb a vyrovnania používanom na prevod finančných prostriedkov boli v súvislosti s údajmi o platiteľovi a príjemcovi vyplnené všetky kolónky s použitím znakov alebo vstupov, ktoré sú prípustné podľa pravidiel daného systému.
2. Poskytovateľ platobných služieb príjemcu vykonáva účinné postupy, v prípade potreby vrátane monitorovania *ex-post* a monitorovania v reálnom čase, aby mohol zistiť, či chýbajú tieto údaje o platiteľovi alebo príjemcovi:
 - a) ak ide o prevody finančných prostriedkov, v prípade ktorých je poskytovateľ platobných služieb platiteľa usadený v Únii, údaje uvedené v článku 5;
 - b) ak ide o prevody finančných prostriedkov, v prípade ktorých je poskytovateľ platobných služieb platiteľa usadený mimo Únie, údaje uvedené v článku 4 ods. 1 a 2;
 - c) ak ide o hromadné prevody, v prípade ktorých je poskytovateľ platobných služieb platiteľa usadený mimo Únie, údaje uvedené v článku 4 ods. 1 a 2 v súvislosti s uvedeným hromadným prevodom.
3. V prípade prevodov finančných prostriedkov presahujúcich 1 000 EUR, či už sa tieto prevody vykonávajú ako jedna transakcia alebo ako niekoľko transakcií, ktoré sa javia ako prepojené, poskytovateľ platobných služieb príjemcu pred kreditovaním platobného účtu príjemcu alebo sprístupnením finančných prostriedkov príjemcovi overuje správnosť údajov o príjemcovi uvedených v odseku 2 tohto článku na základe dokumentov, údajov alebo informácií získaných zo spoľahlivého a nezávislého zdroja, a to bez toho, aby boli dotknuté požiadavky stanovené v článkoch 69 a 70 smernice 2007/64/ES.
4. V prípade prevodov finančných prostriedkov nepresahujúcich 1 000 EUR, ktoré sa nejavia ako prepojené s inými prevodmi finančných prostriedkov, ktorých výška by spolu s predmetným prevodom presiahla 1 000 EUR, poskytovateľ platobných služieb príjemcu nemusí overovať správnosť údajov o príjemcovi, pokiaľ poskytovateľ platobných služieb príjemcu:
 - a) zaplatí finančné prostriedky v hotovosti alebo vo forme anonymných elektronických peňazí, alebo
 - b) má dôvodné podozrenie, že ide o pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu.
5. Overovanie uvedené v odsekoch 3 a 4 sa považuje za vykonané ak:
 - a) bola totožnosť platiteľa overená v súlade s článkom 13 smernice (EÚ) 2015/849 a údaje získané na základe uvedeného overenia sa uchovávajú v súlade s článkom 40 uvedenej smernice, alebo
 - b) sa na platiteľa vzťahuje článok 14 ods. 5 smernice (EÚ) 2015/849.

Článok 8

Prevody finančných prostriedkov s chýbajúcimi alebo neúplnými údajmi o platiteľovi alebo príjemcovi

1. Poskytovateľ platobných služieb príjemcu vykonáva účinné postupy založené na hodnotení rizika, a to aj na základe postupov hodnotenia rizika uvedeného v článku 13 smernice (EÚ) 2015/849, s cieľom určiť, či vykonať, odmietnuť alebo pozastaviť prevod finančných prostriedkov, v prípade ktorého chýbajú požadované úplné údaje o platiteľovi a príjemcovi, a s cieľom prijať primerané nadväzujúce opatrenia.

Ak poskytovateľ platobných služieb príjemcu pri prijímaní prevodu finančných prostriedkov zistí, že údaje uvedené v článku 4 ods. 1 alebo 2, článku 5 ods. 1 alebo článku 6 chýbajú alebo nie sú úplné alebo sa nevyplnili s použitím znakov alebo vstupných informácií, ktoré sú prípustné podľa dohôd o systéme posielania správ alebo systému platieb a systému vyrovnania, ako sa uvádza v článku 7 ods. 1, poskytovateľ platobných služieb platiteľa prevod odmietne, alebo požiada o vyžadované údaje o platiteľovi a príjemcovi, a to pred kreditovaním platobného účtu príjemcu alebo po ňom alebo sprístupnením finančných prostriedkov príjemcovi, na základe hodnotenia rizika.

2. Ak poskytovateľ platobných služieb opakovane neposkytne žiadny z požadovaných údajov o platiteľovi alebo príjemcovi, poskytovateľ platobných služieb príjemcu prijme opatrenia, ktoré môžu najprv zahŕňať vydanie upozornení a stanovenie lehôt, pred tým, ako buď odmietne všetky budúce prevody finančných prostriedkov od tohto poskytovateľa platobných služieb, alebo či obmedzí alebo ukončí svoj obchodný vzťah s daným poskytovateľom platobných služieb.

Poskytovateľ platobných služieb príjemcu oznámi neposkytnutie údajov a prijaté kroky príslušnému orgánu zodpovednému za monitorovanie dodržiavania súladu s ustanoveniami o boji proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.

Článok 9

Posudzovanie a ohlasovanie

Poskytovateľ platobných služieb príjemcu zohľadňuje chýbajúce alebo neúplné údaje o príkazcovi a príjemcovi ako faktor pri posudzovaní toho, či sú prevody finančných prostriedkov alebo akékoľvek súvisiace transakcie podozrivé a či sa musia ohlásiť finančnej spravodajskej jednotke (FIU) v súlade so smernicou (EÚ) 2015/849.

ODDIEL 3

povinnosti sprostredkovateľov platobných služieb

Článok 10

Uchovávanie údajov o platiteľovi a príjemcovi pri prevode

Sprostredkovatelia platobných služieb zabezpečujú, aby sa všetky prijaté údaje o platiteľovi a príjemcovi, ktoré sprevádzajú prevod finančných prostriedkov, uchovali pri prevode.

Článok 11

Zistenie chýbajúcich údajov o platiteľovi alebo príjemcovi

1. Sprostredkovateľ platobných služieb vykonáva účinné postupy s cieľom zistiť, či v systéme posielania správ alebo v systéme platieb a vyrovnania používanom na prevod finančných prostriedkov boli v súvislosti s údajmi o platiteľovi a príjemcovi vyplnené všetky kolónky s použitím znakov alebo vstupov, ktoré sú prípustné podľa pravidiel daného systému.
2. Sprostredkovateľ platobných služieb vykonáva účinné postupy, v prípade potreby vrátane monitorovania *ex-post* a monitorovania v reálnom čase, aby mohol zistiť, či chýbajú tieto údaje o platiteľovi alebo príjemcovi:
 - a) ak ide o prevody finančných prostriedkov, v prípade ktorých sú poskytovatelia platobných služieb platiteľa a príjemcu usadení v Únii, údaje uvedené v článku 5;
 - b) ak ide o prevody finančných prostriedkov, v prípade ktorých je poskytovateľ platobných služieb platiteľa alebo príjemcu usadený mimo Únie, údaje uvedené v článku 4 ods. 1 a 2;
 - c) ak ide o hromadné prevody, v prípade ktorých je poskytovateľ platobných služieb platiteľa alebo príjemcu usadený mimo Únie, údaje uvedené v článku 4 ods. 1 a 2 v súvislosti s uvedeným hromadným prevodom.

Článok 12

Prevody finančných prostriedkov s chýbajúcimi údajmi o platiteľovi alebo príjemcovi

1. Sprostredkovateľ platobných služieb zavedie účinné postupy založené na hodnotení rizika s cieľom určiť, či vykonať, odmietnuť alebo pozastaviť prevod finančných prostriedkov, v prípade ktorého chýbajú vyžadované údaje o platiteľovi a príjemcovi, a s cieľom prijať primerané nadväzné opatrenia.

Ak sprostredkovateľ platobných služieb príjemcu pri prijímaní prevodu finančných prostriedkov zistí, že údaje uvedené v článku 4 ods. 1 alebo 2, článku 5 ods. 1 alebo článku 6 chýbajú alebo sa nevyplnili s použitím znakov alebo vstupných informácií, ktoré sú prípustné podľa dohovorov o systéme posielania správ alebo systému platieb a systému vyrovnania, ako sa uvádza v článku 7 ods. 1, prevod odmietne, alebo požiada o vyžadované údaje o platiteľovi a príjemcovi, a to pred alebo po transmisii prevodu finančných prostriedkov, na základe hodnotenia rizika.

2. Ak poskytovateľ platobných služieb opakovane neposkytne vyžadované údaje o platiteľovi alebo príjemcovi, sprostredkovateľ platobných služieb prijme opatrenia, ktoré môžu zahŕňať najprv vydanie upozornení a stanovenie lehôt pred tým, než buď odmietne všetky budúce prevody finančných prostriedkov od tohto poskytovateľa platobných služieb, alebo obmedzí, alebo ukončí svoj obchodný vzťah s daným poskytovateľom platobných služieb.

Sprostredkovateľ poskytovateľa platobných služieb oznámi neposkytnutie údajov a prijaté kroky príslušnému orgánu zodpovednému za monitorovanie dodržiavania súladu s ustanoveniami o boji proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.

Článok 13

Posudzovanie a ohlasovanie

Sprostredkovateľ platobných služieb zohľadňuje chýbajúce údaje o platiteľovi alebo príjemcovi ako faktor pri posudzovaní toho, či sú prevody finančných prostriedkov alebo akékoľvek súvisiace transakcie podozrivé a či sa musia ohlásiť FIU v súlade so smernicou (EÚ) 2015/849.

KAPITOLA III

INFORMÁCIE, OCHRANA ÚDAJOV A UCHOVÁVANIE ZÁZNAMOV

Článok 14

Poskytovanie informácií

Poskytovatelia platobných služieb odpovedajú v plnom rozsahu a bezodkladne, a to aj prostredníctvom centrálného kontaktného miesta v súlade s článkom 45 ods. 9 smernice (EÚ) 2015/849, ak takéto centrálné kontaktné miesto bolo zriadené, a v súlade s procesnými požiadavkami ustanovenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch členského štátu, v ktorom sú usadení, na otázky výlučne od orgánov daného členského štátu zodpovedných za predchádzanie praniu špinavých peňazí a boj proti nemu alebo za boj proti terorizmu, pokiaľ ide o informácie požadované podľa tohto nariadenia.

Článok 15

Ochrana údajov

1. Na spracovanie osobných údajov podľa tohto nariadenia sa vzťahuje smernica 95/46/ES v zmysle jej transpozície do vnútroštátneho práva. Na osobné údaje, ktoré na základe tohto nariadenia spracúva Komisia alebo európske orgány dohľadu sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 45/2001.

2. Osobné údaje spracúvajú poskytovatelia platobných služieb na základe tohto nariadenia len na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a ďalej sa nespracúvajú spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s uvedenými účelmi. Spracovanie osobných údajov na základe tohto nariadenia na komerčné účely sa zakazuje.

3. Pred nadviazaním obchodného vzťahu alebo vykonaním príležitostnej transakcie poskytnú poskytovatelia platobných služieb novým klientom informácie požadované na základe článku 10 smernice 95/46/ES. Tieto informácie zahŕňajú najmä všeobecný oznam, pokiaľ ide o právne záväzky poskytovateľov platobných služieb podľa tohto nariadenia pri spracovaní osobných údajov na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.

4. Poskytovatelia platobných služieb zabezpečujú zachovanie dôverného charakteru spracúvaných údajov.

Článok 16

Uchovávanie záznamov

1. Údaje o platiteľovi a príjemcovi sa neuchovávajú dlhšie, ako je nevyhnutne potrebné. Poskytovatelia platobných služieb platiteľa a príjemcu uchovávajú záznamy o údajoch uvedených v článkoch 4 až 7 počas obdobia piatich rokov.
2. Po uplynutí obdobia uchovávanie záznamov uvedeného v odseku 1 poskytovateľ platobných služieb zabezpečí, aby sa osobné údaje vymazali, ak sa nestanovuje inak vo vnútroštátnych práve a ktoré určí, za akých okolností poskytovatelia platobných služieb môžu alebo musia uchovávať údaje aj po skončení uvedeného obdobia. Členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať uchovávanie údajov aj po skončení uvedeného obdobia len po tom, ako uskutočnili podrobné posúdenie nevyhnutnosti a primeranosti ďalšieho takéhoto uchovávania údajov a považujú to za odôvodnené na základe toho, že je to potrebné na predchádzanie praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, ich vyšetrowanie alebo odhaľovanie. Uvedené ďalšie obdobie uchovávania údajov nesmie presiahnuť päť rokov.
3. Ak 25. júna 2015 prebieha v členskom štáte súdne konanie týkajúce sa predchádzania údajnému praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, ich odhaľovania, vyšetrowania alebo stíhania a poskytovateľ platobných služieb disponuje informáciami alebo dokumentmi, ktoré sa týkajú uvedeného prebiehajúceho konania, môže poskytovateľ platobných služieb takéto informácie alebo tieto dokumenty uchovávať v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi počas obdobia piatich rokov od 25. júna 2015. Bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne trestnoprávne ustanovenia o dôkazoch uplatniteľných na prebiehajúce vyšetrowanie trestnej činnosti a súdne konania, členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať uchovávanie takýchto údajov alebo dokumentov počas ďalšieho obdobia piatich rokov, ak sa v súvislosti s predchádzaním údajnému praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich vyšetrowania alebo odhaľovania preukázala nevyhnutnosť a primeranosť takéhoto ďalšieho uchovávania údajov.

KAPITOLA IV

SANKCIE A MONITOROVANIE

Článok 17

Administratívne sankcie a opatrenia

1. Bez toho, aby bolo dotknuté právo ustanoviť a ukladať trestné sankcie, členské štáty stanovia pravidlá týkajúce sa administratívnych sankcií a opatrení uplatniteľných na porušenia ustanovení tohto nariadenia a prijímú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie ich vykonávania. Stanovené sankcie a opatrenia sú účinné, primerané a odrádzajúce a sú v súlade so sankciami stanovenými v kapitole VI oddiele 4 smernice (EÚ) 2015/849.

Členské štáty sa môžu rozhodnúť nestanoviť pravidlá pre administratívne sankcie alebo opatrenia za porušenia ustanovení tohto nariadenia, na ktoré sa vzťahujú trestné sankcie podľa ich vnútroštátneho práva. V takom prípade členské štáty oznámia Komisii príslušné trestnoprávne ustanovenia.

2. Ak sa povinnosti vzťahujú na poskytovateľov platobných služieb, členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade porušenia ustanovení tohto nariadenia mohli sankcie alebo opatrenia uplatňovať s výhradou vnútroštátneho práva na členov riadiaceho orgánu a na akúkoľvek inú fyzickú osobu, ktorá je podľa vnútroštátneho práva zodpovedná za porušenie.
3. Členské štáty oznámia do 26. júna 2017 Komisii a spoločnému výboru európskych orgánov dohľadu pravidlá uvedené v odseku 1. Komisiu a spoločný výbor európskych orgánov dohľadu bezodkladne informujú o akýchkoľvek následných zmenách uvedených pravidiel.
4. V súlade s článkom 58 ods. 4 smernice (EÚ) 2015/849 majú príslušné orgány všetky právomoci dohľadu a vyšetrowacie právomoci potrebné na vykonávanie svojich funkcií. Príslušné orgány pri vykonávaní právomocí ukladať administratívne sankcie a opatrenia úzko spolupracujú s cieľom zaistiť, aby uvedené administratívne sankcie alebo opatrenia priniesli želané výsledky, a koordinujú svoje kroky pri riešení cezhraničných prípadov.

5. Členské štáty zabezpečia, aby právnické osoby mohli byť brané na zodpovednosť za porušenia uvedené v článku 18 spáchané v ich prospech akoukoľvek osobou, ktorá koná samostatne alebo ako súčasť orgánu uvedenej právnickej osoby a ktorá má v rámci právnickej osoby vedúce postavenie, na základe ktoréhokoľvek z týchto oprávnení:

- a) oprávnenia zastupovať právnickú osobu;
- b) oprávnenia rozhodovať v mene právnickej osoby, alebo
- c) právomoci vykonávať kontrolu v právnickej osobe.

6. Členské štáty zároveň zabezpečia, aby právnické osoby mohli byť brané na zodpovednosť, ak nedostatočný dohľad alebo kontrola vykonávané osobou uvedenou v odseku 5 tohto článku umožnili spáchanie jedného z porušení uvedených v článku 18 v prospech danej právnickej osoby osobou, ktorá podlieha jej právomoci.

7. Príslušné orgány vykonávajú svoju právomoc ukladať administratívne sankcie a opatrenia v súlade s týmto nariadením, a to ktorýmkoľvek z nasledujúcich spôsobov:

- a) priamo;
- b) v spolupráci s inými orgánmi;
- c) v rámci svojej zodpovednosti delegovaním na takéto ďalšie orgány;
- d) podaním na príslušné súdne orgány.

Príslušné orgány pri vykonávaní svojich právomocí ukladať administratívne sankcie a opatrenia úzko spolupracujú s cieľom zaistiť, aby uvedené administratívne sankcie alebo opatrenia priniesli želané výsledky, a koordinujú svoju činnosť pri riešení cezhraničných prípadov.

Článok 18

Osobitné ustanovenia

Členské štáty zabezpečia, aby ich administratívne sankcie a opatrenia zahŕňali aspoň tie, ktoré sú ustanovené v článku 59 ods. 2 a 3 smernice (EÚ) 2015/849:

- a) poskytovateľ platobných služieb opakovane alebo systematicky neuvádza požadované údaje o platiteľovi alebo príjemcovi, a to v rozpore s článkami 4, 5 alebo 6;
- b) poskytovatelia platobných služieb opakovane, systematicky alebo závažným spôsobom uchovávajú záznamy v rozpore s článkom 16;
- c) poskytovateľ platobných služieb nezavedie účinné postupy založené na hodnotení rizika v rozpore s článkom 8 alebo 12;
- d) závažné porušenie článku 11 alebo 12 zo strany sprostredkovateľov platobných služieb.

Článok 19

Zverejňovanie sankcií a opatrení

V súlade s článkom 60 ods. 1, 2 a 3 smernice (EÚ) 2015/849 príslušné orgány uverejnia administratívne sankcie a opatrenia uložené v prípadoch uvedených v článkoch 17 a 18 tohto nariadenia bez zbytočného odkladu vrátane informácií o druhu a povahe porušenia a totožnosti osôb zodpovedných za toto porušenie, ak je to potrebné a primerané na základe posúdenia konkrétnej situácie.

Článok 20

Uplatňovanie sankcií a opatrení príslušnými orgánmi

1. Pri rozhodovaní o druhu administratívnych sankcií alebo opatrení a výške administratívnych peňažných sankcií príslušné orgány zohľadňujú všetky relevantné okolnosti vrátane okolností uvedených v článku 60 ods. 4 smernice (EÚ) 2015/849.

2. Pokiaľ ide o administratívne sankcie a opatrenia ukladané v súlade s týmto nariadením, uplatňuje sa článok 62 smernice (EÚ) 2015/849.

Článok 21

Ohlasovanie porušení

1. Členské štáty zavedú účinné mechanizmy, aby podporili ohlasovanie porušení tohto nariadenia príslušným orgánom.

Uvedené mechanizmy zahŕňajú aspoň mechanizmy uvedené v článku 61 ods. 2 smernice (EÚ) 2015/849.

2. Poskytovatelia platobných služieb v spolupráci s príslušnými orgánmi stanovujú vhodné vnútorné postupy pre svojich zamestnancov alebo osoby v porovnateľnom postavení na interné nahlasovanie porušení prostredníctvom zabezpečeného, nezávislého, osobitného a anonymného kanála primeraného povahy a veľkosti dotknutého poskytovateľa platobných služieb.

Článok 22

Monitorovanie

1. Členské štáty vyžadujú od príslušných orgánov, aby účinne monitorovali súlad s týmto nariadením a prijímali potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť tento súlad a prostredníctvom účinných mechanizmov nabádali k nahlasovaniu porušení ustanovení tohto nariadenia príslušných orgánom.
2. Po tom, ako členské štáty v súlade s článkom 17 ods. 3 oznámia Komisii a spoločnému výboru európskych orgánov dohľadu pravidlá uvedené v odseku 1 tohto článku, Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní kapitoly IV, pričom osobitná pozornosť sa bude venovať cezhraničným prípadom.

KAPITOLA V

VYKONÁVACIE PRÁVOMOCI

Článok 23

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre prevenciu prania špinavých peňazí a financovania terorizmu (ďalej len „výbor“). Výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

KAPITOLA VI

VÝNIMKY

Článok 24

Dohody s krajinami a územiami, ktoré nie sú súčasťou územia Únie

1. Komisia môže povoliť ktorémukolvek členskému štátu, aby uzavrel dohodu s treťou krajinou alebo územím mimo územnej pôsobnosti ZEÚ a ZFEÚ, ako sa uvádza v článku 355 ZFEÚ (ďalej len „dotknutá krajina alebo dotknuté územie“), pričom uvedené dohody obsahujú výnimky z tohto nariadenia, aby bolo možné zaobchádzať s prevodmi finančných prostriedkov medzi danou krajinou alebo územím a dotknutým členským štátom ako s prevodmi finančných prostriedkov v rámci daného členského štátu.

Takéto dohody možno povoliť len v prípade splnenia všetkých týchto podmienok:

- a) dotknutá krajina alebo dotknuté územie sa podieľajú na menovej únii s dotknutým členským štátom, tvoria súčasť menového priestoru daného členského štátu alebo podpísali menový dohovor s Úniou zastúpenou členským štátom;
- b) poskytovatelia platobných služieb v dotknutej krajine alebo na dotknutom území sa priamo alebo nepriamo podieľajú na platobných systémoch a systémoch vyrovnania v danom členskom štáte a
- c) dotknutá krajina alebo dotknuté územie vyžadujú od poskytovateľov platobných služieb, ktorí patria do ich jurisdikcie, aby uplatňovali rovnaké pravidlá ako pravidlá stanovené podľa tohto nariadenia.

2. Členský štát, ktorý chce uzavrieť dohodu uvedenú v odseku 1, predloží Komisii žiadosť a poskytne jej všetky údaje potrebné na posúdenie žiadosti.

3. Po doručení takejto žiadosti Komisii sa s prevodmi finančných prostriedkov medzi daným členským štátom a dotknutou krajinou alebo dotknutým územím dočasne zaobchádza ako s prevodmi finančných prostriedkov v rámci daného členského štátu, až kým sa neprijme rozhodnutie v súlade s týmto článkom.

4. Ak Komisia do dvoch mesiacov od doručenia žiadosti zistí, že nemá všetky potrebné údaje, obráti sa na dotknutý členský štát a bližšie určí dodatočné údaje potrebné na posúdenie žiadosti.

5. Do jedného mesiaca od doručenia všetkých údajov, ktoré považuje za potrebné na posúdenie žiadosti, Komisia to oznámi členskému štátu predkladajúcemu žiadosť a kópie žiadosti postúpi ostatným členským štátom.

6. Do troch mesiacov od oznámenia uvedeného v odseku 5 tohto článku Komisia v súlade s článkom 23 ods. 2 rozhodne, či povolí dotknutému členskému štátu uzavrieť dohodu, ktorá podlieha žiadosti.

V každom prípade Komisia prijme rozhodnutie podľa prvého pododseku do 18 mesiacov od doručenia žiadosti.

7. Do 26. marca 2017 členské štáty, ktorým bolo povolené uzavrieť dohody s dotknutou krajinou alebo územím, na základe vykonávacieho rozhodnutia Komisie 2012/43/EÚ⁽¹⁾, rozhodnutia Komisie 2010/259/EÚ⁽²⁾, rozhodnutia Komisie 2009/853/ES⁽³⁾ alebo rozhodnutia Komisie 2008/982/ES⁽⁴⁾ poskytnú Komisii aktualizované informácie potrebné na posúdenie podľa druhého pododseku odseku 1 písm. c).

Komisia do troch mesiacov od doručenia týchto informácií preskúma poskytnuté informácie, aby zabezpečila, že dotknutá krajina alebo územie vyžadujú od poskytovateľa platobných služieb v ich jurisdikcii uplatňovanie rovnakých pravidiel, ako sú pravidlá stanovené na základe tohto nariadenia. Ak Komisia po takomto preskúmaní usúdi, že podmienka ustanovená v odseku 1 druhom pododseku písm. c) prestala byť plnená, príslušné rozhodnutie Komisie alebo vykonávacie rozhodnutie Komisie zruší.

⁽¹⁾ Vykonávacie rozhodnutie Komisie 2012/43/EÚ z 25. januára 2012 na základe ktorého sa Dánske kráľovstvo oprávňuje uzatvoriť s Grónskom a Faerskými ostrovmi dohody o tom, aby sa s prevodmi finančných prostriedkov medzi Dánskom a týmito územiami zaobchádzalo ako s prevodmi finančných prostriedkov v rámci Dánska v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 (Ú. v. EÚ L 24, 27.1.2012, s. 12).

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 2010/259/EÚ zo 4. mája 2010, na základe ktorého sa Francúzsko oprávňuje uzatvoriť s Monackým kniežactvom dohodu o tom, aby sa s prevodmi finančných prostriedkov medzi Francúzskou republikou a Monackým kniežactvom zaobchádzalo ako s prevodmi finančných prostriedkov v rámci Francúzskej republiky, v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 (Ú. v. EÚ L 112, 5.5.2010, s. 23).

⁽³⁾ Rozhodnutie Komisie 2009/853/ES z 26. novembra 2009, na základe ktorého sa Francúzsko oprávňuje uzatvoriť dohodu s ostrovmi Saint Pierre a Miquelon, Mayotte, Novou Kaledóniou, Francúzskou Polynéziou, Wallisovými ostrovmi a ostrovom Futuna, aby sa s prevodmi finančných prostriedkov medzi Francúzskom a týmito územiami zaobchádzalo ako s prevodmi finančných prostriedkov v rámci Francúzska, v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 (Ú. v. EÚ L 312, 27.11.2009, s. 71).

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Komisie 2008/982/ES z 8. decembra 2008, ktoré oprávňuje Spojené kráľovstvo uzatvoriť zmluvu s územnou jednotkou Jersey, územnou jednotkou Guernsey a ostrovom Man o prevode finančných prostriedkov medzi Spojeným kráľovstvom a týmito územiami, pričom sa s nimi bude zaobchádzať ako pri prevode finančných prostriedkov v Spojenom kráľovstve v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 (Ú. v. EÚ L 352, 31.12.2008, s. 34).

Článok 25

Usmernenia

Európske orgány dohľadu 26. júna 2017 vydajú v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, nariadenia (EÚ) č. 1094/2010 a nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 usmernenia určené príslušným orgánom a poskytovateľom platobných služieb týkajúce sa opatrení, ktoré sa majú prijať v súlade s týmto nariadením, najmä pokiaľ ide o vykonávanie článkov 7, 8, 11 a 12.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 26

Zrušenie nariadenia (ES) č. 1781/2006

Nariadenie (ES) č. 1781/2006 sa zrušuje.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe.

Článok 27

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 26. júna 2017.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 20. mája 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

PRÍLOHA

TABUĽKA ZHODY

Nariadenie (ES) č. 1781/2006	Toto nariadenie
Článok 1	Článok 1
Článok 2	Článok 3
Článok 3	Článok 2
Článok 4	Článok 4 ods. 1
Článok 5	Článok 4
Článok 6	Článok 5
Článok 7	Článok 7
Článok 8	Článok 7
Článok 9	Článok 8
Článok 10	Článok 9
Článok 11	Článok 16
Článok 12	Článok 10
—	Článok 11
—	Článok 12
—	Článok 13
Článok 13	—
Článok 14	Článok 15
Článok 15	Články 17 až 22
Článok 16	Článok 23
Článok 17	Článok 24
Článok 18	—
Článok 19	—
—	Článok 26
Článok 20	Článok 27

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/848**z 20. mája 2015****o insolvenčnom konaní****(prepracované znenie)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Komisia prijala 12. decembra 2012 správu o uplatňovaní nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 ⁽³⁾. Zo správy vyplýva, že hoci uvedené nariadenie funguje vo všeobecnosti dobre, bolo by žiaduce zlepšiť uplatňovanie niektorých jeho ustanovení s cieľom zabezpečiť účinnejšie vedenie cezhraničných insolvenčných konaní. Keďže uvedené nariadenie bolo opakovane zmenené a majú sa vykonať ďalšie zmeny, je z dôvodu prehľadnosti vhodné ho prepracovať.
- (2) Únia si stanovila cieľ vytvoriť priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.
- (3) Riadne fungovanie vnútorného trhu si vyžaduje účinné a efektívne fungovanie cezhraničných insolvenčných konaní. Toto nariadenie sa musí prijať na dosiahnutie uvedeného cieľa, ktorý patrí do rozsahu súdnej spolupráce v občianskych veciach v zmysle článku 81 zmluvy.
- (4) Činnosť podnikov má čoraz väčšie cezhraničné dôsledky, a preto ju v čoraz väčšej miere reguluje právo Únie. Platobná neschopnosť takýchto podnikov narúša aj riadne fungovanie vnútorného trhu a na úrovni Únie je potrebné prijať akt, ktorý bude požadovať koordináciu opatrení potrebných vo vzťahu k majetku platobne neschopného dlžníka.
- (5) Na riadne fungovanie vnútorného trhu je nevyhnutné zabrániť podnetom, ktoré by strany viedli k tomu, aby majetok alebo súdne konania prenášali z jedného členského štátu do druhého v snahe získať výhodnejšie právne postavenie, čím sa poškodzuje kolektívny záujem veriteľov (taktizovanie pri výbere súdu, tzv. forum shopping).
- (6) Toto nariadenie by malo obsahovať ustanovenia o právomoci začať insolvenčné konanie, ako aj začať konať o žalobách, ktoré priamo vyplývajú z insolvenčného konania a ktoré s ním úzko súvisia. Okrem toho by malo toto nariadenie obsahovať ustanovenia o uznávaní a vymáhaní výkonu rozhodnutí vydávaných v týchto konaniach a ustanovenia o práve rozhodnom pre insolvenčné konanie. V tomto nariadení by sa okrem toho mali ustanoviť pravidlá na koordináciu insolvenčných konaní, ktoré sa týkajú rovnakého dlžníka alebo viacerých členov rovnakej skupiny spoločností.
- (7) Insolvenčné konania, konania týkajúce sa likvidácie platobne neschopných spoločností alebo iných právnických osôb, súdnych zmierov a podobné konania a žaloby, ktoré s týmito konaniami súvisia, sú vyňaté z rozsahu pôsobnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 ⁽⁴⁾. Na uvedené konania by sa malo vzťahovať toto nariadenie. Výklad tohto nariadenia by mal v čo najväčšej miere zabráňovať právnym medzerám medzi týmito dvoma nástrojmi. Samotná skutočnosť, že vnútroštátne konanie sa neuvádza v prílohe A k tomuto nariadeniu, by však nemala znamenať, že sa na toto konanie vzťahuje nariadenie (EÚ) č. 1215/2012.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 271, 19.9.2013, s. 55.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 5. februára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní z 12. marca 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Pozícia Európskeho parlamentu z 20. mája 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. ES L 160, 30.6.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (8) Na dosiahnutie cieľa, ktorým je zlepšenie účinnosti a efektívnosti insolvenčných konaní vo veciach platobnej neschopnosti s cezhraničným dopadom je potrebné a vhodné, aby ustanovenia o právomoci, uznávaní a rozhodnom práve týkajúce sa tejto oblasti boli obsiahnuté v opatrení Únie, ktoré bude záväzné a priamo uplatniteľné v členských štátoch.
- (9) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na insolvenčné konania, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v tomto nariadení, a to bez ohľadu na skutočnosť, či je dlžník fyzickou alebo právnickou osobou, obchodníkom alebo fyzickou osobou. Úplný zoznam takýchto insolvenčných konaní je uvedený v prílohe A. Pokiaľ ide o vnútroštátne konanie uvedené v prílohe A, toto nariadenie by sa malo uplatňovať bez toho, aby súdy v inom členskom štáte skúmali, či sú splnené podmienky stanovené v tomto nariadení. Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na vnútroštátne insolvenčné konania, ktoré sa neuvádzajú v prílohe A.
- (10) Rozsah pôsobnosti tohto nariadenia by sa mal rozšíriť na konania, ktoré presadzujú záchranu ekonomicky životaschopných, ale ohrozených podnikov a dávajú podnikateľom druhú šancu. Do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia by sa mali zahrnúť najmä konania, ktoré umožňujú reštrukturalizáciu dlžníka v štádiu, keď existuje len pravdepodobnosť platobnej neschopnosti, a konania, ktoré ponechávajú dlžníkovi plnú alebo čiastočnú kontrolu nad jeho majetkom a záležitosťami. Ďalej by sa doň mali zahrnúť aj konania, ktorými sa stanovuje vyrovnanie alebo zmena obsahu záväzkov vo vzťahu k spotrebiteľom a samostatne zárobkovo činným osobám, napríklad znížením sumy, ktorú má dlžník zaplatiť, alebo predĺžením lehoty splatnosti poskytnutej dlžníkovi. Hoci v takýchto konaniach nemusí nevyhnutne dôjsť k vymenovaniu správcu, toto nariadenie by sa na ne malo vzťahovať v prípade, že prebiehajú pod kontrolou alebo dohľadom súdu. V tejto súvislosti by sa pojem „kontrola“ mal vzťahovať aj na situácie, v ktorých súd zasahuje len na základe odvolania podaného veriteľom alebo inými zúčastnenými stranami.
- (11) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať aj na konania, v ktorých sa nariadi dočasné prerušenie vo vzťahu ku konaniam, v ktorých dochádza k individuálnemu vymáhaniu nárokov, ak by takéto konania mohli negatívne ovplyvniť rokovania a ohroziť reštrukturalizáciu dlžníkovho podniku. Takéto konania by nemali mať negatívny vplyv na kolektívny záujem veriteľov, a ak nie je možné dosiahnuť dohodu o reštrukturalizačnom pláne, mali by predchádzať iným konaniam, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.
- (12) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na konania, ktorých začatie podlieha zverejneniu s cieľom umožniť veriteľom, aby sa dozvedeli o konaní a prihlásili svoje pohľadávky, a tak zabezpečili kolektívnu povahu konania, a s cieľom umožniť veriteľom namietat proti jurisdikcii súdu, na ktorom sa takéto konanie začalo.
- (13) Insolvenčné konania, ktoré sú dôverné, by preto mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Hoci takéto konania môžu zohrávať v niektorých členských štátoch významnú úlohu, v dôsledku ich dôverného charakteru nie je možné, aby veriteľ alebo súd nachádzajúci sa v inom členskom štáte vedel o tom, že sa takéto konanie začalo, a preto je ťažké zaviesť uznávanie ich účinkov v celej Únii.
- (14) Kolektívne konanie, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, by malo zahŕňať všetky alebo významnú časť veriteľov, ktorým je dlžník dlžný všetky dlžníkové nesplatené dlhy alebo ich podstatnú časť, a to za predpokladu, že to nebude mať vplyv na pohľadávky veriteľov, ktorí sa nezúčastňujú na takomto konaní. To by sa malo vzťahovať aj na konanie, ktoré zahŕňa iba finančných veriteľov dlžníka. Konanie, ktoré nezahŕňa všetkých veriteľov dlžníka, by malo byť konaním, ktorého cieľom je záchrana dlžníka. Konanie, ktoré vedie k definitívnemu ukončeniu činnosti dlžníka alebo likvidácii dlžníkovho majetku, by malo zahŕňať všetkých veriteľov dlžníka. Okrem toho skutočnosť, že v niektorých insolvenčných konaniach týkajúcich sa fyzických osôb sú vylúčené určité kategórie pohľadávok, ako napríklad pohľadávky vyplývajúce z vyživovacej povinnosti, z možnosti vyrovnania dlhu, by nemalo znamenať, že takéto konania nie sú kolektívne.
- (15) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať aj na konania, ktoré sa podľa práva niektorých členských štátov môžu začať a viesť určitý čas ako predbežné alebo dočasné predtým, ako súd vydá rozhodnutie potvrdzujúce pokračovanie konania nie ako predbežného. Aj keď sa takéto konania označujú ako „predbežné“, mali by spĺňať všetky ostatné požiadavky tohto nariadenia.
- (16) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na konania, ktoré sú založené na právnych predpisoch týkajúcich sa platobnej neschopnosti. Konania, ktoré sú založené na všeobecnom práve obchodných spoločností, ktoré nie je určené výlučne pre prípady platobnej neschopnosti, by sa však nemali považovať za konania založené na právnych predpisoch týkajúcich sa platobnej neschopnosti. Podobne by sa do zmeny obsahu záväzkov nemali zahŕňať osobitné konania, v ktorých sa dlhy fyzickej osoby s veľmi nízkym príjmom a veľmi nízkou hodnotou majetku odpisu, pokiaľ sa takémuto druhu konaní nikdy neposkytnú platby veriteľom.

- (17) Rozsah pôsobnosti tohto nariadenia by sa mal rozšíriť aj na konania, ktoré sa začnú v dôsledku situácií, keď dlžník čelí nefinančným ťažkostiam pod podmienkou, že takéto ťažkosti skutočne a vážne ohrozujú súčasnú alebo budúcu schopnosť dlžníka splácať svoje dlhy, keď sa stanú splatnými. Časový rámec relevantný pre určenie takejto hrozby môže byť niekoľko mesiacov alebo aj viac, aby sa zohľadnili prípady, keď dlžník čelí nefinančným ťažkostiam, ktoré ohrozujú status jeho podnikateľskej činnosti a zo strednodobého hľadiska jeho likviditu. K tomu môže dôjsť napríklad vtedy, keď dlžník prišiel o zákazku, ktorá má pre neho kľúčový význam.
- (18) Týmto nariadením nie sú dotknuté pravidlá vymáhania štátnej pomoci od platobne neschopných spoločností, ako sú vyložené v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie.
- (19) Z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia by však mali byť vyňaté insolvenčné konania, ktoré sa týkajú poisťovní, úverových inštitúcií, investičných a iných spoločností, inštitúcií alebo podnikov, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES ⁽¹⁾, ako aj insolvenčné konania týkajúce sa podnikov kolektívneho investovania, pretože tieto všetky podliehajú osobitnej úprave a vnútroštátne orgány dohľadu disponujú rozsiahlymi intervenčnými právomocami.
- (20) Insolvenčné konanie nezahŕňa nevyhnutne zásah súdneho orgánu. Pojem „súd“ by sa mal preto v niektorých ustanoveniach tohto nariadenia vykladať širšie a mal by zahŕňať aj osoby a orgány, ktoré sú na základe vnútroštátneho práva oprávnené začať insolvenčné konanie. Predpokladom uplatňovania tohto nariadenia je to, aby konanie (vrátane úkonov a formálnych náležitostí stanovených právom) nebolo len v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia, ale aby bolo úradne uznané a právne účinné v členskom štáte, v ktorom sa začalo.
- (21) Správcovia sú vymedzení v tomto nariadení a uvedení v prílohe B. Na správcov, ktorí sú vymenovaní bez účasti súdneho orgánu, by sa podľa vnútroštátneho práva mala vzťahovať náležitá regulácia, a takíto správcovia by mali mať príslušné oprávnenie konať v insolvenčnom konaní. Vnútroštátny regulačný rámec by mal primerane upravovať riešenie prípadného konfliktu záujmov.
- (22) Toto nariadenie uznáva skutočnosť, že v dôsledku značných odlišností v hmotnom práve nie je praktické zaviesť insolvenčné konania s univerzálnym rozsahom v celej únii. Ak by sa bez výnimky uplatňovalo právo štátu, v ktorom sa začalo konanie, mohlo by to preto často viesť k ťažkostiam. Platí to napríklad o značne odlišných vnútroštátnych zákonoch o záložných nárokoch v členských štátoch. Okrem toho práva prednostného uspokojenia, ktoré v insolvenčných konaniach požívajú určití veritelia, sú v niektorých prípadoch úplne odlišné. Pri nasledujúcom preskúmaní tohto nariadenia bude potrebné identifikovať ďalšie opatrenia potrebné na zlepšenie prednostných práv zamestnancov na európskej úrovni. Toto nariadenie by skutočnosť odlišných vnútroštátnych zákonov malo zohľadniť dvoma rôznymi spôsobmi. Na jednej strane by sa malo prijať ustanovenie o osobitných predpisoch na určenie rozhodného práva v prípade mimoriadne významných práv a právnych vzťahov (napr. vecné práva a pracovné zmluvy). Na druhej strane by sa popri hlavnom insolvenčnom konaní s univerzálnym rozsahom malo umožniť aj vnútroštátne konanie, ktorého predmetom je len majetok nachádzajúci sa na území štátu, v ktorom sa začalo konanie.
- (23) Toto nariadenie umožňuje začatie hlavného insolvenčného konania v členskom štáte, ktorý je centrom hlavných záujmov dlžníka. Uvedené konanie má univerzálny rozsah a jeho cieľom je obsiahnuť všetok majetok dlžníka. Na ochranu rôznych záujmov toto nariadenie umožňuje začať vedľajšie insolvenčné konania, ktoré by prebiehali súčasne s hlavným insolvenčným konaním. Vedľajšie insolvenčné konania sa môžu začínať v členskom štáte, v ktorom má dlžník nejaký podnik. Účinky vedľajšieho insolvenčného konania sú obmedzené na majetok, ktorý sa nachádza na území tohto štátu. Potrebu jednotnosti na úrovni Únie zabezpečujú povinné pravidlá na koordináciu s hlavným insolvenčným konaním.
- (24) Ak sa v súvislosti s právnickou osobou alebo spoločnosťou začalo hlavné insolvenčné konanie v inom členskom štáte, ako je členský štát jej registrovaného sídla, malo by byť v súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie možné začať vedľajšie insolvenčné konanie v členskom štáte registrovaného sídla, a to za predpokladu, že dlžník v tomto štáte vykonáva hospodársku činnosť s použitím ľudských zdrojov a majetku.
- (25) Toto nariadenie sa vzťahuje len na konania vo vzťahu k dlžníkovi, ktorého centrum hlavných záujmov sa nachádza na území Únie.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES zo 4. apríla 2001 o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií (Ú. v. ES L 125, 5.5.2001, s. 15).

- (26) Pravidlá právomoci stanovené v tomto nariadení stanovujú len medzinárodnú súdnu právomoc, čo znamená, že určujú členský štát, ktorého súdy môžu insolvenčné konanie začať. Územná príslušnosť v rámci tohto členského štátu by sa mala určiť vnútroštátnym právom príslušného členského štátu.
- (27) Pred začatím insolvenčného konania by mal príslušný súd bez návrhu preskúmať, či sa centrum hlavných záujmov dlžníka alebo podnik dlžníka skutočne nachádza v jeho obvode.
- (28) Pri určovaní, či je centrum hlavných záujmov dlžníka zistiteľné tretími stranami, by sa mali osobitne brať do úvahy veriteľia a ich chápanie toho, kde dlžník vykonáva správu svojich záujmov. To si môže v prípade zmeny centra hlavných záujmov vyžadovať včasné informovanie veriteľov o novom mieste, z ktorého dlžník vykonáva svoju činnosť, napríklad upozornením na zmenu adresy v obchodnej korešpondencii alebo zverejnením tohto nového miesta prostredníctvom iných vhodných prostriedkov.
- (29) Toto nariadenie by malo obsahovať viacero záruk na zabránenie podvodnému alebo nečestnému taktizovaniu pri výbere súdu (tzv. forum shopping).
- (30) Preto by domnienky, že centrom hlavných záujmov je registrované sídlo, hlavné miesto podnikania a miesto obvyklého pobytu, mali byť vyvrátiteľné, a príslušný súd členského štátu by mal starostlivo posúdiť, či sa centrum hlavných záujmov dlžníka skutočne nachádza v danom členskom štáte. V prípade spoločnosti by túto domnienku malo byť možné vyvrátiť, pokiaľ sa ústredie spoločnosti nachádza v inom členskom štáte ako jej registrované sídlo a pokiaľ z komplexného posúdenia všetkých relevantných okolností vyplýva, a to spôsobom zistiteľným tretími stranami, že skutočné centrum vedenia a kontroly uvedenej spoločnosti, ako aj správy jej záujmov sa nachádza v tomto inom členskom štáte. V prípade fyzickej osoby, ktorá nie je samostatne zárobkovo činnou osobou, by malo byť možné vyvrátiť túto domnienku, pokiaľ sa napríklad hlavná časť majetku dlžníka nachádza mimo členského štátu, v ktorom má dlžník obvyklý pobyt, alebo pokiaľ možno preukázať, že jeho hlavným dôvodom na zmenu miesta obvyklého pobytu bolo požiadať o začatie insolvenčného konania v novej jurisdikcii, a pokiaľ by sa touto žiadosťou významne poškodili záujmy veriteľov, ktorí s dlžníkom jednali pred takouto zmenou miesta.
- (31) S rovnakým cieľom zabrániť podvodnému alebo nečestnému taktizovaniu pri výbere súdu by v prípade spoločnosti, právnickej osoby alebo samostatne zárobkovo činnnej osoby nemala platiť domnienka, že centrum hlavných záujmov sa nachádza v mieste registrovaného sídla, hlavnom mieste podnikania fyzickej osoby, alebo v mieste, kde má fyzická osoba obvyklý pobyt, ak dlžník presunul svoje registrované sídlo alebo hlavné miesto podnikania do iného členského štátu počas obdobia troch mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania, alebo v prípade fyzickej osoby, ktorá nie je samostatne zárobkovo činnou osobou, presunul dlžník miesto svojho obvyklého pobytu do iného členského štátu počas obdobia šiestich mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania.
- (32) V každom prípade, ak okolnosti daného prípadu vyvolávajú pochybnosti o právomoci súdu, mal by súd od dlžníka požadovať predloženie ďalších dôkazov na podloženie jeho tvrdení a ak to umožňuje právo rozhodné pre insolvenčné konanie, umožniť veriteľom dlžníka vyjadriť sa k otázke právomoci.
- (33) V prípade že súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania, zistí, že centrum hlavných záujmov sa nenachádza na jeho území, nemal by začať hlavné insolvenčné konanie.
- (34) Okrem toho by mal mať každý veriteľ dlžníka právo na účinný opravný prostriedok voči rozhodnutiu o začatí insolvenčného konania. Dôsledky každého napadnutia rozhodnutia o začatí insolvenčného konania by sa mali spravovať vnútroštátnym právom.
- (35) Súdy členského štátu, na území ktorého sa začalo insolvenčné konanie, by mali mať právomoc aj v prípade žalôb, ktoré priamo vyplývajú z insolvenčného konania a ktoré s týmto konaním úzko súvisia. Medzi takéto žaloby by mali patriť odporovacie žaloby proti žalovaným v iných členských štátoch a žaloby týkajúce sa povinností, ktoré vznikajú v priebehu insolvenčného konania, ako sú napríklad platby záloh na trovy konania. Naopak, žaloby o splnenie záväzkov zo zmluvy uzavretej dlžníkom pred začatím konania nevyplývajú priamo z tohto konania. V prípade, že takáto žaloba súvisí s inou žalobou, ktorá je založená na všeobecnom občianskom a obchodnom práve, správca by mal mať možnosť podať obe žaloby na súde podľa bydliska žalovaného, ak takýto postup

považuje za účinnejší. Môže k tomu dôjsť napríklad vtedy, ak správca mieni súčasne podať žalobu týkajúcu sa zodpovednosti člena štatutárneho orgánu založenú na predpisoch insolvenčného práva, so žalobou založenou na práve obchodných spoločností alebo na princípoch všeobecného deliktuálneho práva.

- (36) Súd, ktorý má súdnu právomoc na začatie hlavného insolvenčného konania, by mal mať možnosť nariadiť predbežné a ochranné opatrenia od času podania žiadosti o začatie konania. Ochranné opatrenia prijaté pred začatím konania aj po začatí insolvenčného konania sú dôležitou zárukou účinnosti insolvenčného konania. V tejto súvislosti by toto nariadenie malo poskytovať rôzne možnosti. Na jednej strane by súd príslušný pre hlavné insolvenčné konanie mal mať aj možnosť nariadiť predbežné a ochranné opatrenia týkajúce sa majetku nachádzajúceho sa na území iných členských štátov. Na druhej strane by správca dočasne vymenovaný pred začatím hlavného insolvenčného konania mal mať možnosť v členských štátoch, v ktorých sa nachádza nejaký podnik patriaci dlžníkovi, požiadať o ochranné opatrenia, ktoré umožňuje právo týchto členských štátov.
- (37) V období pred začatím hlavného insolvenčného konania by sa právo požiadať o začatie insolvenčného konania v členskom štáte, v ktorom má dlžník nejaký podnik, malo obmedziť len na miestnych veriteľov a orgány verejnej moci, alebo na prípady, v ktorých podľa práva členského štátu, kde má dlžník centrum svojich hlavných záujmov, nie je možné začať hlavné insolvenčné konanie. Dôvodom tohto obmedzenia je, aby sa žiadosti o začatie územných insolvenčných konaní pred uskutočnením hlavného insolvenčného konania obmedzili len na absolútne nevyhnutné prípady.
- (38) Po začatí hlavného insolvenčného konania sa právo žiadať o začatie insolvenčného konania v členskom štáte, v ktorom má dlžník nejaký podnik, týmto nariadením neobmedzuje. Správca v hlavnom insolvenčnom konaní, alebo akákoľvek iná osoba splnomocnená zo zákona predmetného členského štátu môže požiadať o začatie vedľajšieho insolvenčného konania.
- (39) Týmto nariadením by sa mali stanoviť normy pre stanovenie miesta, kde sa nachádza majetok dlžníka, ktoré by sa mali uplatňovať pri určovaní, na ktorý majetok sa vzťahuje hlavné a na ktorý vedľajšie insolvenčné konanie, alebo v situáciách, ktoré zahŕňajú vecné práva tretích strán. Predovšetkým by sa týmto nariadením malo stanoviť, že európske patenty s jednotným účinkom, ochranná známka Spoločenstva alebo iné obdobné práva, ako sú práva Spoločenstva k odrodám rastlín alebo dizajny Spoločenstva, by mali byť zahrnuté výlučne do hlavného insolvenčného konania.
- (40) Vedľajšie insolvenčné konania môžu popri ochrane miestnych záujmov plniť rôzne iné účely. Môžu sa vyskytnúť prípady, keď je konkurzná podstata dlžníka príliš zložitá na to, aby sa spravovala ako celok, alebo keď sú rozdiely v dotknutých právnych systémoch také veľké, že prenesenie účinkov vyplývajúcich z práva štátu, v ktorom sa začalo konanie, na iné členské štáty, v ktorých sa majetok nachádza, by mohlo spôsobiť ťažkosti. Z tohto dôvodu môže správca v hlavnom insolvenčnom konaní požiadať o začatie vedľajších insolvenčných konaní, ak je to potrebné pre efektívnu správu konkurznej podstaty.
- (41) Vedľajšie insolvenčné konanie môže zároveň brániť efektívnej správe konkurznej podstaty. V tomto nariadení sa preto stanovujú dve konkrétne situácie, v ktorých by mal mať súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie vedľajšieho insolvenčného konania, možnosť na žiadosť správcu v hlavnom insolvenčnom konaní odložiť alebo odmietnuť začatie takéhoto konania.
- (42) Po prvé, týmto nariadením sa správcovi v hlavnom insolvenčnom konaní priznáva možnosť dať prísľub miestnym veriteľom, že s nimi bude zaobchádzať, ako keby sa začalo vedľajšie insolvenčné konanie. Tento prísľub musí spĺňať viacero podmienok stanovených v tomto nariadení, predovšetkým musí byť schválený kvalifikovanou väčšinou miestnych veriteľov. Ak sa takýto prísľub poskytol, súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie vedľajšieho insolvenčného konania, by mal mať možnosť odmietnuť uvedenú žiadosť, ak je presvedčený, že týmto prísľubom sú dostatočne chránené všeobecné záujmy miestnych veriteľov. Súd by mal pri posudzovaní týchto záujmov zohľadniť skutočnosť, že prísľub bol schválený kvalifikovanou väčšinou miestnych veriteľov.
- (43) Na účely takéhoto prísľubu miestnym veriteľom by majetok a práva nachádzajúce sa v členskom štáte, v ktorom má dlžník podnik, mali tvoriť podkategóriu konkurznej podstaty a pri ich rozdeľovaní alebo pri rozdeľovaní výťažku získaného ich speňažením by mal správca v hlavnom insolvenčnom konaní rešpektovať prioritné práva, ktoré by mali veritelia, ak by sa v tomto členskom štáte začalo vedľajšie insolvenčné konanie.

- (44) Vnútroštátne právo by sa podľa potreby malo uplatňovať na schválenie príslubu. Okrem toho, ak pravidlá hlasovania pre schválenie reštrukturalizačného plánu podľa vnútroštátneho práva vyžadujú predchádzajúce potvrdenie pohľadávok veriteľov, mali by sa tieto pohľadávky považovať na účely hlasovania o príslube za potvrdené. Ak pre schválenie reštrukturalizačných plánov existujú podľa vnútroštátneho práva rôzne postupy, členské štáty by mali určiť konkrétny postup, ktorý by sa mal použiť v tejto súvislosti.
- (45) Okrem toho by sa v tomto nariadení mala stanoviť možnosť, že súd dočasne preruší začatie vedľajšieho insolvenčného konania v prípade, že v rámci hlavného insolvenčného konania sa nariadilo dočasné prerušenie vo vzťahu ku konaniam, v ktorých dochádza k individuálnemu vymáhaniu nárokov, a to na účely zachovania účinnosti prerušenia nariadeného v hlavnom insolvenčnom konaní. Súd by mal mať možnosť prijať rozhodnutie o dočasnom prerušení, ak je presvedčený, že sa prijali vhodné opatrenia na ochranu všeobecných záujmov miestnych veriteľov. V takom prípade by všetci veritelia, ktorí by mohli byť dotknutí výsledkom rokovaní o reštrukturalizačnom pláne, mali byť informovaní o rokovaníach a mala by sa im umožniť účasť na nich.
- (46) V záujme zabezpečenia účinnej ochrany miestnych záujmov by správca v hlavnom insolvenčnom konaní nemal mať možnosť špekulatívne speňažovať alebo premiestňovať majetok nachádzajúci sa v členskom štáte, v ktorom sa nachádza podnik, a to najmä s úmyslom znemožniť účinné uspokojenie týchto záujmov v prípade, že by následne došlo k začatiu vedľajšieho insolvenčného konania.
- (47) Toto nariadenie by nemalo brániť súdom členského štátu, v ktorom sa začalo vedľajšie insolvenčné konanie, ukladať sankcie za porušenie povinností členov štatutárneho orgánu dlžníka, a to za predpokladu, že uvedené súdy majú podľa svojho vnútroštátneho práva právomoc rozhodovať takéto spory.
- (48) Hlavné a vedľajšie insolvenčné konania môžu prispieť k účinnej správe konkurznej podstaty dlžníka alebo k efektívnemu speňaženiu celkového majetku vtedy, ak aktéri všetkých súčasne prebiehajúcich konaní riadne spolupracujú. Riadna spolupráca vyžaduje úzku spoluprácu jednotlivých správcov a príslušných súdov, a to najmä prostredníctvom dostatočnej výmeny informácií. V záujme zabezpečenia dominantnej úlohy hlavného insolvenčného konania by mal mať správca v tomto konaní viacero možností, ako zasiahnuť do vedľajšieho insolvenčného konania, ktoré prebieha v rovnakom čase. Správca by mal mať najmä možnosť navrhnúť reštrukturalizačný plán alebo vyrovnanie, alebo možnosť požiadať o prerušenie speňažovania majetku vo vedľajšom insolvenčnom konaní. V rámci vzájomnej spolupráce by mali správcovia a súdy dbať na osvedčené postupy spolupráce pri cezhraničných insolvenčných konaniach, ako sú stanovené v zásadách a usmerneniach komunikácie a spolupráce, ktoré prijali európske a medzinárodné organizácie pôsobiace v oblasti insolvenčného práva, a najmä v príslušných usmerneniach, ktoré vypracovala Komisia Organizácie Spojených národov pre medzinárodné obchodné právo (UNCITRAL).
- (49) V záujme takejto spolupráce by mali mať správcovia a súdy možnosť uzatvárať dohody a protokoly na účely uľahčenia cezhraničnej spolupráce v rámci viacerých insolvenčných konaní v rôznych členských štátoch týkajúcich sa toho istého dlžníka alebo členov tej istej skupiny spoločností, pokiaľ je to zlučiteľné s normami, ktoré sa vzťahujú na každé z týchto konaní. Takéto dohody a protokoly môžu mať rôznu formu, ktorá môže byť písomná alebo ústna, a môžu mať všeobecnú alebo konkrétnu pôsobnosť a môžu ich uzatvárať rôzne zmluvné strany. V jednoduchých všeobecných dohodách sa môže klásť dôraz na úzku spoluprácu medzi zmluvnými stranami bez toho, aby upravovali konkrétne otázky, zatiaľ čo podrobnejšími, konkrétnymi dohodami sa môže stanoviť rámec zásad, ktoré sa vzťahujú na viaceré insolvenčné konania a môžu ich schváliť príslušné súdy, ak sa to vyžaduje podľa vnútroštátnych právnych predpisov. Môžu odrážať dohodu medzi zmluvnými stranami o tom, že prijímú alebo neprijímú určité kroky alebo opatrenia.
- (50) Podobne súdy rôznych členských štátov môžu spolupracovať formou koordinácie vymenovania správcov. V tejto súvislosti môžu vymenovať jedného správcu pre viaceré insolvenčné konania týkajúce sa toho istého dlžníka alebo jednotlivých členov skupiny spoločností, pokiaľ je to zlučiteľné s normami, ktoré sa vzťahujú na každé z konaní, najmä so všetkými požiadavkami týkajúcimi sa kvalifikácie a oprávnenia správcu.
- (51) Týmto nariadením by sa malo zabezpečiť účinné vedenie insolvenčných konaní, ktoré sa týkajú jednotlivých spoločností tvoriacich skupinu spoločností.

- (52) V prípade, že k začatiu insolvenčného konania došlo v súvislosti s niekoľkými spoločnosťami v rámci rovnakej skupiny, aktéri týchto konaní by mali medzi sebou riadne spolupracovať. Z tohto dôvodu by sa mala jednotlivým zapojeným správcovi a súdom uložiť podobná povinnosť navzájom spolupracovať a komunikovať ako v prípade správcov a súdov zapojených do hlavného a vedľajšieho insolvenčného konania týkajúceho sa rovnakého dlžníka. Spolupráca medzi správcami by nemala byť v rozpore so záujmami veriteľov v jednotlivých konaniach a jej cieľom by malo byť nájsť riešenie, ktoré by posilnilo synergie v rámci danej skupiny.
- (53) Zavedením noriem, ktoré upravujú insolvenčné konanie týkajúce sa skupín spoločností, by sa nemala obmedziť možnosť súdu začať v jednej jurisdikcii insolvenčné konanie pre viacero spoločností patriacich do rovnakej skupiny, ak zistí, že centrum hlavných záujmov týchto spoločností sa nachádza v jednom členskom štáte. V takýchto prípadoch by mal mať súd v prípade potreby tiež možnosť vymenovať pre všetky príslušné konania rovnakého správcu, pokiaľ to nie je nezlučiteľné s normami, ktoré sa vzťahujú na tieto konania.
- (54) S cieľom ďalej zlepšiť koordináciu insolvenčných konaní členov skupiny spoločností a umožniť koordinovanú reštrukturalizáciu skupiny by sa týmto nariadením mali zaviesť procesné normy upravujúce koordináciu insolvenčných konaní členov skupiny spoločností. Takouto koordináciou by sa malo dosiahnuť zabezpečenie účinnosti koordinácie pri súčasnom zachovaní samostatnej právnej subjektivity každého člena skupiny.
- (55) Správca vymenovaný v insolvenčnom konaní, ktoré sa začalo v súvislosti s členom skupiny spoločností, by mal mať možnosť požiadať o začatie koordinačného konania na úrovni skupiny. Takýto správca by v prípade, že si to vyžaduje právo rozhodné pre insolvenčné konanie, mal však pred podaním takejto žiadosti získať potrebné povolenie. V žiadosti by sa mali určiť základné prvky koordinácie, najmä náčrt koordinačného plánu, návrh osoby, ktorá by mala byť vymenovaná za koordinátora, a prehľad odhadovaných nákladov na koordináciu.
- (56) S cieľom zabezpečiť dobrovoľnú povahu koordinačného konania na úrovni skupiny by zúčastnení správcovia mali mať možnosť vzniesť v stanovenej lehote námietku proti svojej účasti na konaní. S cieľom umožniť zúčastneným správcovi prijať informované rozhodnutie o účasti na koordinačnom konaní na úrovni skupiny by mali byť títo správcovia už v počiatočnom štádiu informovaní o podstatných prvkoch koordinácie. Každý správca, ktorý najprv vznesie námietku proti zaradeniu do koordinačného konania na úrovni skupiny, by však mal mať možnosť následne požiadať o účasť na takomto konaní. V takom prípade by mal koordinátor prijať rozhodnutie o prípustnosti tejto žiadosti. Všetci správcovia vrátane správcu, ktorý podal žiadosť, by mali byť informovaní o rozhodnutí koordinátora a mali by mať možnosť napadnúť toto rozhodnutie na súde, na ktorom sa začalo toto koordinačné konanie na úrovni skupiny.
- (57) V koordinačnom konaní na úrovni skupiny by sa malo vždy vyvíjať úsilie o uľahčenie účinného vedenia insolvenčných konaní členov skupiny a o všeobecne priaznivé dôsledky pre veriteľov. Týmto nariadením by sa preto malo zabezpečiť, aby súd, na ktorý sa podala žiadosť o koordinačné konanie na úrovni skupiny, posúdil tieto kritériá pred začatím koordinačného konania na úrovni skupiny.
- (58) Nad výhodami koordinačného konania na úrovni skupiny by nemali prevážiť náklady spojené s týmto konaním. Preto je potrebné zabezpečiť, aby náklady na koordináciu, a podiel týchto nákladov, ktorý každý člen skupiny ponesie, boli adekvátne, primerané a odôvodnené a určili sa v súlade s vnútroštátnym právom členského štátu, v ktorom sa začalo koordinačné konanie na úrovni skupiny. Zúčastnení správcovia by tiež mali mať možnosť kontrolovať tieto náklady od počiatočného štádia konania. V závislosti od príslušných požiadaviek vnútroštátneho práva by kontrola nákladov od počiatočného štádia konania mohla znamenať, že správca požiada o schválenie súd alebo veriteľský výbor.
- (59) Ak sa koordinátor domnieva, že si plnenie jeho úloh vyžaduje podstatné zvýšenie nákladov v porovnaní s počiatočným odhadom nákladov, a vždy, keď náklady prekročia 10 % odhadovaných nákladov, mal by súd, na ktorom sa začalo uvedené koordinačné konanie na úrovni skupiny, koordinátora oprávniť tieto náklady prekročiť. Súd, na ktorom sa začalo koordinačné konanie na úrovni skupiny, by pred prijatím svojho rozhodnutia mal dať zúčastneným správcovi možnosť, aby boli pred týmto súdom vypočutí s cieľom umožniť im vyjadriť ich pripomienky k primeranosti žiadosti koordinátora.

- (60) Pre členov skupiny spoločností, ktorí sa nezúčastňujú na koordinačnom konaní na úrovni skupiny, by sa v tomto nariadení mal stanoviť alternatívny mechanizmus na dosiahnutie koordinovanej reštrukturalizácie skupiny. Správca vymenovaný v konaní, ktoré sa týka člena skupiny spoločností, by mal byť oprávnený požiadať o odklad účinku akéhokoľvek opatrenia súvisiaceho so speňažením majetku v konaní, ktoré sa začalo v súvislosti s inými členmi skupiny, na ktorých sa nevzťahuje koordinačné konanie na úrovni skupiny. O takýto odklad účinku by malo byť možné požiadať len v prípade, že sa pre príslušných členov skupiny predloží reštrukturalizačný plán, ktorý je v prospech veriteľov zúčastňujúcich sa konania, v súvislosti s ktorým sa požaduje odklad účinku, a ak odklad účinku je nevyhnutný na zabezpečenie riadneho vykonania plánu.
- (61) Toto nariadenie by nemalo členským štátom brániť v tom, aby ustanovili vnútroštátne normy, ktoré by dopĺňali normy o spolupráci, komunikácii a koordinácii v súvislosti s platobnou neschopnosťou členov skupiny spoločností ustanovené v tomto nariadení, a to za predpokladu, že rozsah pôsobnosti týchto vnútroštátnych noriem sa obmedzí na vnútroštátnu právomoc a že ich uplatňovanie nezhorší účinnosť pravidiel ustanovených v tomto nariadení.
- (62) Normy o spolupráci, komunikácii a koordinácii v rámci platobnej neschopnosti členov skupiny spoločností stanovené v tomto nariadení by sa mali uplatňovať len v rozsahu, v akom sa konanie týkajúce sa rôznych členov rovnakej skupiny spoločností začalo vo viac než jednom členskom štáte.
- (63) Každý veriteľ, ktorý má obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v Únii, by mal mať právo prihlásiť svoje pohľadávky do každého insolvenčného konania prebiehajúceho v Únii, ktorého predmetom je majetok dlžníka. To by malo platiť aj pre daňové úrady a orgány sociálneho zabezpečenia. Toto nariadenie by nemalo správcovi brániť v prihlasovaní pohľadávok v mene určitých skupín veriteľov, napríklad zamestnancov, ak to stanovuje vnútroštátne právo. Na zabezpečenie rovnakého zaobchádzania pre všetkých veriteľov by sa však malo koordinovať rozdelenie výťažku. Každý veriteľ by mal mať možnosť ponechať si to, čo prijal v priebehu insolvenčného konania, ale nárok na podiel z celkového majetku v iných konaniach by mal mať len vtedy, ak ostatní veritelia s rovnakým postavením dostali tú istú pomernú časť svojich pohľadávok.
- (64) Je mimoriadne dôležité, aby veritelia, ktorí majú obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v Únii, boli informovaní o začatí insolvenčného konania, ktoré sa týka majetku dlžníka. V záujme zabezpečenia bezodkladného postúpenia informácií veriteľom by sa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007⁽¹⁾ nemalo uplatňovať v prípade, že toto nariadenie odkazuje na povinnosť informovať veriteľov. Využívanie štandardných formulárov dostupných vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Únie by malo veriteľom uľahčiť prihlasovanie pohľadávok do konaní, ktoré sa začali v inom členskom štáte. Riešenie dôsledkov neúplného vyplnenia štandardných formulárov by malo riešiť vnútroštátne právo.
- (65) Toto nariadenie by malo zabezpečiť okamžité uznávanie súdnych rozhodnutí týkajúcich sa začatia, vedenia a ukončenia insolvenčných konaní, ktoré patria do jeho rozsahu platnosti, ako aj súdnych rozhodnutí vydaných v priamej súvislosti s takýmito insolvenčnými konaniami. Automatické uznávanie by preto malo znamenať, že účinky spojené s konaniami uskutočnenými podľa práva členského štátu, v ktorom sa konanie začne, sa vzťahujú na všetky ostatné členské štáty. Uznávanie rozhodnutí súdov členských štátov by malo vychádzať zo zásady vzájomnej dôvery. Dôvody neuznávania by sa preto mali obmedziť na nevyhnutné minimum. To je zároveň aj základom riešenia všetkých sporov v prípade, že si právomoc začať hlavné insolvenčné konanie nárokujú súdy dvoch členských štátov. Rozhodnutie prvého súdu, ktorý konanie začal, by sa malo uznávať vo všetkých ostatných členských štátoch bez toho, aby tieto členské štáty mali právo rozhodnutie tohto súdu preskúmať.
- (66) Toto nariadenie, pokiaľ ide o otázky, na ktoré sa vzťahuje, by malo stanoviť jednotné kolízne normy, ktoré v rozsahu svojej platnosti nahrádzajú vnútroštátne pravidlá medzinárodného práva súkromného. Ak nie je stanovené inak, platí právny predpis členského štátu, v ktorom sa začalo konanie (*lex concursus*). Táto kolízna norma by mala platiť tak pre hlavné insolvenčné konanie, ako aj miestne konania. *Lex concursus* určuje všetky účinky insolvenčného konania, procesné aj hmotné, na dotknuté osoby a právne vzťahy. Určuje všetky podmienky začatia, vedenia a ukončenia insolvenčného konania.
- (67) Automatické uznávanie insolvenčného konania, na ktoré sa za normálnych okolností vzťahuje právo štátu, v ktorom sa začalo konanie, môže kolidovať s pravidlami vykonávania transakcií v iných členských štátoch. V záujme ochrany legitímnych očakávaní a istoty transakcií v členských štátoch iných, ako je štát, v ktorom sa konanie začne, by sa malo ustanoviť viacero výnimiek zo všeobecného pravidla.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch („doručovanie písomností“) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 (Ú. v. EÚ L 324, 10.12.2007, s. 79).

- (68) Predovšetkým je potrebná osobitná referencia, ktorá sa odchyľuje od práva štátu, v ktorom sa začalo konanie, v prípade vecných práv, pretože takéto práva pri poskytovaní úverov zohrávajú významnú úlohu. Základ, platnosť a rozsah vecných práv by sa preto za normálnych okolností mal určovať podľa *lex situs* (práva platného v mieste, kde sa vec nachádza) a nemalo by ho ovplyvňovať začatie insolvenčného konania. Vlastník vecného práva by preto mal mať možnosť naďalej uplatňovať svoje právo na vyčlenenie alebo oddelené uspokojenie jeho záložného práva. Ak sa na majetok podľa *lex situs* vzťahujú vecné práva v jednom členskom štáte, pričom hlavné insolvenčné konanie sa uskutočňuje v inom členskom štáte, správca v hlavnom insolvenčnom konaní by mal mať možnosť požiadať o začatie vedľajšieho insolvenčného konania v právomoci, v ktorej vecné práva vznikli, ak tam dlžník má nejaký podnik. Ak sa vedľajšie insolvenčné konanie nezačne, akýkoľvek prebytok z predaja majetku, na ktorý sa vecné práva vzťahujú, by sa mal vyplatiť správcovi v hlavnom insolvenčnom konaní.
- (69) Toto nariadenie zavádza viaceré ustanovenia, ktoré umožňujú súdu odložiť začatie konania alebo prerušiť vykonávacie konanie. Takýmto odkladom alebo prerušením nie sú dotknuté vecné práva veriteľov alebo tretích strán.
- (70) Ak právo štátu, v ktorom sa začalo konanie, nepovoľuje započítanie pohľadávok, veriteľ by mal mať aj napriek tomu právo na započítanie pohľadávok, ak je to možné podľa práva, ktorým sa riadi pohľadávka platobne neschopného dlžníka. Týmto spôsobom by započítanie plnilo funkciu určitej záruky, ktorá vychádza z právnych ustanovení, na ktoré sa predmetný veriteľ v čase vzniku nároku môže spoliehať.
- (71) Okrem toho je potrebné zabezpečiť osobitnú ochranu platobných systémov a finančných trhov, napríklad pre dohody o záverečných pozíciách a dohody o vyrovnávaní čistých zostatkov, ktoré sa v takýchto systémoch používajú, ako aj pre predaj cenných papierov a pre záruky poskytnuté na takéto transakcie, ktoré sa riadia najmä smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES⁽¹⁾. Pre takéto transakcie by preto malo byť rozhodným právo, ktorým sa riadi príslušný systém alebo trh. Uvedené právo má zabrániť tomu, aby prípady platobnej neschopnosti obchodného partnera ovplyvnili mechanizmy použité pre platby a zúčtovanie transakcií a v rámci platobných a zúčtovacích systémov alebo na regulovaných finančných trhoch členských štátov. Smernica 98/26/ES obsahuje osobitné ustanovenia, ktoré by mali byť nadradené všeobecným pravidlám ustanoveným v tomto nariadení.
- (72) Pre ochranu zamestnancov a pracovných miest by malo právo, ktoré sa vzťahuje na príslušné pracovnoprávne dohody v súlade so všeobecnými kolíznymi normami, určiť účinky insolvenčného konania na pokračovanie alebo ukončenie pracovnoprávneho vzťahu, a na práva a povinnosti všetkých strán takéhoto pracovného pomeru. Okrem toho v prípadoch, keď si ukončenie pracovných zmlúv vyžaduje súhlas súdu alebo správneho orgánu, by si členský štát, v ktorom sa nachádza podnik dlžníka, mal ponechať právomoc udeliť takýto súhlas, a to aj vtedy, ak sa v danom členskom štáte nezačalo žiadne insolvenčné konanie. Všetky ostatné otázky insolvenčného práva, ako napríklad či sú pohľadávky zamestnancov chránené prednostnými právami, a štát, aký môžu mať takéto prednostné pohľadávky, by sa mali spravovať právom členského štátu, v ktorom sa začalo (hlavné alebo vedľajšie) dané insolvenčné konanie, s výnimkou prípadov, keď bol v súlade s týmto nariadením daný príslub s cieľom predísť začatiu vedľajšieho insolvenčného konania.
- (73) Právom rozhodným pre účinky insolvenčného konania v prípade každého prebiehajúceho súdneho konania alebo prebiehajúceho insolvenčného konania, ktoré sa týka majetku alebo práv tvoriacich súčasť konkurznej podstaty dlžníka, by malo byť právo členského štátu, v ktorom súdne konanie prebieha alebo v ktorom má sídlo rozhodcovský súd. Týmto pravidlom by však nemali byť dotknuté vnútroštátne predpisy o uznávaní a výkone rozhodcovských rozsudkov.
- (74) S cieľom zohľadniť osobitné procesné pravidlá súdnych systémov v niektorých členských štátoch mala by sa poskytnúť pružnosť v súvislosti s určitými pravidlami stanovenými v tomto nariadení. Preto by sa do odkazov v tomto nariadení na oznámenie, ktoré vydáva súdny orgán členského štátu, mal zahrnúť príkaz tohto súdneho orgánu na vydanie uvedeného oznámenia, ak sa to vyžaduje v zmysle procesných pravidiel členského štátu.
- (75) So zreteľom na záujmy podnikateľov by sa mal hlavný obsah rozhodnutia o začatí konania uverejniť na žiadosť správcu v inom členskom štáte ako je členský štát súdu, ktorý toto rozhodnutie vydal. Ak sa v dotknutom členskom štáte nachádza podnik dlžníka, toto uverejnenie by malo byť povinné. Ani v jednom z týchto prípadov by ale predchádzajúce uverejnenie nemalo byť podmienkou pre uznávanie zahraničných konaní.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (76) V snahe zlepšiť poskytovanie informácií príslušným veriteľom a súdom, ako aj v snahe zabrániť začatiu súbežných insolvenčných konaní by sa malo od členských štátov vyžadovať, aby pri cezhraničných insolvenčných konaniach uverejňovali príslušné informácie vo verejne dostupnom elektronickom registri. V snahe uľahčiť veriteľom a súdom s bydliskom alebo sídlom v inom členskom štáte prístup k týmto informáciám by sa v tomto nariadení malo ustanoviť vzájomné prepojenie takýchto insolvenčných registrov prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície. Členské štáty by mali mať možnosť uverejňovať príslušné informácie vo viacerých registroch, a malo by byť možné prepojiť viac ako jeden register z každého členského štátu.
- (77) Týmto nariadením by sa malo stanoviť minimálne množstvo informácií, ktoré sa majú uverejňovať v insolvenčných registroch. Členským štátom by sa nemalo brániť uvádzať aj ďalšie informácie. Ak je dlžník fyzickou osobou, v insolvenčných registroch by sa malo uvádzať len registračné číslo, ak dlžník vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť. Týmto registračným číslom by sa malo rozumieť jedinečné registračné číslo samostatnej zárobkovej činnosti dlžníka, ktoré je prípadne uverejnené v živnostenskom registri.
- (78) Informácie o niektorých aspektoch insolvenčného konania sú pre veriteľov zásadné, napríklad informácie o lehotách na prihlasovanie pohľadávok alebo na napadnutie rozhodnutí. Týmto nariadením by sa však od členských štátov nemalo vyžadovať, aby určovali tieto lehoty na individuálnom základe. Členské štáty by mali mať možnosť splniť svoje povinnosti tým, že doplnia odkazy na Európsky portál elektronickej justície, kde sa poskytnú zrozumiteľné informácie o kritériách pre stanovenie týchto lehôt.
- (79) Aby bolo možné poskytnúť dostatočnú ochranu informácií týkajúcich sa fyzických osôb, ktoré nie sú samostatne zárobkovo činnými osobami, mali by mať členské štáty možnosť podmieniť prístup k týmto informáciám zadaním doplňujúcich kritérií vyhľadávania, ako je napríklad osobné identifikačné číslo dlžníka, adresa, dátum narodenia alebo obvod príslušného súdu, alebo podmieniť prístup podaním žiadosti príslušnému orgánu alebo overením oprávneného záujmu.
- (80) Členské štáty by tiež mali mať možnosť nezahrnúť do svojich insolvenčných registrov informácie o fyzických osobách, ktoré nie sú samostatne zárobkovo činnými osobami. V takýchto prípadoch by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa príslušné informácie poskytli veriteľom prostredníctvom individuálneho oznámenia a aby pohľadávky veriteľov, ktorí nedostali informácie, neboli dotknuté konaním.
- (81) V niektorých prípadoch sa môže stať, že dotknuté osoby o začatí insolvenčného konania nebudú vedieť a že s dobrým úmyslom budú konať spôsobom, ktorý bude v rozpore s novými okolnosťami. V záujme ochrany takýchto osôb, ktoré dlžníkovi uhradia platbu, pretože nevedia o začatí zahraničného konania, pričom by takúto platbu mali uhradiť zahraničnému správcovi, by sa malo stanoviť, že takáto platba má účinok na vyrovnávanie dlhu.
- (82) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (83) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiujú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie. Cieľom tohto nariadenia je podporiť najmä uplatňovanie článkov 8, 17 a 47, ktoré sa týkajú ochrany osobných údajov, vlastníckeho práva a práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces.
- (84) Na spracúvanie osobných údajov na účely tohto nariadenia sa uplatňuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽²⁾ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽³⁾.
- (85) Týmto nariadením nie je dotknuté nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 z 3. júna 1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny (Ú. v. ES L 124, 8.6.1971, s. 1).

- (86) Keďže cieľ tohto nariadenia nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale ho možno z dôvodu vytvorenia právneho rámca pre riadne vedenie cezhraničných insolvenčných konaní lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (87) V súlade s článkom 3 a článkom 4a ods. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Spojené kráľovstvo a Írsko oznámili želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.
- (88) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (89) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov bol konzultovaný a dňa 27. marca 2013 vydal stanovisko ⁽¹⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na verejné kolektívne konanie, vrátane predbežného konania, ktoré je založené na právnych predpisoch týkajúcich sa platobnej neschopnosti a v ktorom na účely záchrany, zmeny obsahu záväzkov, reštrukturalizácie alebo likvidácie:

- a) je dlžník úplne alebo čiastočne zbavený práva nakladať so svojím majetkom a je vymenovaný správca;
- b) majetok a záležitosti dlžníka podliehajú kontrole alebo dohľadu zo strany súdu; alebo
- c) súd nariadi dočasné prerušenie konania, v ktorom dochádza k individuálnemu vymáhaniu nárokov, alebo k takémuto prerušeniu dôjde zo zákona, aby sa mohli uskutočniť rokovania medzi dlžníkom a jeho veriteľmi za podmienky, že v konaní, ktoré sa prerušuje, sa prijímú vhodné opatrenia na ochranu kolektívneho záujmu veriteľov, a ak sa nedosiahne žiadna dohoda, toto konanie predchádza konaniu uvedenému v písmene a) alebo b).

Ak sa konanie uvedené v tomto odseku môže začať v situáciách, v ktorých existuje len pravdepodobnosť platobnej neschopnosti, jeho účelom musí byť zabrániť platobnej neschopnosti dlžníka alebo ukončeniu podnikateľskej činnosti dlžníka.

Konania, na ktoré sa odkazuje v tomto odseku, sú uvedené v prílohe A.

2. Toto nariadenie sa neuplatňuje na konania uvedené v odseku 1, ktoré sa týkajú:

- a) poisťovní;
- b) úverových inštitúcií;
- c) investičných a iných spoločností, inštitúcií a podnikov, pokiaľ sa na ne vzťahuje smernica 2001/24/ES, alebo
- d) podnikov kolektívneho investovania.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia:

- 1. „kolektívne konanie“ je konanie, ktoré zahŕňa všetkých veriteľov dlžníka alebo ich významnú časť, a to za predpokladu, že ak zahŕňa len časť veriteľov, konanie nemá vplyv na pohľadávky veriteľov, ktorých sa netýka;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 358, 7.12.2013, s. 15.

2. „podniky kolektívneho investovania“ sú podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽¹⁾ a alternatívne investičné fondy (AIF) vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ ⁽²⁾;
3. „dlžník s právom nakladať s majetkom“ je dlžník, v súvislosti s ktorým sa začalo insolvenčné konanie, ktoré nemusí zahŕňať vymenovanie správcu alebo úplný prevod práv a povinností spravovať majetok dlžníka na správcu, pričom dlžník má preto naďalej úplnú alebo aspoň čiastočnú kontrolu nad svojím majetkom a záležitosťami;
4. „insolvenčné konanie“ sú konania uvedené v prílohe A;
5. „správca“ je akákoľvek osoba alebo orgán, ktorého úlohou, a to aj na predbežnom základe, je:
 - i) overiť a uznať pohľadávky prihlásené v insolvenčnom konaní;
 - ii) zastupovať kolektívny záujem veriteľov;
 - iii) spravovať, a to úplne alebo čiastočne, majetok, vo vzťahu ku ktorému bol dlžník zbavený práva nakladať;
 - iv) likvidovať majetok uvedený v bode iii); alebo
 - v) dohliadať na spravovanie záležitostí dlžníka.Zoznam osôb a orgánov uvedených v prvom pododseku sa nachádza v prílohe B;
6. „súd“ je:
 - i) v článku 1 ods. 1 písm. b) a c), článku 4 ods. 2, článkoch 5 a 6, článku 21 ods. 3, článku 24 ods. 2 písm. j)), v článkoch 36 a 39 a článkoch 61 až 77 súdny orgán členského štátu;
 - ii) vo všetkých ostatných článkoch súdny orgán alebo akýkoľvek iný príslušný orgán členského štátu, ktorý má právomoc začať insolvenčné konanie, potvrdiť takéto začatie konania alebo prijímať rozhodnutia v priebehu takéhoto konania;
7. „rozhodnutie o začatí insolvenčného konania“ zahŕňa:
 - i) rozhodnutie akéhokoľvek súdu o začatí insolvenčného konania alebo o potvrdení začatia takéhoto konania a
 - ii) rozhodnutie súdu o vymenovaní správcu;
8. „okamih začatia konania“ je okamih, v ktorom rozhodnutie o začatí insolvenčného konania nadobúda účinky, a to bez ohľadu na to, či je rozhodnutie konečné;
9. „členský štát, v ktorom sa majetok nachádza“ je v prípade:
 - i) akcií na meno v iných spoločnostiach, ako sú uvedené v bode ii) – členský štát, na ktorého území má spoločnosť, ktorá vydala akcie, svoje registrované sídlo;
 - ii) finančných nástrojov, pri ktorých je vlastnícke právo preukázané zápisom do registra alebo na účet vedený sprostredkovateľom alebo v jeho mene (ďalej len „zaknihované cenné papiere“) – členský štát, v ktorom je tento register alebo účet vedený;
 - iii) hotovosti vedenej na účtoch v úverovej inštitúcii – členský štát uvedený v čísle IBAN tohto účtu, alebo, v prípade hotovosti vedenej na účtoch v úverovej inštitúcii, ktorá nemá IBAN – členský štát, v ktorom má úverová inštitúcia, ktorá vedie účet, svoju ústredie, alebo, ak účet vedie organizačná zložka, obchodné zastúpenie alebo iná pobočka – členský štát, v ktorom sa organizačná zložka, obchodné zastúpenie alebo iná pobočka nachádza;
 - iv) iného majetku a práv, ako sú uvedené v bode i), pri ktorých sa ich vlastníctvo alebo nárok na ne zapisuje do verejného registra – členský štát, v ktorého právomoci sa takýto register vedie;
 - v) európskych patentov – členský štát, pre ktorý sa udeľuje európsky patent;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcach alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

- vi) autorských práv a súvisiacich práv – členský štát, na ktorého území má majiteľ takýchto práv svoj obvyklý pobyt alebo registrované sídlo;
 - vii) iného hmotného majetku, ako je majetok uvedený v bodoch i) až iv) – členský štát, na ktorého území sa tento majetok nachádza;
 - viii) iných pohľadávok voči tretím stranám, ako sú pohľadávky, ktoré sa týkajú majetku uvedeného v bode iii) – členský štát, na ktorého území má tretia strana, ktorá je tieto pohľadávky povinná plniť, centrum svojich hlavných záujmov podľa článku 3 ods. 1;
10. „podnik“ je akékoľvek miesto prevádzky, na ktorom dlžník vykonáva alebo vykonával počas obdobia troch mesiacov pred podaním žiadosti o začatie hlavného insolvenčného konania inú ako prechodnú hospodársku činnosť s použitím ľudských zdrojov a majetku;
11. „miestny veriteľ“ je veriteľ, ktorého pohľadávky voči dlžníkovi vznikli z prevádzky alebo v súvislosti s prevádzkou podniku, ktorý sa nachádza v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka;
12. „zahraničný veriteľ“ je veriteľ, ktorý má svoj obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom sa začalo konanie, vrátane daňových orgánov a orgánov sociálneho zabezpečenia členských štátov;
13. „skupina spoločností“ je materský podnik a všetky jeho dcérske podniky;
14. „materský podnik“ je podnik, ktorý kontroluje, a to priamo alebo nepriamo, jeden alebo viaceré dcérske podniky. Podnik, ktorý vypracúva konsolidovanú účtovnú závierku podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ ⁽¹⁾, sa považuje za materský podnik.

Článok 3

Medzinárodná právomoc

1. Právomoc začať insolvenčné konanie majú súdy členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka (ďalej len „hlavné insolvenčné konanie“). Centrum hlavných záujmov dlžníka je miesto, kde dlžník pravidelne vykonáva správu svojich záujmov a ktoré je zistiteľné tretími stranami.

V prípade spoločnosti alebo právnickej osoby sa za centrum jej hlavných záujmov považuje miesto, kde má registrované sídlo, ak sa nepreukáže opak. Táto domnienka sa uplatňuje len vtedy, ak sa registrované sídlo neprenieslo do iného členského štátu počas obdobia troch mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania.

V prípade samostatne zárobkovo činnnej osoby sa za centrum hlavných záujmov považuje hlavné miesto jej podnikania, ak sa nepreukáže opak. Táto domnienka sa uplatňuje len vtedy, ak sa hlavné miesto podnikania fyzickej osoby neprenieslo do iného členského štátu počas obdobia troch mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania.

V prípade akejkoľvek inej fyzickej osoby sa predpokladá, že centrom hlavných záujmov je miesto jej obvyklého pobytu, ak sa nepreukáže opak. Táto domnienka sa uplatňuje len vtedy, ak sa miesto obvyklého pobytu neprenieslo do iného členského štátu počas obdobia šiestich mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania.

2. Ak sa centrum hlavných záujmov dlžníka nachádza na území niektorého členského štátu, súdy iného členského štátu majú právomoc začať insolvenčné konanie proti tomuto dlžníkovi len vtedy, ak má na území tohto iného členského štátu nejaký podnik. Účinky takehoto konania sú obmedzené na majetok dlžníka nachádzajúci sa na území tohto členského štátu.

3. Ak sa insolvenčné konanie začalo podľa odseku 1, akékoľvek následné konanie začaté podľa odseku 2 sa považuje za vedľajšie insolvenčné konanie.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

4. Územné insolvenčné konanie uvedené v odseku 2 sa môže začať pred začatím hlavného insolvenčného konania podľa odsekom 1, ak:

- a) insolvenčné konanie podľa odseku 1 nemožno začať pre podmienky stanovené právom členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka, alebo
- b) žiadosť o začatie územného insolvenčného konania podal:
 - i) veriteľ, ktorého pohľadávka vyplýva z činnosti podniku nachádzajúceho sa na území členského štátu, v ktorom sa podala žiadosť o začatie územného insolvenčného konania, alebo s takouto činnosťou súvisí, alebo
 - ii) orgán verejnej moci, ktorý má podľa práva členského štátu, na ktorého území sa podnik nachádza, právomoc podať žiadosť o začatie insolvenčného konania.

Po začatí hlavného insolvenčného konania sa územné insolvenčné konanie stáva vedľajším insolvenčným konaním.

Článok 4

Preskúmanie právomoci

1. Súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania, bez návrhu preskúma, či má právomoc podľa článku 3. V rozhodnutí o začatí insolvenčného konania sa uvedie, na čom je právomoc tohto súdu založená, a najmä skutočnosť, či je právomoc založená na článku 3 ods. 1 alebo 2.

2. Bez ohľadu na odsek 1, ak sa insolvenčné konanie začalo podľa vnútroštátneho práva bez rozhodnutia súdu, členské štáty môžu stanoviť oprávnenie správcu vymenovaného v takomto konaní, aby preskúmal, či členský štát, v ktorom sa ešte nerozhodlo o žiadosti o začatie konania, má právomoc podľa článku 3. V tomto prípade správca uvedie v rozhodnutí o začatí konania, na čom je právomoc založená, a najmä skutočnosť, či je právomoc založená na článku 3 ods. 1 alebo 2.

Článok 5

Súdne preskúmanie rozhodnutia o začatí hlavného insolvenčného konania

1. Dlžník alebo ktorýkoľvek veriteľ môže proti rozhodnutiu o začatí hlavného insolvenčného konania podať opravný prostriedok na súde, a to na základe medzinárodnej právomoci.

2. Rozhodnutie o začatí hlavného insolvenčného konania môžu napadnúť aj iní účastníci konania, ako sú účastníci uvedení v odseku 1, alebo ho možno napadnúť aj z iného dôvodu, než je nedostatok medzinárodnej právomoci, ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve.

Článok 6

Právomoc v prípade žalôb, ktoré priamo vyplývajú z insolvenčného konania a ktoré s ním úzko súvisia

1. Súdny členský štát, na ktorého území sa začalo insolvenčné konanie podľa článku 3, majú právomoc aj v prípade všetkých žalôb, ktoré priamo vyplývajú z insolvenčného konania a ktoré s týmto konaním úzko súvisia, ako sú napríklad odporovacie žaloby.

2. V prípade, že žaloba uvedená v odseku 1 súvisí s inou žalobou v občianskej a obchodnej veci proti tomu istému žalovanému, má správca možnosť podať obe žaloby na súdoch členského štátu, na ktorého území má žalovaný bydlisko, alebo v prípade žalôb proti viacerým žalovaným na súde členského štátu, na ktorého území má ktorýkoľvek z nich bydlisko, ak majú tieto súdy právomoc podľa nariadenia (EÚ) č. 1215/2012.

Prvý pododsek sa uplatňuje na dlžníka s právom nakladať s majetkom, pokiaľ dlžník s právom nakladať môže podľa vnútroštátneho práva podávať žaloby v mene konkurznej podstaty.

3. Na účely odseku 2 sa žaloby považujú za súvisiace, ak sú navzájom tak úzko spojené, že je vhodné prerokovať a rozhodnúť ich spoločne a vyhnúť sa tak riziku nezlučiteľných rozhodnutí vydaných v samostatných konaniach.

Článok 7

Rozhodné právo

1. Ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, insolvenčné konania a ich účinky sa riadia právom členského štátu, na území ktorého sa toto konanie začalo (ďalej len „štát, v ktorom sa začalo konanie“).
2. Právo štátu, v ktorom sa konanie začne, stanoví podmienky začatia takéhoto konania, jeho vedenie a ukončenie. Stanoví najmä:
 - a) dlžníkov, voči ktorým sa insolvenčné konanie môže začať vzhľadom na ich spôsobilosť;
 - b) majetok, ktorý je súčasťou konkurznej podstaty, a spôsob zaobchádzania s majetkom, ktorý dlžník nadobudol alebo ktorý mu pripadol po začatí insolvenčného konania;
 - c) príslušné právomoci dlžníka a správcu;
 - d) podmienky, za ktorých možno uplatniť započítanie pohľadávok;
 - e) účinky insolvenčného konania na existujúce zmluvné vzťahy dlžníka;
 - f) účinky insolvenčného konania na konania začaté jednotlivými veriteľmi, s výnimkou prebiehajúcich súdnych konaní;
 - g) pohľadávky, ktoré možno prihlásiť voči konkurznej podstate dlžníka, a spôsob zaobchádzania s pohľadávkami vzniknutými po začatí insolvenčného konania;
 - h) pravidlá prihlasovania, overovania a schvaľovania pohľadávok;
 - i) pravidlá rozdeľovania výťažku zo speňazenia majetku, poradie pohľadávok a práva veriteľov, ktorých pohľadávky boli po začatí insolvenčného konania čiastočne uspokojené z titulu vecného práva alebo započítaním;
 - j) podmienky a účinky ukončenia insolvenčného konania, najmä ukončenia vyrovnaním;
 - k) práva veriteľov po ukončení insolvenčného konania;
 - l) kto má hradiť trovy insolvenčného konania;
 - m) pravidlá týkajúce sa neplatnosti, odporovateľnosti alebo nevymáhateľnosti právnych úkonov, ktoré poškodzujú kolektívny záujem veriteľov.

Článok 8

Vecné práva tretích strán

1. Začatie insolvenčného konania nemá vplyv na vecné práva veriteľov alebo tretích strán, ktoré sa vzťahujú na hmotný alebo nehmotný, hnutelný alebo nehnuteľný majetok, ako konkrétny majetok tak aj súbory neurčitého majetku ako celku, ktorý sa priebežne mení, vo vlastníctve dlžníka, ktorý sa v čase začatia konania nachádza na území iného členského štátu.
2. Práva uvedené v odseku 1 znamenajú predovšetkým:
 - a) právo nakladať s majetkom, alebo jeho nakladaním niekoho poveriť, a získať uspokojenie z výťažku z predaja alebo príjmu z tohto majetku, najmä z titulu záložného práva alebo hypotéky;
 - b) výlučné právo na uspokojenie pohľadávky, najmä právo zabezpečené záložným právom alebo postúpením pohľadávky prostredníctvom záruky;
 - c) právo požadovať vydanie majetku a/alebo získať náhradu od akejkoľvek osoby, ktorá ich drží alebo používa v rozpore so záujmom takto oprávnenej strany;
 - d) vecné právo na používanie majetku na vlastný prospech.
3. Právo, ktoré je zapísané vo verejnom registri a je vymáhateľné voči tretím osobám, na základe ktorého možno získať vecné právo v zmysle odseku 1, sa považuje za vecné právo.

4. Odsek 1 nevylučuje úkony pre neplatnosť, odporovateľnosť alebo nevymáhateľnosť v zmysle článku 7 ods. 2 písm. m).

Článok 9

Započítanie

1. Začatie insolvenčného konania nemá vplyv na právo veriteľov požadovať započítanie ich pohľadávok voči pohľadávkam dlžníka, ak takéto započítanie umožňuje právo, ktorým sa riadi pohľadávka platobne neschopného dlžníka.

2. Odsek 1 nevylučuje úkony pre neplatnosť, odporovateľnosť alebo nevymáhateľnosť v zmysle článku 7 ods. 2 písm. m).

Článok 10

Výhrada vlastníctva

1. Začatie insolvenčného konania proti kupujúcemu určitej majetkovej hodnoty nemá vplyv na práva predávajúcich založené na výhrade vlastníckeho práva, ak sa majetok v čase začatia konania nachádza na území členského štátu, ktorý nie je štátom, v ktorom sa začalo konanie.

2. Začatie insolvenčného konania proti predávajúcemu po dodaní majetkovej hodnoty nie je dôvodom na zrušenie alebo vypovedanie predaja a nebráni kupujúcemu v nadobudnutí vlastníckeho práva, ak sa v čase začatia konania predaný majetok nachádza na území členského štátu, ktorý nie je štátom, v ktorom sa začalo konanie.

3. Odseky 1 a 2 nevylučujú úkony pre neplatnosť, odporovateľnosť alebo nevymáhateľnosť v zmysle článku 7 ods. 2 písm. m).

Článok 11

Zmluvy týkajúce sa nehnuteľností

1. Účinky insolvenčného konania na zmluvu, ktorou sa udeľuje právo na nadobudnutie alebo používanie nehnuteľnosti, určuje výlučne právo členského štátu, na území ktorého sa predmetná nehnuteľnosť nachádza.

2. Súd, ktorý začal hlavné insolvenčné konanie, má právomoc potvrdiť ukončenie alebo zmenu zmlúv uvedených v tomto článku, ak:

a) právo členského štátu, ktoré je rozhodným právom pre takéto zmluvy, vyžaduje, aby ukončenie alebo zmena takejto zmluvy boli možné, len ak ich potvrdí súd, ktorý insolvenčné konanie začal a

b) v danom členskom štáte sa nezačalo žiadne insolvenčné konanie.

Článok 12

Platobné systémy a finančné trhy

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 8, účinky insolvenčného konania na práva a povinnosti účastníkov platobného alebo zúčtovacieho systému alebo finančného trhu určuje výlučne právo členského štátu, ktorým sa daný systém alebo trh riadi.

2. Odsek 1 nevylučuje úkony pre neplatnosť, odporovateľnosť alebo nevymáhateľnosť, ktoré sa môžu uskutočniť s cieľom zrušenia platieb alebo transakcií podľa práva, ktorým sa riadi príslušný platobný systém alebo finančný trh.

Článok 13

Pracovné zmluvy

1. Účinky insolvenčného konania na pracovné zmluvy a vzťahy určuje výlučne právo členského štátu, ktorým sa riadi pracovná zmluva.
2. Súdny členského štátu, v ktorom sa môže začať vedľajšie insolvenčné konanie, majú naďalej právomoc schváliť ukončenie alebo zmenu zmlúv uvedených v tomto článku aj vtedy, ak sa v danom členskom štáte nezačalo žiadne insolvenčné konanie.

Prvý pododsek sa uplatňuje aj na orgán, ktorý má podľa vnútroštátneho práva právomoc potvrdiť ukončenie alebo zmenu zmlúv uvedených v tomto článku.

Článok 14

Účinky na práva, ktoré sa zapisujú do registra

Účinky insolvenčného konania na práva dlžníka na nehnuteľnosť, loď alebo letecký dopravný prostriedok, ktoré sa zapisujú do verejného registra, určuje právo členského štátu, z ktorého moci sa tento register vedie.

Článok 15

Európske patenty s jednotným účinkom a ochranné známky Spoločenstva

Na účely tohto nariadenia sa európsky patent s jednotným účinkom, ochranná známka Spoločenstva alebo akékoľvek iné podobné právo ustanovené právom Únie môže zahrnúť len do konania uvedeného v článku 3 ods. 1.

Článok 16

Škodlivé úkony

Článok 7 ods. 2 písm. m) sa neuplatňuje v prípade, že osoba, ktorá mala úžitok z úkonu, ktorý poškodil všetkých veriteľov, dokáže, že:

- a) úkon podlieha právu iného členského štátu, ako je štát, v ktorom sa začalo konanie a
- b) právo uvedeného členského štátu neposkytuje žiadne prostriedky na odporovanie tohto úkonu v danom prípade.

Článok 17

Ochrana tretích strán ako kupujúcich

Ak dlžník úkonom uskutočneným po začatí insolvenčného konania za odplatu disponuje:

- a) nehnuteľnosťou;
- b) loďou alebo leteckým dopravným prostriedkom, ktorý sa zapisuje do verejného registra, alebo
- c) cennými papiermi, pri ktorých sa vyžaduje registrácia v registri stanovenom právnym predpisom;

platnosť tohto úkonu sa bude riadiť právom štátu, na ktorého území sa nehnuteľnosť nachádza, alebo z moci ktorého sa takýto register vedie.

Článok 18

Účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne alebo rozhodcovské konania

Účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne konania alebo prebiehajúce rozhodcovské konania, ktoré sa týkajú majetku alebo práv, ktoré tvoria súčasť konkurznej podstaty dlžníka, sa riadia výlučne právom členského štátu, v ktorom toto súdne konanie prebieha, alebo v ktorom má rozhodcovský súd svoje sídlo.

KAPITOLA II

UZNÁVANIE INSOLVENČNÝCH KONANÍ

Článok 19

Zásada

1. Každé súdne rozhodnutie o začatí insolvenčného konania vynesené súdom členského štátu, ktorý má právomoc podľa článku 3, sa uznáva vo všetkých ostatných členských štátoch od chvíle, keď nadobudne účinky v štáte, v ktorom sa začalo konanie.

Pravidlo ustanovené v prvom pododseku sa uplatňuje aj v prípade, že z dôvodu spôsobilosti dlžníka sa insolvenčné konanie proti nemu nemôže začať v iných členských štátoch.

2. Uznatie konania uvedeného v článku 3 ods. 1 nebráni začatiu konaní uvedených v článku 3 ods. 2 na súde v inom členskom štáte. Druhé uvedené konania budú vedľajšími insolvenčnými konaniami v zmysle kapitoly III.

Článok 20

Účinky uznávania

1. Súdne rozhodnutie o začatí insolvenčného konania uvedeného v článku 3 ods. 1 má bez akýchkoľvek ďalších formálnych požiadaviek rovnaké účinky v akomkoľvek inom členskom štáte ako podľa práva štátu, v ktorom sa začalo konanie, ak toto nariadenie nestanovuje inak a pokiaľ sa v tomto inom členskom štáte nezačne žiadne konanie uvedené v článku 3 ods. 2.

2. Účinky konania uvedeného v článku 3 ods. 2 sa v ostatných členských štátoch nesmú napádať. Akékoľvek obmedzenie práv veriteľov, najmä pozastavenie alebo vyrovnanie, má účinky na majetok umiestnený na území iného členského štátu len u veriteľov, ktorí na to dajú svoj súhlas.

Článok 21

Právomoci správcu

1. Správca vymenovaný súdom, ktorý má právomoc podľa článku 3 ods. 1, môže v inom členskom štáte vykonávať všetky právomoci, ktoré mu priznáva právo štátu, v ktorom sa začalo konanie, pokiaľ sa v tomto inom štáte nezačalo žiadne iné insolvenčné konanie ani sa v ňom na základe žiadosti o začatie insolvenčného konania neprijalo žiadne ochranné opatrenie, ktorého účelom je takémuto konaniu predísť. Správca môže predovšetkým premiestniť majetok dlžníka z územia členského štátu, v ktorom sa tento majetok nachádza, za podmienok uvedených v článkoch 8 a 10.

2. Správca vymenovaný súdom, ktorý má právomoc podľa článku 3 ods. 2, môže v akomkoľvek inom členskom štáte prostredníctvom súdu alebo mimo súdu požadovať, aby sa z územia štátu, v ktorom sa začalo konanie, hnutelný majetok po začatí insolvenčného konania premiestnil na územie tohto iného členského štátu. Správca môže začať aj konanie na zrušenie úkonu, ktoré je v záujme veriteľov.

3. Pri výkone svojich právomocí správca dodržiava zákony členského štátu, na území ktorého mieni konať, najmä vzhľadom na postupy na speňaženie majetku. Medzi tieto právomoci nesmú patriť donucovacie opatrenia, pokiaľ neboli nariadené súdom uvedeného členského štátu, ani právo rozhodovať v súdnych konaniach alebo sporoch.

Článok 22

Doklad o vymenovaní správcu

Dokladom o vymenovaní správcu bude overená kópia pôvodného menovacieho dekrétu alebo akéhokoľvek iného potvrdenia vydaného súdom, ktorý má príslušnú právomoc.

Môže sa vyžadovať preklad do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov členského štátu, na ktorého území mieni konať. Nevyžaduje sa žiadne úradné overenie ani iná podobná formálna požiadavka.

Článok 23

Vrátenie a pridelenie podielu

1. Veriteľ, ktorý po začatí konania uvedeného v článku 3 ods. 1 akýmkoľvek spôsobom, najmä vymáhaním, získa celkové alebo čiastočné uspokojenie svojej pohľadávky voči majetku patriacemu dlžníkovi nachádzajúcemu sa na území iného členského štátu, vráti to, čo získal, správcovi za podmienok uvedených v článku 8 a 10.
2. Aby sa zabezpečilo rovnaké zaobchádzanie s veriteľmi, veriteľ, ktorý v priebehu insolvenčného konania získa výnos z jeho pohľadávky, sa bude na výplatách uskutočnených v iných konaniach podieľať len vtedy, ak všetci ostatní veritelia s rovnakým poradím alebo v tej istej kategórii v týchto konaniach získajú rovnocenný výnos.

Článok 24

Vytvorenie insolvenčných registrov

1. Členské štáty vytvoria a vedú na svojom území jeden alebo viacero registrov, v ktorých sa uverejňujú informácie týkajúce sa insolvenčných konaní (ďalej len „insolvenčné registre“). Tieto informácie sa uverejňujú čo najskôr po začatí takéhoto konania.
2. Informácie uvedené v odseku 1 sa sprístupnia verejnosti za podmienok ustanovených v článku 27 a zahŕňajú (ďalej len „povinné informácie“):
 - a) dátum začatia insolvenčného konania;
 - b) súd, ktorý rozhoduje o začatí insolvenčného konania a spisová značka veci, ak existuje;
 - c) druh začatého insolvenčného konania uvedený v prílohe A a prípadne akýkoľvek relevantný poddruh takéhoto začatého konania podľa vnútroštátneho práva;
 - d) či je právomoc na začatie konania založená na článku 3 ods. 1, 2 alebo 4;
 - e) ak je dlžníkom spoločnosť alebo právnická osoba, názov dlžníka, registračné číslo, registrované sídlo alebo poštovú adresu, ak je iná ako adresa sídla;
 - f) ak je dlžníkom fyzická osoba, či je alebo nie je samostatne zárobkovo činnou osobou, meno dlžníka, registračné číslo, ak existuje, a poštovú adresu alebo, ak je adresa dlžníka chránená, miesto a dátum narodenia dlžníka;
 - g) meno, poštovú adresu alebo emailovú adresu prípadného správcu vymenovaného v konaní;
 - h) prípadnú lehotu na prihlasovanie pohľadávok alebo odkaz na kritériá výpočtu tejto lehoty;
 - i) dátum ukončenia prípadného hlavného insolvenčného konania;
 - j) súd, na ktorý sa môže podať opravný prostriedok voči rozhodnutiu o začatí insolvenčného konania v súlade s článkom 5, a prípadne lehotu, v ktorej sa má takýto opravný prostriedok podať, alebo odkaz na kritériá na výpočet tejto lehoty.
3. Odsek 2 nesmie členským štátom brániť, aby do svojich národných insolvenčných registrov zahrnuli dokumenty alebo ďalšie informácie, ako napríklad vylúčenia členov štatutárneho orgánu v súvislosti s insolvenčným konaním.
4. Členské štáty nie sú povinné uvádzať v insolvenčných registroch informácie uvedené v odseku 1 tohto článku týkajúce sa fyzických osôb, ktoré nie sú samostatne zárobkovo činnými osobami, ani zverejniť takéto informácie prostredníctvom systému prepojenia týchto registrov, ak sú známi zahraniční veritelia o skutočnostiach uvedených v odseku 2 písm. j) tohto článku informovaní podľa článku 54.

Ak členský štát využije možnosť uvedenú v prvom pododseku, insolvenčným konaním nie sú dotknuté pohľadávky zahraničných veriteľov, ktorí nedostali informácie uvedené v prvom pododseku.

5. Uverejnenie informácií v registroch podľa tohto nariadenia nemá žiadne iné právne účinky, než tie, ktoré sú ustanovené vo vnútroštátnom práve a v článku 55 ods. 6.

Článok 25

Vzájomné prepojenie insolvenčných registrov

1. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov zriadí decentralizovaný systém, ktorý zabezpečí vzájomné prepojenie insolvenčných registrov. Tento systém bude pozostávať z insolvenčných registrov a z Európskeho portálu elektronickej justície, ktorý bude slúžiť ako centrálny elektronický verejný prístupový bod k informáciám v systéme. Systém umožní vyhľadávanie vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Únie s cieľom sprístupniť povinné informácie a akékoľvek iné dokumenty alebo informácie, ktoré obsahujú insolvenčné registre a ktoré sa členské štáty rozhodnú sprístupniť prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície.

2. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 87 do 26. júna 2019:

- a) technické špecifikácie, ktoré vymedzujú metódy elektronickej komunikácie a výmeny informácií na základe určenej špecifikácie rozhrania systému vzájomného prepojenia insolvenčných registrov;
- b) technické opatrenia na zabezpečenie minimálnych bezpečnostných noriem v oblasti informačných technológií na komunikáciu a šírenie informácií v rámci systému vzájomného prepojenia insolvenčných registrov;
- c) minimálne kritériá pre službu vyhľadávania na Európskom portáli elektronickej justície na základe informácií uvedených v článku 24;
- d) minimálne kritériá pre zobrazovanie výsledkov tohto vyhľadávania na základe informácií uvedených v článku 24;
- e) prostriedky a technické požiadavky na dostupnosť služieb, ktoré poskytuje systém vzájomného prepojenia insolvenčných registrov a
- f) glosár so základným vysvetlením vnútroštátnych insolvenčných konaní, ktorých zoznam je uvedený v prílohe A.

Článok 26

Náklady na vytvorenie a vzájomné prepojenie insolvenčných registrov

1. Vytvorenie, údržba a budúci vývoj systému vzájomného prepojenia insolvenčných registrov sa financuje zo všeobecného rozpočtu Únie.

2. Každý členský štát znáša náklady spojené s vytvorením a prispôbením svojich národných insolvenčných registrov na účely zabezpečenia ich interoperability s Európskym portálom elektronickej justície, ako aj náklady na správu, prevádzku a údržbu týchto registrov. Tým nie je dotknutá možnosť žiadať v rámci finančných programov Únie o granty na podporu takýchto činností.

Článok 27

Podmienky prístupu k informáciám prostredníctvom systému vzájomného prepojenia

1. Členské štáty zabezpečia, aby povinné informácie uvedené v článku 24 ods. 2 písm. a) až j) boli bezodplatne k dispozícii prostredníctvom systému vzájomného prepojenia insolvenčných registrov.

2. Toto nariadenie členským štátom nebráni, aby za prístup k dokumentom či ďalším informáciám uvedeným v článku 24 ods. 3 prostredníctvom systému vzájomného prepojenia insolvenčných registrov účtovali primeraný poplatok.

3. Členské štáty môžu prístup k povinným informáciám týkajúcim sa fyzických osôb, ktoré nie sú samostatne zárobkovo činnými osobami, a týkajúcim sa fyzických osôb, ktoré sú samostatne zárobkovo činnými osobami, ak insolvenčné konanie nesúvisí s touto ich činnosťou, podmieniť okrem minimálnych kritérií uvedených v článku 25 ods. 2 písm. c) doplnujúcimi kritériami vyhľadávania týkajúcimi sa dlžníka.

4. Členské štáty môžu vyžadovať, aby sa prístup k informáciám uvedeným v odseku 3 podmienil podaním žiadosti príslušnému orgánu. Členské štáty môžu prístup podmieniť overením existencie oprávneného záujmu o prístup k takýmto informáciám. Žiadateľ má možnosť podať žiadosť o informácie elektronicky na štandardnom formulári prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície. Ak sa požaduje preukázanie oprávneného záujmu, žiadateľ môže svoju žiadosť zdôvodniť elektronickými kópiami príslušných dokumentov. Príslušný orgán poskytne žiadateľovi odpoveď do troch pracovných dní.

Žiadateľ nie je povinný poskytnúť preklad dokumentov, ktorými zdôvodňuje svoju žiadosť, ani hradiť prípadné náklady príslušného orgánu na ich preklad.

Článok 28

Uverejňovanie v inom členskom štáte

1. Správca alebo dlžník s právom nakladať s majetkom požiada, aby sa oznam o rozhodnutí o začatí insolvenčného konania a v prípade potreby aj oznam o rozhodnutí o vymenovaní správcu uverejnili v ktoromkoľvek inom členskom štáte, v ktorom sa nachádza podnik dlžníka, a to v súlade s postupmi uverejňovania stanovenými v tomto členskom štáte. V takomto oznámení sa uvedie v prípade potreby vymenovaný správca, ako aj skutočnosť, či sa uplatňuje pravidlo o právomoci podľa článku 3 ods. 1 alebo 2.

2. Správca alebo dlžník s právom nakladať s majetkom môže požiadať, aby sa informácie uvedené v odseku 1 uverejnili v ktoromkoľvek inom členskom štáte, ak to správca alebo dlžník s právom nakladať s majetkom považuje za potrebné, a to v súlade s postupmi uverejňovania stanovenými v tomto členskom štáte.

Článok 29

Registrácia vo verejných registroch iného členského štátu

1. Ak právo členského štátu, v ktorom sa nachádza podnik dlžníka, pričom tento podnik bol zapísaný do verejného registra tohto členského štátu, alebo právo členského štátu, v ktorom sa nachádza nehnuteľnosť, ktorá patrí dlžníkovi, vyžaduje, aby sa informácie o začatí insolvenčného konania uvedené v článku 28 uverejnili v katastri nehnuteľností, obchodnom registri alebo v akomkoľvek inom verejnom registri, správca alebo dlžník s právom nakladať s majetkom prijme všetky potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť takúto registráciu.

2. Správca alebo dlžník s právom nakladať s majetkom môže požiadať o takúto registráciu v ktoromkoľvek inom členskom štáte za predpokladu, že právo členského štátu, v ktorom sa register vedie, takúto registráciu umožňuje.

Článok 30

Náklady

Náklady na uverejnenie a registráciu podľa článkov 28 a 29 sa považujú za trovy konania.

Článok 31

Splnenie záväzku dlžníkovi

1. Ak sa v niektorom členskom štáte splatí záväzok v prospech dlžníka, ktorý je predmetom insolvenčného konania začatého v inom členskom štáte, pričom tento záväzok sa mal splatiť v prospech správcu v tomto konaní, potom sa záväzok tejto osoby, ak o začatí konania nevedela, považuje za vyrovnaný.

2. Ak sa takýto záväzok splní pred uverejnením v zmysle článku 28, potom, ak neexistuje dôkaz o opaku, sa predpokladá, že osoba plniaca záväzok o začatí insolvenčného konania nevedela. Ak sa takýto záväzok splní po tomto uverejnení, potom, ak neexistuje dôkaz o opaku, sa predpokladá, že osoba plniaca záväzok o začatí konania vedela.

Článok 32

Uznávanie a vykonateľnosť iných súdnych rozhodnutí

1. Súdne rozhodnutia vynesené súdom, ktorého rozhodnutie o začatí konania sa uznáva v súlade s článkom 19 a ktoré sa týkajú priebehu a ukončenia insolvenčného konania a súdom schválených vyrovnaní, sa budú taktiež uznávať bez ďalších formalít. Takéto rozhodnutia sa vykonávajú v súlade s článkami 39 až 44 a 47 až 57 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012.

Prvý pododsek sa vzťahuje aj na rozhodnutia, ktoré priamo vyplývajú z insolvenčného konania a ktoré s týmto konaním úzko súvisia, a to aj v prípade, že ich vynesie iný súd.

Prvý pododsek sa vzťahuje aj na rozhodnutia, ktoré sa týkajú ochranných opatrení prijatých po podaní žiadosti o začatie insolvenčného konania alebo v súvislosti s ňou.

2. Uznávanie a výkon iných rozhodnutí, než tých, čo sa uvádzajú v odseku 1 tohto článku, sa riadi nariadením (EÚ) č. 1215/2012, ak sa uvedené nariadenie uplatňuje.

Článok 33

Verejná politika

Každý členský štát môže odmietnuť uznať insolvenčné konanie začaté v inom členskom štáte, alebo vymáhať výkon súdneho rozhodnutia vyneseného v súvislosti s takýmto konaním, ak by účinky takéhoto uznávania alebo vymáhania boli v zjavnom rozpore s verejnou politikou tohto štátu, predovšetkým pokiaľ ide o jej základné zásady alebo ústavné práva a slobody jednotlivca.

KAPITOLA III

VEDĽAJŠIE INSOLVENČNÉ KONANIE

Článok 34

Začatie konania

Ak súd členského štátu začne hlavné insolvenčné konanie, ktoré sa uzná v inom členskom štáte, súd tohto iného členského štátu, ktorý má právomoc podľa článku 3 ods. 2, môže začať vedľajšie insolvenčné konanie v súlade s ustanoveniami tejto kapitoly. Ak sa v hlavnom insolvenčnom konaní určilo, že dlžník je platobne neschopný, jeho platobná neschopnosť sa opätovne neskúma v členskom štáte, v ktorom sa môže začať vedľajšie insolvenčné konanie. Účinky vedľajšieho insolvenčného konania sú obmedzené na majetok dlžníka nachádzajúci sa na území členského štátu, v ktorom sa takéto konanie začalo.

Článok 35

Rozhodné právo

Ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, vedľajšie insolvenčné konanie sa riadi právom členského štátu, na ktorého území sa vedľajšie insolvenčné konanie začne.

Článok 36

Právo dať prísľub s cieľom predísť začatiu vedľajšieho insolvenčného konania

1. S cieľom vyhnúť sa začatiu vedľajšieho insolvenčného konania môže dať správca v hlavnom insolvenčnom konaní v súvislosti s majetkom nachádzajúcim sa v členskom štáte, v ktorom by sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie, jednostranný prísľub (ďalej len „prísľub“), že pri rozdeľovaní tohto majetku alebo výťažku získaného jeho speňažením bude dodržiavať práva týkajúce sa rozdeľovania a priority rozdeľovania výťažku podľa vnútroštátneho práva, ktoré by veritelia mali, ak by sa v uvedenom členskom štáte začalo vedľajšie insolvenčné konanie. V prísľube sa uvedú konkrétne skutkové tvrdenia, na ktorých sa prísľub zakladá, najmä pokiaľ ide o hodnotu majetku nachádzajúceho sa v dotknutom členskom štáte a možnosti jeho speňaženia.

2. Ak sa v súlade s týmto článkom dal príslub, právom rozhodným pre rozdelenie výťažku zo speňaženia majetku uvedeného v odseku 1, poradie pohľadávok veriteľov, ako aj pre práva veriteľov vo vzťahu k majetku uvedenému v odseku 1 je právo členského štátu, v ktorom sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie. Rozhodujúcim momentom pre určenie majetku uvedeného v odseku 1 je moment, keď sa príslub dal.
3. Príslub sa dá v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov členského štátu, v ktorom sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie, alebo, ak je v tomto členskom štáte viacero úradných jazykov, v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov miesta, v ktorom sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie.
4. Príslub sa dá písomne. Vzťahujú sa naň akékoľvek ďalšie požiadavky štátu, v ktorom sa začalo hlavné insolvenčné konanie, na formu a prípadné požiadavky na rozdelenie majetku a výťažku.
5. Príslub schvaľujú známi miestni veritelia. Na schválenie príslubu sa uplatňujú tiež pravidlá kvalifikovanej väčšiny a hlasovania, ktoré sa uplatňujú na schválenie reštrukturalizačných plánov podľa práva členského štátu, v ktorom sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie. Ak to vnútroštátne právo umožňuje, veritelia musia mať možnosť hlasovať diaľkovými komunikačnými prostriedkami. Správca informuje známych miestnych veriteľov o príslube, pravidlách a postupoch jeho schválenia a o schválení alebo zamietnutí príslubu.
6. Príslub daný a schválený v súlade s týmto článkom je vo vzťahu ku konkurznej podstate záväzný. Ak sa v súlade s článkami 37 a 38 začne vedľajšie insolvenčné konanie, správca v hlavnom insolvenčnom konaní prevedie všetok majetok, ktorý presunul z územia uvedeného členského štátu po tom, čo bol daný príslub, alebo, v prípade, že tento majetok už bol speňažený, výťažok z neho, správcovi vo vedľajšom insolvenčnom konaní.
7. Ak dal správca príslub, informuje miestnych veriteľov o zamýšľanom rozdelení majetku a výťažku, a to pred rozdelením majetku a výťažku uvedených v odseku 1. Ak tieto informácie nie sú v súlade s podmienkami príslubu alebo rozhodným právom, ktorýkoľvek miestny veriteľ môže proti takémuto rozdeleniu majetku a výťažku podať opravný prostriedok na súdoch členského štátu, v ktorom sa začalo hlavné insolvenčné konanie, s cieľom získať príslušnú časť rozdeľovaného majetku a výťažku v súlade s podmienkami príslubu a rozhodným právom. V takýchto prípadoch nedôjde k rozdeleniu, pokiaľ súd nerozhodne o opravnom prostriedku.
8. Miestni veritelia môžu na súdy členského štátu, v ktorom sa začalo hlavné insolvenčné konanie, podať návrh, aby sa správcovi v hlavnom insolvenčnom konaní uložila povinnosť prijať akékoľvek vhodné opatrenia potrebné na zabezpečenie súladu s podmienkami príslubu dostupnými podľa práva štátu, v ktorom sa začalo hlavné insolvenčné konanie.
9. Miestni veritelia sa môžu tiež obrátiť na súdy členského štátu, v ktorom by sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie, so žiadosťou, aby súd prijal predbežné alebo ochranné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že správca bude dodržiavať podmienky príslubu.
10. Správca zodpovedá za akúkoľvek škodu, ktorá bola spôsobená miestnym veriteľom v dôsledku toho, že nedodržiaval povinnosti a požiadavky stanovené v tomto článku.
11. Na účely tohto článku sa za miestneho veriteľa považuje orgán usadený v členskom štáte, v ktorom by sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie a ktorý je podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/94/ES ⁽¹⁾ povinný zaručiť výplatu neuspokojených nárokov zamestnancov vyplývajúcich z pracovnoprávných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov, ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/94/ES z 22. októbra 2008 o ochrane zamestnancov pri platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa (Ú. v. EÚ L 283, 28.10.2008, s. 36).

Článok 37

Právo žiadať o začatie vedľajšieho insolvenčného konania

1. O začatie vedľajšieho insolvenčného konania môže požiadať:
 - a) správca v hlavnom insolvenčnom konaní;
 - b) akákoľvek iná osoba alebo orgán oprávnený žiadať o začatie insolvenčného konania podľa práva členského štátu, na ktorého území sa o začatie vedľajšieho insolvenčného konania žiada.
2. Ak sa príslub stal záväzným v súlade s článkom 36, žiadosť o začatie vedľajšieho insolvenčného konania sa musí podať v lehote 30 dní od doručenia oznámenia o schválení príslubu.

Článok 38

Rozhodnutie o začatí vedľajšieho insolvenčného konania

1. Súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie vedľajšieho insolvenčného konania, o tom bezodkladne informuje správcu alebo dlžníka s právom nakladať s majetkom v hlavnom insolvenčnom konaní a poskytne mu možnosť byť v súvislosti s touto žiadosťou vypočutý.
2. Ak dal správca v hlavnom insolvenčnom konaní príslub podľa článku 36, súd uvedený v odseku 1 tohto článku na žiadosť správcu nezačne vedľajšie insolvenčné konanie, ak je presvedčený, že príslub primerane chráni všeobecné záujmy miestnych veriteľov.
3. Ak bolo nariadené dočasné prerušenie konania, v ktorom dochádza k individuálnemu vymáhaniu nárokov, aby sa mohli uskutočniť rokovania medzi dlžníkom a jeho veriteľmi, môže súd na žiadosť správcu alebo dlžníka s právom nakladať s majetkom odložiť začatie vedľajšieho insolvenčného konania najviac o tri mesiace, ak sa prijali vhodné opatrenia na ochranu záujmov miestnych veriteľov.

Súd uvedený v odseku 1 môže nariadiť ochranné opatrenia na ochranu záujmov miestnych veriteľov tým, že zakáže správcovi alebo dlžníkovi s právom nakladať s majetkom premiestniť akýkoľvek majetok, ktorý sa nachádza v členskom štáte, v ktorom sa nachádza jeho podnik, alebo s ním nakladať, pokiaľ sa tak nedeje v rámci bežnej podnikateľskej činnosti. Súd tiež môže nariadiť iné opatrenia na ochranu záujmu miestnych veriteľov počas prerušenia, pokiaľ to nie je v rozpore s vnútroštátnymi normami občianskeho práva procesného.

Súd odklad začatia vedľajšieho insolvenčného konania zruší bez návrhu alebo na žiadosť ktoréhokoľvek veriteľa, ak sa počas prerušenia v rámci rokovaní podľa prvého pododseku uzavrela dohoda.

Súd môže odklad zrušiť bez návrhu alebo na žiadosť ktoréhokoľvek veriteľa, ak by ďalším odkladom boli poškodené práva veriteľov, najmä ak sa rokovania prerušili alebo je zrejmé, že pravdepodobne budú neúspešné, alebo ak správca alebo dlžník s právom nakladať s majetkom porušil zákaz nakladať so svojím majetkom alebo zákaz premiestniť ho z územia členského štátu, na ktorom sa nachádza jeho podnik.

4. Na žiadosť správcu v hlavnom insolvenčnom konaní môže súd uvedený v odseku 1 začať druh insolvenčného konania, ktorý je uvedený v prílohe A a ktorý je iný než pôvodne požadované insolvenčné konanie, ak sú splnené podmienky začatia tohto iného druhu konania podľa vnútroštátneho práva a ak je tento druh konania najvhodnejší z hľadiska záujmov miestnych veriteľov a zabezpečenia súladu medzi hlavným a vedľajším insolvenčným konaním. Uplatní sa druhá veta článku 34.

Článok 39

Súdne preskúmanie rozhodnutia o začatí vedľajšieho insolvenčného konania

Správca v hlavnom insolvenčnom konaní môže na súde členského štátu, v ktorom sa začalo vedľajšie insolvenčné konanie, podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu o začatí vedľajšieho insolvenčného konania, a to z toho dôvodu, že súd nedodrжал podmienky a požiadavky uvedené v článku 38.

Článok 40

Preddavok na trovy konania

Ak právo členského štátu, na území ktorého sa žiada o začatie vedľajšieho insolvenčného konania, vyžaduje, aby dlžník mal majetok postačujúci na úplné alebo čiastočné pokrytie trov konania, súd po prijatí takejto žiadosti môže od žiadateľa vyžadovať zloženie preddavku na úhradu trov konania alebo poskytnutie vhodnej záruky.

Článok 41

Spolupráca a komunikácia medzi správcami

1. Správca v hlavnom insolvenčnom konaní a správca alebo správcovia vo vedľajšom insolvenčnom konaní týkajúcom sa toho istého dlžníka navzájom spolupracujú, pokiaľ je táto spolupráca zlučiteľná s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na príslušné konanie. Táto spolupráca môže mať pritom akúkoľvek formu vrátane uzavretia dohôd alebo protokolov.

2. Správcovia pri vykonávaní spolupráce podľa odseku 1:

- a) si hneď, ako je to možné, navzájom vymenia všetky informácie, ktoré môžu byť relevantné pre iné konania, najmä informácie o stave prihlasovania a overovania pohľadávok a o všetkých opatreniach zameraných na záchranu dlžníka alebo reštrukturalizáciu dlžníka alebo na ukončenie konania, a to za predpokladu, že boli prijaté náležité opatrenia na ochranu dôverných informácií;
- b) preskúmajú možnosti reštrukturalizácie dlžníka a ak taká možnosť existuje, koordinujú prípravu a realizáciu reštrukturalizačného plánu;
- c) koordinujú výkon speňažovania alebo používania majetku a záležitostí dlžníka; správca vo vedľajšom insolvenčnom konaní poskytne správcovi v hlavnom insolvenčnom konaní včas príležitosť na predloženie návrhov na speňaženie alebo používanie majetku vo vedľajšom insolvenčnom konaní.

3. Odseky 1 a 2 sa primerane uplatnia v prípadoch, keď v rámci hlavného alebo vedľajšieho insolvenčného konania alebo v rámci akýchkoľvek územných insolvenčných konaní týkajúcich sa toho istého dlžníka a začatých v rovnakom čase má dlžník naďalej právo nakladať so svojím majetkom.

Článok 42

Spolupráca a komunikácia medzi súdmi

1. V záujme uľahčenia koordinácie hlavného, územného a vedľajšieho insolvenčného konania týkajúceho sa toho istého dlžníka spolupracuje súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania alebo ktorý takéto konanie začal, s akýmkoľvek iným súdom, na ktorom bola podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania alebo ktorý takéto konanie začal, pokiaľ je táto spolupráca zlučiteľná s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na každé z týchto konaní. Na tento účel môžu súdy v prípade potreby vymenovať nezávislú osobu alebo orgán, ktoré budú konať podľa ich pokynov, a to pod podmienkou, že je to zlučiteľné s pravidlami, ktoré sa na ne vzťahujú.

2. Pri vykonávaní spolupráce podľa odseku 1 môžu súdy alebo akákoľvek vymenovaná osoba alebo orgán konajúci v ich mene podľa odseku 1 medzi sebou priamo komunikovať alebo navzájom od seba priamo požadovať informácie alebo pomoc, pokiaľ táto komunikácia rešpektuje procesné práva účastníkov konaní, ako aj dôverný charakter informácií.

3. Spolupráca uvedená v odseku 1 môže prebiehať akýmkoľvek spôsobom, ktorý súd považuje za vhodný. Môže sa týkať predovšetkým:

- a) koordinácie pri vymenovaní správcov;
- b) oznamovania informácií akýmkoľvek prostriedkami, ktoré súd považuje za vhodné;
- c) koordinácie v oblasti spravovania majetku a záležitostí dlžníka a dohľadu nad nimi;
- d) koordinácie vedenia pojednávaní;
- e) koordinácie pri schvaľovaní protokolov v prípade potreby.

Článok 43

Spolupráca a komunikácia medzi správcami a súdmi

1. V záujme uľahčenia koordinácie hlavného, územného a vedľajšieho insolvenčného konania začatého v súvislosti s rovnakým dlžníkom:

- a) správca v hlavnom insolvenčnom konaní spolupracuje a komunikuje s každým súdom, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie vedľajšieho insolvenčného konania alebo ktorý takéto konanie začal;
- b) správca v územnom alebo vedľajšom insolvenčnom konaní spolupracuje a komunikuje so súdom, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie hlavného insolvenčného konania alebo ktorý takéto konanie začal, a
- c) správca v územnom alebo vedľajšom insolvenčnom konaní spolupracuje a komunikuje so súdom, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie iného územného alebo vedľajšieho insolvenčného konania alebo ktorý takéto konanie začal,

v rozsahu, v akom je takáto spolupráca a komunikácia zlučiteľná s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na každé z týchto konaní, a nepredstavuje konflikt záujmov.

2. Spolupráca uvedená v odseku 1 môže prebiehať akýmkoľvek náležitým spôsobom, napríklad spôsobom uvedeným v článku 42 ods. 3.

Článok 44

Náklady na spoluprácu a komunikáciu

Požiadavky stanovené v článkoch 42 a 43 nesmú viesť k tomu, aby si súdy navzájom účtovali náklady na spoluprácu a komunikáciu.

Článok 45

Uplatňovanie práv veriteľov

1. Každý veriteľ môže prihlásiť svoju pohľadávku v hlavnom insolvenčnom konaní a v ktoromkoľvek vedľajšom insolvenčnom konaní.
2. Správcovia v hlavnom a akomkoľvek vedľajšom insolvenčnom konaní do iných konaní prihlásia pohľadávky, ktoré už boli prihlásené do konania, pre ktoré boli vymenovaní, za predpokladu, že to slúži záujmom veriteľov v tomto konaní, pričom veritelia majú právo voči takémuto prihláseniu odporovať alebo odvolať prihlásenie ich pohľadávok, ak to rozhodné právo umožňuje.
3. Správca v hlavnom alebo vedľajšom insolvenčnom konaní je oprávnený zúčastniť sa na iných konaniach na tom istom základe ako veriteľ, najmä zúčastňovať sa schôdzí veriteľov.

Článok 46

Prerušenie procesu speňažovania majetku

1. Súd, ktorý začal vedľajšie insolvenčné konanie, úplne alebo čiastočne preruší proces speňažovania majetku po prijatí žiadosti od správcu v hlavnom insolvenčnom konaní. V takomto prípade môže od správcu v hlavnom insolvenčnom konaní požadovať, aby prijal akékoľvek vhodné opatrenie na zaručenie záujmov veriteľov vo vedľajšom insolvenčnom konaní a jednotlivých tried veriteľov. Takúto žiadosť správcu možno zamietnuť, len ak to očividne nie je v záujme veriteľov v hlavnom insolvenčnom konaní. Takéto prerušenie procesu speňažovania majetku sa môže nariadiť na dobu nepresahujúcu tri mesiace. Po uplynutí tejto lehoty prerušenie môže pokračovať alebo sa môže predĺžiť o podobné obdobia.

2. Súd uvedený v odseku 1 ukončí prerušenie procesu speňažovania majetku:
 - a) na žiadosť správcu v hlavnom insolvenčnom konaní;
 - b) na vlastný podnet, na žiadosť veriteľa alebo na žiadosť správcu vo vedľajšom insolvenčnom konaní, ak sa zdá, že toto opatrenie už nie je opodstatnené, predovšetkým z hľadiska záujmov veriteľov v hlavnom insolvenčnom konaní alebo vedľajšom insolvenčnom konaní.

Článok 47

Právomoc správcu navrhovať reštrukturalizačné plány

1. Ak právo členského štátu, v ktorom sa začalo vedľajšie insolvenčné konanie, umožňuje, aby sa takéto konanie ukončilo bez likvidácie na základe reštrukturalizačného plánu, vyrovnania alebo porovnateľného opatrenia, je v súlade s postupom tohto členského štátu oprávnený navrhnúť takéto opatrenie správca v hlavnom insolvenčnom konaní.
2. Akékoľvek obmedzenie práv veriteľov vyplývajúce z opatrenia uvedeného v odseku 1, ktoré je navrhnuté vo vedľajšom insolvenčnom konaní, ako napríklad pozastavenie platieb alebo odpustenie dlhu, nesmie mať bez súhlasu všetkých ostatných dotknutých veriteľov účinok na majetok dlžníka, na ktorý sa toto konanie nevzťahuje.

Článok 48

Vplyv ukončenia insolvenčného konania

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 49, ukončenie insolvenčného konania nebráni pokračovaniu iného insolvenčného konania týkajúceho sa toho istého dlžníka, ktoré v tom čase ešte prebieha.
2. Ak by insolvenčné konanie týkajúce sa právnickej osoby alebo spoločnosti v členskom štáte registrovaného sídla tejto osoby alebo spoločnosti zahŕňalo zrušenie tejto právnickej osoby alebo spoločnosti, uvedená právnická osoba alebo spoločnosť neprestáva existovať až dovtedy, kým sa neukončí akékoľvek iné insolvenčné konanie týkajúce sa toho istého dlžníka alebo kým správca alebo správcovia v tomto konaní nedajú súhlas na zrušenie.

Článok 49

Majetok zostávajúci vo vedľajšom insolvenčnom konaní

Ak sa speňažením majetku vo vedľajších insolvenčných konaniach podarí uspokojiť všetky nároky v nich pripustené, správca vymenovaný v tomto konaní všetok zostávajúci majetok okamžite odovzdá správcovi v hlavnom insolvenčnom konaní.

Článok 50

Neskoršie začatie hlavného insolvenčného konania

Ak sa konanie uvedené v článku 3 ods. 1 začne po začatí konania uvedeného v článku 3 ods. 2 v inom členskom štáte, potom pre konanie začaté ako prvé platia články 41, 45, 46, 47 a 49, pokiaľ to stav tohto konania umožňuje.

Článok 51

Konverzia vedľajšieho insolvenčného konania

1. Na žiadosť správcu v hlavnom insolvenčnom konaní môže súd členského štátu, v ktorom sa začalo vedľajšie insolvenčné konanie, nariadiť konverziu vedľajšieho insolvenčného konania na iný druh insolvenčného konania, ktorý je uvedený v prílohe A, ak sú splnené podmienky začatia uvedeného druhu konania podľa vnútroštátneho práva, ak je daný druh konania najvhodnejší, pokiaľ ide o záujmy miestnych veriteľov a zabezpečenie súladu medzi hlavným a vedľajším insolvenčným konaním.

2. Súd môže pri posudzovaní žiadosti uvedenej v odseku 1 požadovať informácie od správcov zúčastňujúcich sa oboch konaní.

Článok 52

Ochranné opatrenia

Ak súd členského štátu, ktorý má právomoc podľa článku 3 ods. 1, vymenuje predbežného správcu, aby zabezpečil ochranu majetku dlžníka, tento predbežný správca je oprávnený požiadať o akékoľvek opatrenia potrebné na zabezpečenie a ochranu majetku dlžníka umiestneného v inom členskom štáte, na základe práva tohto členského štátu a po dobu trvajúcu od podania žiadosti o začatie insolvenčného konania až do vydania rozhodnutia o začatí tohto konania.

KAPITOLA IV

POSKYTOVANIE INFORMÁCIÍ VERITEĽOM A PRIHLASOVANIE ICH POHĽADÁVOK

Článok 53

Právo prihlasovať pohľadávky

Každý zahraničný veriteľ môže prihlásiť svoje pohľadávky do insolvenčného konania prostredníctvom akýchkoľvek komunikačných prostriedkov, ktoré sú prípustné podľa práva štátu, v ktorom sa začalo konanie. Na samotné prihlasovanie pohľadávok sa nevyžaduje zastúpenie advokátom alebo iným príslušníkom právnického povolania.

Článok 54

Povinnosť informovať veriteľov

1. Hneď po začatí insolvenčného konania v členskom štáte súd tohto štátu s príslušnou právomocou alebo správca vymenovaný týmto súdom okamžite informuje známych zahraničných veriteľov.
2. Súčasťou informácie uvedenej v odseku 1, poskytnutej prostredníctvom individuálneho oznamu, sú časové lehoty, pokuty stanovené v súvislosti s týmito časovými lehotami, označenie orgánu alebo úradu oprávneného prijímať prihlášky pohľadávok a všetky iné stanovené opatrenia. V tomto ozname sa musí uviesť aj to, či veritelia, ktorých pohľadávky sú prednostné alebo kryté vecným právom, musia svoje pohľadávky prihlasovať. K oznamu sa pripojí aj kópia štandardného formulára prihlášky pohľadávok uvedeného v článku 55 alebo informácie o tom, kde je takýto formulár k dispozícii.
3. Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku sa poskytujú prostredníctvom štandardného formulára, ktorý sa ustanoví v súlade s článkom 88. Formulár sa uverejní na Európskom portáli elektronickej justície a má názov „Oznam o insolvenčnom konaní“, pričom tento názov je uvedený vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Únie. Formulár sa zasiela v úradnom jazyku štátu, v ktorom sa konanie začalo, alebo ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov miesta, v ktorom sa začalo insolvenčné konanie, alebo v inom jazyku, ktorý daný štát uviedol ako ním akceptovateľný v súlade s článkom 55 ods. 5, a to za predpokladu, že tomuto jazyku budú zahraniční veritelia lepšie rozumieť.
4. V insolvenčnom konaní voči fyzickej osobe, ktorá nie je samostatne zárobkovo činnou osobou, nie je použitie štandardného formulára uvedeného v tomto článku povinné, ak sa od veriteľov nevyžaduje prihlásenie ich pohľadávok na zohľadnenie týchto pohľadávok v konaní.

Článok 55

Postup prihlasovania pohľadávok

1. Každý zahraničný veriteľ môže prihlásiť svoju pohľadávku prostredníctvom štandardného formulára prihlášky pohľadávok, ktorý sa ustanoví v súlade s článkom 88. Uvedený formulár má názov „Prihláška pohľadávok“, pričom tento názov je uvedený vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Únie.

2. Štandardný formulár prihlášky pohľadávok uvedený v odseku 1 obsahuje tieto informácie:
 - a) meno/názov, poštová adresa, prípadná emailová adresa, prípadné osobné identifikačné číslo a bankové údaje zahraničného veriteľa uvedeného v odseku 1;
 - b) suma pohľadávky s uvedením istiny a prípadne úroku, ako aj dátum, ku ktorému pohľadávka vznikla, a dátum jej splatnosti, ak je odlišný;
 - c) ak je súčasťou pohľadávky aj úrok, úroková sadzba, či ide o zákonný alebo zmluvný úrok, obdobie, za ktorý sa úrok požaduje, a celková výška vzniknutého úroku;
 - d) ak sa požaduje náhrada nákladov vzniknutých pri uplatňovaní pohľadávky pred začatím konania, suma týchto nákladov a súvisiace údaje;
 - e) povaha pohľadávky;
 - f) skutočnosť, či sa požaduje postavenie prednostného veriteľa a na základe čoho;
 - g) skutočnosť, či sa v súvislosti s pohľadávkou tvrdí, že je zabezpečená vecným právom alebo výhradou vlastníckeho práva, a ak áno, na ktorý majetok sa vzťahuje zabezpečovacie právo, ktorého sa dovoľáva, dátum, ku ktorému bola pohľadávka zabezpečená, a ak je zabezpečovacie právo zaregistrované, jeho registračné číslo a
 - h) skutočnosť, či sa požaduje započítanie pohľadávok, a ak áno, sumy vzájomných pohľadávok existujúcich k dátumu začatia insolvenčného konania, dátum, ku ktorému vznikli, a tvrdená čistá výsledná suma po započítaní.

K štandardnému formuláru prihlášky pohľadávok sa pripoja kópie akýchkoľvek podkladových dokumentov.

3. V štandardnom formulári prihlášky pohľadávok sa uvedie, že poskytnutie informácií týkajúcich sa bankových údajov a osobného identifikačného čísla veriteľa uvedených v odseku 2 písm. a) nie je povinné.

4. Ak veriteľ prihlasuje svoju pohľadávku inými prostriedkami než na štandardnom formulári uvedenom v odseku 1, prihláška obsahuje informácie uvedené v odseku 2.

5. Pohľadávky možno prihlasovať v ktoromkoľvek úradnom jazyku inštitúcií Únie. Súd, správca alebo dlžník s právom nakladať s majetkom môže od veriteľa požadovať, aby predložil preklad do úradného jazyka štátu, v ktorom sa začalo konanie, alebo, ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov miesta, v ktorom sa začalo insolvenčné konanie, alebo v inom jazyku, ktorý daný členský štát uviedol ako ním akceptovateľný. Každý členský štát uvedie, či na účely prihlasovania pohľadávok akceptuje iný úradný jazyk inštitúcií Únie, než svoj úradný jazyk.

6. Pohľadávky sa prihlasujú v lehote, ktorú stanovuje právo štátu, v ktorom sa začalo konanie. V prípade zahraničného veriteľa nesmie byť táto lehota kratšia ako 30 dní od uverejnenia oznamu o začatí insolvenčného konania v insolvenčnom registri štátu, v ktorom sa začalo konanie. Ak členský štát uplatňuje článok 24 ods. 4, nesmie byť táto lehota kratšia ako 30 dní od informovania veriteľa podľa článku 54.

7. V prípade, že súd, správca alebo dlžník s právom nakladať s majetkom má pochybnosti v súvislosti s pohľadávkou prihlásenou podľa tohto článku, poskytne veriteľovi možnosť predložiť dodatočné dôkazy o existencii a sume tejto pohľadávky.

KAPITOLA V

INSOLVENČNÉ KONANIE TÝKAJÚCE SA ČLENOV SKUPINY SPOLOČNOSTÍ

ODDIEL 1

Spolupráca a komunikácia

Článok 56

Spolupráca a komunikácia medzi správcami

1. V prípade, že sa insolvenčné konanie týka dvoch alebo viacerých členov skupiny spoločností, správca vymenovaný v konaní, ktoré sa týka člena tejto skupiny, spolupracuje s každým správcou vymenovaným v konaní, ktoré sa týka iného člena tej istej skupiny, pokiaľ táto spolupráca prispeje k účinnejšiemu vedeniu tohto konania, je zlučiteľná

s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na toto konanie, a nepredstavuje konflikt záujmov. Táto spolupráca môže mať akúkoľvek formu vrátane uzavretia dohôd alebo protokolov.

2. Správcovia pri spolupráci podľa odseku 1:

- a) si čo najskôr navzájom oznamujú všetky informácie, ktoré môžu byť relevantné pre iné konania, a to za predpokladu, že boli prijaté náležité opatrenia na ochranu dôverných informácií;
- b) zvažia, či existujú možnosti koordinácie spravovania záležitostí členov skupiny, na ktorých sa vzťahuje insolvenčné konanie, a dohľadu nad týmito záležitosťami, a ak áno, takúto správu a dohľad koordinujú;
- c) zvažia, či existujú možnosti reštrukturalizácie členov skupiny, na ktorých sa vzťahuje insolvenčné konanie, a ak áno, vykonávajú koordináciu v súvislosti s návrhom a rokovaniami týkajúcimi sa koordinovaného reštrukturalizačného plánu.

Na účely písmen b) a c) môžu všetci alebo niektorí správcovia uvedení v odseku 1 odsúhlasiť, že správcovi vymenovanému v jednom z týchto konaní sa udelia dodatočné právomoci, ak takúto dohodu umožňujú pravidlá, ktoré sa vzťahujú na každé z týchto konaní. Môžu sa tiež dohodnúť na tom, že si niektoré úlohy rozdelia medzi sebou, ak takéto rozdelenie úloh umožňujú pravidlá, ktoré sa vzťahujú na každé z týchto konaní.

Článok 57

Spolupráca a komunikácia medzi súdmi

1. Ak sa insolvenčné konanie týka dvoch alebo viacerých členov skupiny spoločností, súd, ktorý takéto konanie začal, spolupracuje s akýmkoľvek iným súdom, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie konania týkajúceho sa iného člena tej istej skupiny alebo ktorý takéto konanie začal, pokiaľ je takáto spolupráca vhodná na uľahčenie účinného vedenia konania, je zlučiteľná s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na tieto konania, a nepredstavuje konflikt záujmov. Na tento účel môžu súdy v prípade potreby vymenovať nezávislú osobu alebo orgán, ktoré budú konať podľa ich pokynov, pokiaľ je to zlučiteľné s pravidlami, ktoré sa na ne vzťahujú.

2. Pri vykonávaní spolupráce podľa odseku 1 môžu súdy alebo akákoľvek vymenovaná osoba alebo orgán konajúci v ich mene, ako sa uvádza v odseku 1, medzi sebou priamo komunikovať alebo navzájom od seba priamo požadovať informácie alebo pomoc, pokiaľ takáto komunikácia rešpektuje procesné práva účastníkov konaní, ako aj dôverný charakter informácií.

3. Spolupráca uvedená v odseku 1 môže prebiehať akýmkoľvek spôsobom, ktorý súd považuje za vhodný. Môže sa to týkať najmä:

- a) koordinácie pri vymenovaní správcov;
- b) oznamovania informácií akýmkoľvek prostriedkami, ktoré súd považuje za vhodné;
- c) koordinácie v oblasti spravovania majetku a záležitostí členov skupiny a dohľadu nad nimi;
- d) koordinácie vedenia pojednávaní;
- e) koordinácie pri schvaľovaní protokolov, ak je to potrebné.

Článok 58

Spolupráca a komunikácia medzi správcami a súdmi

Správca vymenovaný v insolvenčnom konaní týkajúcom sa člena skupiny spoločností:

- a) spolupracuje a komunikuje s každým súdom, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie konania týkajúceho sa iného člena tej istej skupiny spoločností alebo ktorý takéto konanie začal a
- b) môže požadovať od tohto súdu informácie o konaniach, ktoré sa týkajú iného člena skupiny, alebo pomoc v konaní, v ktorom bol vymenovaný;

pokiaľ je takáto spolupráca a komunikácia vhodná na uľahčenie efektívneho vedenia konaní, nepredstavuje konflikt záujmov a je zlučiteľná s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na tieto konania.

Článok 59

Náklady na spoluprácu a komunikáciu v rámci konaní týkajúcich sa členov skupiny spoločností

Náklady na spoluprácu a komunikáciu ustanovenú v článkoch 56 až 60, ktoré vzniknú správcovi alebo súdu, sa považujú za náklady a výdavky príslušného konania.

Článok 60

Právomoci správcu v konaní týkajúcom sa členov skupiny spoločností

1. Pokiaľ je to vhodné na uľahčenie účinného vedenia konania, správca vymenovaný v insolvenčnom konaní, ktoré sa začalo v súvislosti s členom skupiny spoločností, môže:

- a) byť vypočítaný v ktoromkoľvek konaní, ktoré sa začalo v súvislosti s ktorýmkoľvek iným členom tej istej skupiny;
- b) požiadať o pozastavenie účinku akéhokoľvek opatrenia súvisiaceho so speňažením majetku v konaní, ktoré sa začalo v súvislosti s ktorýmkoľvek iným členom tej istej skupiny, ak:
 - i) bol podľa článku 56 ods. 2 písm. c) navrhnutý reštrukturalizačný plán pre všetkých alebo niektorých členov tejto skupiny, v súvislosti s ktorými sa začalo insolvenčné konanie, o ktorom možno opodstatnene predpokladať, že bude úspešný;
 - ii) takéto pozastavenie účinku je potrebné na zabezpečenie riadneho vykonania reštrukturalizačného plánu;
 - iii) z reštrukturalizačného plánu by mali úžitok veritelia zúčastnení na konaní, pre ktoré sa žiadalo o pozastavenie účinku a
 - iv) ani insolvenčné konanie, v ktorom bol vymenovaný správca uvedený v odseku 1 tohto článku, ani konanie, o ktorého prerušenie sa žiada, nie sú predmetom koordinácie podľa oddielu 2 tejto kapitoly;
- c) požiadať o začatie koordinačného konania na úrovni skupiny v súlade s článkom 61.

2. Súd, na ktorom sa začalo konanie uvedené v odseku 1 písm. b), úplne alebo čiastočne pozastaví účinok akéhokoľvek opatrenia súvisiaceho so speňažením majetku v konaní, ak je presvedčený, že sú splnené podmienky uvedené v odseku 1 písm. b).

Súd predtým, ako nariadi pozastavenie, vypočuje správcu vymenovaného v konaní, v súvislosti s ktorým sa pozastavenie požaduje. Takéto pozastavenie sa môže nariadiť na akékoľvek obdobie, ktoré súd považuje za primerané a ktoré je v súlade s pravidlami vzťahujúcimi sa na dané konanie, najviac však na tri mesiace.

Súd, ktorý nariadil pozastavenie, môže od správcu uvedeného v odseku 1 požadovať, aby prijal akékoľvek vhodné opatrenie, ktoré je dostupné v rámci vnútroštátneho práva, na ochranu záujmov veriteľov zúčastnených na konaní.

Súd môže pozastavenie predĺžiť o ďalšie obdobie alebo obdobia, ktoré považuje za primerané a ktoré sú v súlade s pravidlami vzťahujúcimi sa na dané konanie, pokiaľ budú naďalej splnené podmienky uvedené v odseku 1 písm. b) bodoch ii) až iv) a celková dĺžka pozastavenia (pôvodné obdobie spolu s akýmkoľvek predĺžením) nepresiahne šesť mesiacov.

ODDIEL 2

Koordinácia

Pododdiel 1

Postup

Článok 61

Žiadosť o začatie koordinačného konania na úrovni skupiny

1. O koordinačné konanie na úrovni skupiny môže na ktoromkoľvek súde, ktorý má právomoc vo vzťahu k insolvenčnému konaniu člena skupiny, požiadať správca vymenovaný v insolvenčnom konaní začatom v súvislosti s členom skupiny.

2. Žiadosť uvedená v odseku 1 sa podáva v súlade s podmienkami stanovenými v práve rozhodnom pre konanie, v ktorom bol správca vymenovaný.
3. K žiadosti uvedenej v odseku 1 sa priloží:
 - a) návrh osoby, ktorá má byť vymenovaná ako koordinátor na úrovni skupiny (ďalej len „koordinátor“), údaje o jej oprávnenosti podľa článku 71, údaje o jej kvalifikácii a jej písomný súhlas konať ako koordinátor;
 - b) náčrt navrhovanej koordinácie na úrovni skupiny a najmä dôvody, pre ktoré sú splnené podmienky stanovené v článku 63 ods. 1;
 - c) zoznam správcov vymenovaných v súvislosti s členmi skupiny a, ak je to vhodné, súdy a príslušné orgány zapojené do insolvenčného konania členov skupiny;
 - d) náčrt odhadovaných nákladov navrhovanej koordinácie na úrovni skupiny a odhad podielov uvedených nákladov, ktorými na ne majú prispieť jednotliví členovia skupiny.

Článok 62

Pravidlo prednosti

Bez toho, aby bol dotknutý článok 66, ak sa o začatie koordináčného konania na úrovni skupiny požiada na súdoch rôznych členských štátov, každý iný súd odmietne vykonávať svoju právomoc v prospech súdu, ktorý začal konať ako prvý.

Článok 63

Oznámenie súdu, ktorý začal konať

1. Súd, ktorý začal konať na základe žiadosti o začatie koordináčného konania na úrovni skupiny, čo najskôr žiadosť o začatie koordináčného konania na úrovni skupiny a navrhovaného koordinátora oznámi správcom vymenovaným v súvislosti s členmi skupiny, ako sú uvedení v žiadosti uvedenej v článku 61 ods. 3 písm. c), ak sa presvedčil, že:
 - a) začatie tohto konania je vhodné na uľahčenie účinného vedenia insolvenčného konania týkajúceho sa jednotlivých členov skupiny;
 - b) žiaden veriteľ žiadneho člena skupiny, ktorého účasť na konaní sa očakáva, nebude zaradením daného člena do tohto konania finančne znevýhodnený a
 - c) navrhovaný koordinátor spĺňa požiadavky ustanovené v článku 71.
2. Oznámenie uvedené v odseku 1 tohto článku obsahuje údaje uvedené v článku 61 ods. 3 písm. a) až d).
3. Oznámenie uvedené v odseku 1 sa zasiela doporučenou listovou zásielkou s potvrdením o doručení.
4. Súd, ktorý začal konať, poskytne dotknutým správcom možnosť byť vypočutý.

Článok 64

Námietky správcov

1. Správca vymenovaný v súvislosti s ktorýmkoľvek členom skupiny môže namietat:
 - a) zaradenie insolvenčného konania, pre ktoré bol vymenovaný, do koordináčného konania na úrovni skupiny, alebo
 - b) osobu navrhovanú za koordinátora.
2. Námietky podľa odseku 1 tohto článku sa podávajú na súde uvedenom v článku 63 do 30 dní od doručenia oznámenia o žiadosti o začatie koordináčného konania na úrovni skupiny správcovi uvedenému v odseku 1 tohto článku.

Námietku možno podať prostredníctvom štandardného formulára, ktorý sa ustanoví v súlade s článkom 88.

3. Pred tým, ako sa správca rozhodne, či sa zúčastní alebo nezúčastní na koordinácii podľa odseku 1 písm. a), musí získať každý súhlas, ktorý môže vyžadovať právo štátu, v ktorom sa začalo konanie, pre ktoré bol vymenovaný.

Článok 65

Účinky námietky proti zaradeniu do koordinácie na úrovni skupiny

1. Ak správca namietal zaradenie konania, pre ktoré bol vymenovaný, do koordinačného konania na úrovni skupiny, toto konanie sa do koordinačného konania na úrovni skupiny nezaraďí.
2. Právomoci súdu uvedeného v článku 68 alebo koordinátora vyplývajúce z takého konania nemajú žiaden účinok na daného člena ani mu z nich nevyplývajú žiadne náklady.

Článok 66

Voľba súdu pre koordinačné konanie na úrovni skupiny

1. Ak sa aspoň dve tretiny všetkých správcov vymenovaných v insolvenčných konaniach členov skupiny dohodli, že najvhodnejším súdom pre začatie koordinačného konania na úrovni skupiny je súd iného členského štátu, ktorý má právomoc, má tento súd výlučnú právomoc.
2. Voľba súdu sa uskutoční vzájomnou dohodou, ktorá je písomná alebo písomne potvrdená. Môže sa uskutočniť dovtedy, kým sa koordinačné konanie na úrovni skupiny nezačalo podľa článku 68.
3. Každý iný súd odmietne vykonávať svoju právomoc v prospech súdu, ktorý začal konať podľa odseku 1.
4. Žiadosť o začatie koordinačného konania na úrovni skupiny sa na zvolený súd podáva podľa článku 61.

Článok 67

Účinky námietok proti navrhovanému koordinátorovi

Ak sa doručili námietky správcu proti osobe navrhovanej na koordinátora, pričom sa zároveň nenamieta zaradenie člena, v súvislosti s ktorým bol správca vymenovaný, do koordinačného konania na úrovni skupiny, môže súd rozhodnúť, že danú osobu nevymenuje, a vyzvať správcu, ktorý namieta, aby podal novú žiadosť podľa článku 61 ods. 3.

Článok 68

Rozhodnutie o začatí koordinačného konania na úrovni skupiny

1. Po uplynutí lehoty uvedenej v článku 64 ods. 2 môže súd začať koordinačné konanie na úrovni skupiny, ak je presvedčený, že sú splnené podmienky uvedené v článku 63 ods. 1. V takom prípade súd:
 - a) vymenuje koordinátora;
 - b) rozhodne o návrhu koordinácie a
 - c) rozhodne o odhade nákladov a podieloch, ktorými na ne majú prispieť členovia skupiny.
2. Rozhodnutie o začatí koordinačného konania na úrovni skupiny sa oznámi zúčastneným správcom a koordinátorovi.

Článok 69

Následné rozhodnutia správcov o účasti

1. V súlade s vnútroštátnym právom môže ktorýkoľvek správca po rozhodnutí súdu uvedenom v článku 68 požiadať o zaradenie konania, pre ktoré bol vymenovaný, ak:
 - a) sa namietalo zaradenie insolvenčného konania do koordinačného konania na úrovni skupiny, alebo
 - b) insolvenčné konanie týkajúce sa člena skupiny sa začalo po tom, ako súd začal koordinačné konanie na úrovni skupiny.
2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, môže koordinátor vyhovieť takejto žiadosti po porade so zúčastnenými správcami, ak:
 - a) je presvedčený, že po zohľadnení štádia koordinačného konania na úrovni skupiny v čase žiadosti sú splnené kritériá stanovené v článku 63 ods. 1 písm. a) a b), alebo
 - b) všetci zúčastnení správcovia s tým súhlasia za podmienok stanovených v ich vnútroštátnom práve.
3. Koordinátor informuje súd a zúčastnených správcov o svojom rozhodnutí podľa odseku 2 a dôvodoch, na ktorých sa zakladá.
4. Každý zúčastnený správca a každý správca, ktorého žiadosť o zaradenie do koordinačného konania na úrovni skupiny bola zamietnutá, môže proti rozhodnutiu uvedenému v odseku 2 podať opravný prostriedok v súlade s postupom stanoveným v práve členského štátu, v ktorom sa začalo koordinačné konanie na úrovni skupiny.

Článok 70

Odporúčania a koordinačný plán na úrovni skupiny

1. Správcovia pri vedení svojich insolvenčných konaní zohľadnia odporúčania koordinátora a obsah koordinačného plánu na úrovni skupiny uvedeného v článku 72 ods. 1.
2. Správca nie je povinný plniť odporúčania koordinátora alebo koordinačný plán na úrovni skupiny sčasti ani ako celok.

Ak neplní odporúčania koordinátora alebo koordinačný plán na úrovni skupiny, oznámi dôvody svojho konania osobám alebo orgánom, ktorým je podľa svojho vnútroštátneho práva povinný podávať správy, a koordinátorovi.

Pododdiel 2

Všeobecné ustanovenia

Článok 71

Koordinátor

1. Koordinátorom je osoba oprávnená konať ako správca podľa práva členského štátu.
2. Koordinátorom nesmie byť žiaden zo správcov vymenovaných, aby konali v súvislosti s ktorýmkoľvek členom skupiny a nesmie mať konflikt záujmov vo vzťahu k členom skupiny, ich veriteľom ani správcom vymenovaným pre konanie týkajúce sa ktoréhokoľvek člena skupiny.

Článok 72

Úlohy a práva koordinátora

1. Koordinátor:
 - a) identifikuje a navrhuje odporúčania pre koordinované vedenie insolvenčného konania;
 - b) navrhuje koordinačný plán skupiny, v ktorom identifikuje, opisuje a odporúča komplexný súbor opatrení primeraných pre integrovaný prístup k riešeniu platobnej neschopnosti členov skupiny. Plán môže obsahovať najmä návrhy;

- i) opatření, které sa majú prijať s cieľom obnoviť hospodársku výkonnosť a finančné zdravie skupiny alebo ktorejkoľvek jej časti;
 - ii) urovnania sporov vnútri skupiny, pokiaľ ide o transakcie vnútri skupiny a odporovacie žaloby;
 - iii) dohôd medzi správcami platobne neschopných členov skupiny.
2. Koordinátor tiež môže:
- a) byť vypočutý v ktoromkoľvek konaní, ktoré sa začalo v súvislosti s ktorýmkoľvek členom danej skupiny, a zúčastniť sa na ňom, a to najmä prostredníctvom účasti na schôdzke veriteľov;
 - b) byť mediátorom v akýchkoľvek sporoch medzi dvomi a viacerými správcami členov skupiny;
 - c) predložiť a vysvetliť svoj koordinačný plán na úrovni skupiny osobám alebo orgánom, ktorým je podľa svojho vnútroštátneho práva povinný podávať správy;
 - d) žiadať informácie od ktoréhokoľvek správcu vymenovaného pre konanie týkajúce sa niektorého člena skupiny, ak tieto informácie sú alebo môžu byť užitočné pri určovaní a navrhovaní stratégií a opatrení s cieľom koordinovať konanie a
 - e) žiadať prerušenie konania, ktoré sa začalo v súvislosti s ktorýmkoľvek členom skupiny, na obdobie najviac šesť mesiacov, ak je takéto prerušenie potrebné na zabezpečenie riadneho vykonania plánu a bolo by v prospech veriteľov zúčastnených na konaní, o ktorého prerušenie sa žiada; alebo žiadať o zrušenie akéhokoľvek existujúceho prerušenia. Takáto žiadosť sa podáva na súd, ktorý začal konanie, pre ktoré sa žiada o prerušenie.
3. Plán uvedený v odseku 1 písm. b) nesmie obsahovať žiadne odporúčania týkajúce sa spojenia vecí alebo konkurzných podstat.
4. Úloha a práva koordinátora vymedzené v tomto článku sa nevzťahujú na žiadneho člena skupiny, ktorý sa nezúčastňuje na koordinačnom konaní na úrovni skupiny.
5. Koordinátor vykonáva svoje povinnosti nestranne a s náležitou starostlivosťou.
6. Ak sa koordinátor domnieva, že si plnenie úloh koordinátora vyžaduje podstatné zvýšenie nákladov v porovnaní s odhadom nákladov uvedeným v článku 61 ods. 3 písm. d) a vždy, keď náklady prekročia 10 % odhadovaných nákladov, koordinátor:
- a) bezodkladne informuje zúčastnených správcov a
 - b) požiada vopred o schválenie súd, ktorý začal koordinačné konanie na úrovni skupiny.

Článok 73

Jazyky

1. Koordinátor komunikuje so správcom zúčastneného člena skupiny v jazyku, na ktorom sa so správcom dohodol, alebo ak takáto dohoda neexistuje, v úradnom jazyku alebo jednom z úradných jazykov inštitúcií Únie, a ktorý je jazykom súdu, ktorý začal insolvenčné konanie týkajúce sa daného člena skupiny.
2. Koordinátor komunikuje so súdom v úradnom jazyku tohto súdu.

Článok 74

Spolupráca medzi správcami a koordinátorom

1. Správcovia vymenovaní pre konania týkajúce sa členov skupiny a koordinátor navzájom spolupracujú v rozsahu, v akom takáto spolupráca nie je v rozpore s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na dané konania.
2. Správcovia najmä koordinátorovi oznamujú informácie, ktoré sú relevantné pre plnenie jeho úloh.

Článok 75

Odvolanie vymenovania koordinátora

Súd odvolá vymenovanie koordinátora bez návrhu alebo na žiadosť správcu zúčastneného člena skupiny, ak:

- a) konanie koordinátora poškodzuje veriteľov zúčastneného člena skupiny, alebo
- b) koordinátor si neplní svoje povinnosti podľa tejto kapitoly.

Článok 76

Dlžník s právom nakladať s majetkom

Ustanovenia tejto kapitoly, ktoré sa vzťahujú na správcu, sa primerane uplatňujú aj na dlžníka s právom nakladať s majetkom.

Článok 77

Náklady a rozdelenie výnosov

1. Odmena koordinátora musí byť primeraná a zodpovedajúca splneným úlohám a musí zohľadňovať primerané výdavky.
2. Koordinátor po vykonaní svojich úloh vypracuje záverečný výkaz nákladov a podielov, ktorými na ne majú prispieť jednotliví členovia, a predloží tento výkaz všetkým zúčastneným správcom a súdu, ktorý začal koordinačné konanie.
3. Ak správcovia do 30 dní od doručenia výkazu uvedeného v odseku 2 nepodajú námietky, náklady a podiely, ktorými na ne majú prispieť jednotliví členovia, sa považujú za schválené. Výkaz sa predloží na potvrdenie súdu, ktorý začal koordinačné konanie.
4. V prípade námietky súd, ktorý začal koordinačné konanie na úrovni skupiny, na žiadosť koordinátora alebo ktoréhokoľvek zúčastneného správcu rozhodne o nákladoch a podieloch, ktorými na ne majú prispieť jednotliví členovia, v súlade s kritériami stanovenými v odseku 1 tohto článku, pričom zohľadní odhad nákladov uvedený v článku 68 ods. 1 a prípadne v článku 72 ods. 6.
5. Každý zúčastnený správca môže proti rozhodnutiu uvedenému v odseku 4 podať opravný prostriedok v súlade s postupom stanoveným v práve členského štátu, v ktorom sa začalo koordinačné konanie na úrovni skupiny.

KAPITOLA VI

OCHRANA ÚDAJOV

Článok 78

Ochrana údajov

1. Na spracúvanie osobných údajov vykonávané v členských štátoch podľa tohto nariadenia sa uplatňujú vnútroštátne pravidlá, ktorými sa vykonáva smernica 95/46/ES, za predpokladu, že nejde o operácie spracúvania uvedené v článku 3 ods. 2 uvedenej smernice.
2. Na spracúvanie osobných údajov Komisiou podľa tohto nariadenia sa uplatňuje nariadenie (ES) č. 45/2001.

Článok 79

Povinnosti členských štátov týkajúce sa spracúvania osobných údajov v národných insolvenčných registroch

1. Každý členský štát oznámi Komisii meno fyzickej osoby alebo názov právnickej osoby, názov orgánu verejnej moci, agentúry alebo akéhokoľvek iného orgánu určeného podľa vnútroštátneho práva na vykonávanie funkcií kontrolóra v súlade s článkom 2 písm. d) smernice 95/46/ES, a to s cieľom zverejniť ho na Európskom portáli elektronickej justície.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa zaviedli technické opatrenia na zaistenie bezpečnosti osobných údajov spracúvaných v ich národných insolvenčných registroch uvedených v článku 24.
3. Členské štáty sú zodpovedné za overovanie, či kontrolór určený podľa vnútroštátneho práva v súlade s článkom 2 písm. d) smernice 95/46/ES zabezpečuje dodržiavanie zásad kvality údajov, najmä správnosť a aktualizáciu údajov uchovávaných v národných insolvenčných registroch.
4. Členské štáty sú v súlade so smernicou 95/46/ES zodpovedné za zhromažďovanie a uchovávanie údajov v národných databázach, ako aj za rozhodnutia prijaté s cieľom zabezpečiť dostupnosť týchto údajov vo vzájomne prepojených registroch, do ktorých možno nahliadať prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície.
5. V rámci informácií, ktoré by sa mali poskytnúť osobám, ktorých sa údaje týkajú, aby si mohli uplatňovať svoje práva, a najmä právo na vymazanie údajov, členské štáty informujú osoby, ktorých sa údaje týkajú, o období prístupnosti stanovenom pre osobné údaje uložené v insolvenčných registroch.

Článok 80

Povinnosti Komisie v súvislosti so spracúvaním osobných údajov

1. Komisia vykonáva svoje povinnosti kontrolóra podľa článku 2 písm. d) nariadenia (ES) č. 45/2001 v súlade so svojimi príslušnými povinnosťami vymedzenými v tomto článku.
2. Komisia stanovuje potrebné politiky a uplatňuje potrebné technické riešenia s cieľom plniť svoje povinnosti v rámci funkcie kontrolóra.
3. Komisia zavádza technické opatrenia potrebné na zaistenie bezpečnosti osobných údajov počas ich prenosu, najmä pokiaľ ide o dôvernosc a integritu každého prenosu na Európsky portál elektronickej justície a z tohto portálu.
4. Povinnosti Komisie nemajú vplyv na zodpovednosť členských štátov a iných subjektov za obsah a fungovanie vzájomne prepojených národných databáz, ktoré prevádzkujú.

Článok 81

Informačné povinnosti

Bez toho, aby boli dotknuté informácie, ktoré sa majú poskytovať osobám, ktorých sa údaje týkajú, v súlade s článkami 11 a 12 nariadenia (ES) č. 45/2001, Komisia prostredníctvom zverejnenia na Európskom portáli elektronickej justície informuje subjekty, ktorých sa údaje týkajú, o svojej úlohe v spracúvaní údajov a o účeloch, na ktoré budú tieto údaje spracúvané.

Článok 82

Uchovávanie osobných údajov

Pokiaľ ide o informácie zo vzájomne prepojených národných databáz, na Európskom portáli elektronickej justície sa neuchovávajú žiadne osobné údaje týkajúce sa osôb, ktorých sa údaje týkajú. Všetky takéto údaje sa uchovávajú v národných databázach, ktoré prevádzkujú členské štáty alebo iné subjekty.

Článok 83

Prístup k osobným údajom prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície

Osobné údaje uchovávané v národných insolvenčných registroch uvedených v článku 24 sú prístupné prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície, kým sú prístupné podľa vnútroštátneho práva.

KAPITOLA VII

PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 84

Časová pôsobnosť

1. Ustanovenia tohto nariadenia platia len pre insolvenčné konania začaté po 26. júni 2017. Úkony dlžníka uskutočnené pred uvedeným dátum sa budú naďalej riadiť právom, ktorým sa riadili v čase ich uskutočnenia.
2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 91 tohto nariadenia, nariadenie (ES) č. 1346/2000 sa naďalej uplatňuje na insolvenčné konania, ktoré patria do pôsobnosti uvedeného nariadenia a ktoré sa začali pred 26. júnom 2017.

Článok 85

Vzťahy k dohovorom

1. Toto nariadenie nahrádza v otázkach v ňom uvedených a vo vzťahoch medzi členskými štátmi dohovory medzi dvomi alebo viacerými členskými štátmi, najmä:
 - a) Dohovor medzi Belgickom a Francúzskom o právomoci, platnosti a výkone rozsudkov, rozhodcovských rozsudkov a verejných listín podpísaný v Paríži 8. júla 1899;
 - b) Dohovor medzi Belgickom a Rakúskom o konkurze, likvidácii, zmieri, vyrovnaní a pozastavení platieb (spolu s dodatkovým protokolom z 13. júna 1973) podpísaný v Bruseli 16. júla 1969;
 - c) Dohovor medzi Belgickom a Holandskom o územnej právomoci, konkurze a platnosti a výkone rozsudkov, rozhodcovských rozsudkov a verejných listín podpísaný v Bruseli 28. marca 1925;
 - d) Zmluvu medzi Nemeckom a Rakúskom o konkurze, likvidácii, zmieri a vyrovnaní podpísanú vo Viedni 25. mája 1979;
 - e) Dohovor medzi Francúzskom a Rakúskom o právomoci, uznávaní a výkone konkurzných rozhodnutí podpísaný vo Viedni 27. februára 1979;
 - f) Dohovor medzi Francúzskom a Talianskom o výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach podpísaný v Ríme 3. júna 1930;
 - g) Dohovor medzi Talianskom a Rakúskom o konkurze, likvidácii, zmieri a vyrovnaní podpísaný v Ríme 12. júla 1977;
 - h) Dohovor medzi Holandským kráľovstvom a Spolkovou republikou Nemecko o vzájomnom uznávaní a výkone rozsudkov a iných vykonateľných právnych titulov v občianskych a obchodných veciach podpísaný v Haagu 30. augusta 1962;
 - i) Dohovor medzi Spojeným kráľovstvom a Belgickým kráľovstvom o vzájomnom výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, spolu s protokolom, podpísaný v Bruseli 2. mája 1934;
 - j) Dohovor medzi Dánskom, Fínskom, Nórskom, Švédskom a Islandom o konkurze podpísaný v Kodani 7. novembra 1933;
 - k) Európsky dohovor o niektorých medzinárodných aspektoch konkurzu podpísaný v Istanbule 5. júna 1990;
 - l) Dohovor medzi Federatívnou ľudovou republikou Juhoslávia a Gréckym kráľovstvom o vzájomnom uznávaní a výkone súdnych rozhodnutí, podpísaný v Aténach 18. júna 1959;
 - m) Dohoda medzi Federatívnou ľudovou republikou Juhoslávia a Rakúskou republikou o vzájomnom uznávaní a výkone rozhodcovských rozsudkov a rozhodcovských zmierov v obchodných veciach, podpísaná v Belehrade 18. marca 1960;

- n) Dohovor medzi Federatívnou ľudovou republikou Juhoslávia a Talianskou republikou o vzájomnej súdnej spolupráci v občianskych a správnych veciach, podpísaný v Ríme 3. decembra 1960;
- o) Dohoda medzi Socialistickou federatívnou republikou Juhoslávia a Belgickým kráľovstvom o súdnej spolupráci v občianskych a obchodných veciach, podpísaná v Belehrade 24. septembra 1971;
- p) Dohovor medzi vládou Juhoslávie a vládou Francúzska o uznávaní a výkone súdnych rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach, podpísaný v Paríži 18. mája 1971;
- q) Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Gréckou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach, podpísaná v Aténach 22. októbra 1980, stále v platnosti medzi Českou republikou a Gréckom;
- r) Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Cyperskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach, podpísaná v Nikózii 23. apríla 1982, stále v platnosti medzi Českou republikou a Cyprom;
- s) Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Francúzskej republiky o právnej pomoci, uznaní a výkone rozhodnutí v občianskych, rodinných a obchodných veciach, podpísaná v Paríži 10. mája 1984, stále v platnosti medzi Českou republikou a Francúzskom;
- t) Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach, podpísaná v Prahe 6. decembra 1985, stále v platnosti medzi Českou republikou a Talianskom;
- u) Dohoda medzi Lotyšskou republikou, Estónskou republikou a Litovskou republikou o právnej pomoci a právnych vzťahoch, podpísaná v Talline 11. novembra 1992;
- v) Dohoda medzi Estónskom a Poľskom o poskytovaní právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, pracovných a trestných veciach, podpísaná v Talline 27. novembra 1998;
- w) Dohoda medzi Litovskou republikou a Poľskou republikou o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných, pracovných a trestných veciach, podpísaná vo Varšave 26. januára 1993;
- x) Dohovor medzi Rumunskou socialistickou republikou a Helénskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach a jej protokol podpísaný v Bukurešti 19. októbra 1972;
- y) Dohovor medzi Rumunskou socialistickou republikou a Francúzskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach podpísaný v Paríži 5. novembra 1974;
- z) Dohoda medzi Bulharskou ľudovou republikou a Helénskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach podpísaná v Aténach 10. apríla 1976;
- aa) Dohoda medzi Bulharskou ľudovou republikou a Cyperskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach podpísaná v Nikózii 29. apríla 1983;
- ab) Dohoda medzi vládou Bulharskej ľudovej republiky a vládou Francúzskej republiky o vzájomnej právnej pomoci v občianskych veciach podpísaná v Sofii 18. januára 1989;
- ac) Zmluva medzi Rumunskom a Českou republikou o súdnej pomoci v občianskych veciach podpísaná v Bukurešti 11. júla 1994;
- ad) Zmluva medzi Rumunskom a Poľskou republikou o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych veciach podpísaná v Bukurešti 15. mája 1999.

2. Dohovory uvedené v odseku 1 sú naďalej účinné vo vzťahu ku konaniam začatým pred nadobudnutím účinnosti nariadenia (ES) č. 1346/2000.

3. Toto nariadenie sa neuplatňuje:

- a) v akomkoľvek členskom štáte v rozsahu, v akom je nezlučiteľné so záväzkami ohľadne konkurzu vyplývajúcimi z dohovoru uzavretého medzi týmto členským štátom a jednou alebo viacerými tretími krajinami pred nadobudnutím účinnosti nariadenia (ES) č. 1346/2000;
- b) v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska v rozsahu, v ktorom sa nedá zosúladiť so záväzkami ohľadne konkurzu a likvidácie platobne neschopných spoločností vyplývajúcimi z akýchkoľvek dohôd s Britským spoločenstvom (Commonwealthom) existujúcich v čase nadobudnutia účinnosti nariadenia (ES) č. 1346/2000.

Článok 86

Informácie o vnútroštátnom insolvenčnom práve a insolvenčnom práve Únie

1. V záujme sprístupnenia informácií verejnosti poskytnú členské štáty v rámci Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci, zriadenej rozhodnutím Rady 2001/470/ES ⁽¹⁾, krátky opis svojich vnútroštátnych právnych predpisov a postupov týkajúcich sa platobnej neschopnosti, najmä pokiaľ ide o záležitosti uvedené v článku 7 ods. 2.
2. Členské štáty tieto informácie uvedené v odseku 1 pravidelne aktualizujú.
3. Komisia sprístupní informácie týkajúce sa tohto nariadenia verejnosti.

Článok 87

Ustanovenie vzájomného prepojenia registrov

Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými sa ustanoví vzájomné prepojenie insolvenčných registrov, ako sa uvádza v článku 25. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 89 ods. 3.

Článok 88

Ustanovenie a následné zmeny štandardných formulárov

Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými sa ustanovia a podľa potreby zmenia formuláre uvedené v článku 27 ods. 4, článkoch 54 a 55 a v článku 64 ods. 2. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 89 ods. 2.

Článok 89

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 90

Doložka o preskúmaní

1. Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr 27. júna 2027 a potom každých päť rokov správu o uplatňovaní tohto nariadenia. K správe sa v prípade potreby priloží návrh na úpravu tohto nariadenia.
2. Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr 27. júna 2022 správu o uplatňovaní koordinačného konania na úrovni skupiny. K správe sa v prípade potreby priloží návrh na úpravu tohto nariadenia.
3. Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr 1. januára 2016 štúdiu o cezhraničných otázkach v oblasti zodpovednosti členov štatutárneho orgánu a ich vylúčenie.
4. Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr 27. júna 2020 štúdiu o nečestnom taktizovaní pri výbere súdu.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2001/470/ES z 28. mája 2001 o vytvorení Európskej súdnej siete pre občianske a obchodné veci (Ú. v. ES L 174, 27.6.2001, s. 25).

Článok 91

Zrušenie

Nariadenie (ES) č. 1346/2000 sa zrušuje.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe D k tomuto nariadeniu.

Článok 92

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 26. júna 2017 s výnimkou:

- a) článku 86, ktorý sa uplatňuje od 26. júna 2016;
- b) článku 24 ods. 1, ktorý sa uplatňuje od 26. júna 2018 a
- c) článku 25, ktorý sa uplatňuje od 26. júna 2019.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 20. mája 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PRÍLOHA A

Insolvenčné konania uvedené v článku 2 bode 4

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetus,
- Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- Διαδικασία Εξυγίανσης,

ESPAÑA

- Concurso,
- Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
- Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
- Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

- Sauvegarde,
- Sauvegarde accélérée,
- Sauvegarde financière accélérée,
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Stečajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- Accordi di ristrutturazione,
- Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),
- Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

- Įmonės restruktūrizavimo byla,
- Įmonės bankroto byla,
- Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' kummerċjant,
- Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

- Postopek preventivnega prestrukturiranja,
- Postopek prisilne poravnave,
- Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
- Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečajaand postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- Oddĺženie,

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
 - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
 - Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
 - Voluntary arrangements under insolvency legislation,
 - Bankruptcy or sequestration.
-

PRÍLOHA B

Správcovia uvedení v článku 2 bode 5

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- Vorläufiger Sachwalter,

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,

- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- Mediador concursal,

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- Professionista nominato dal Tribunale,
- Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,
- Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Proviżorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- Kontrollur Speċjali,

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,

PORTUGAL

- Administrador da insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- Administrator concordatar,
- Administrator judiciar,
- Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

- Upravitelj,

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

SUOMI/FINLAND

- Pesähoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
 - Supervisor of a voluntary arrangement,
 - Administrator,
 - Official Receiver,
 - Trustee,
 - Provisional Liquidator,
 - Interim Receiver,
 - Judicial factor.
-

PRÍLOHA C

Zrušené nariadenie so zoznamom jeho neskorších zmien

Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000

(Ú. v. ES L 160, 30.6.2000, s. 1).

Nariadenie Rady (ES) č. 603/2005

(Ú. v. EÚ L 100, 20.4.2005, s. 1.)

Nariadenie Rady (ES) č. 694/2006

(Ú. v. EÚ L 121, 6.5.2006, s. 1.)

Nariadenie Rady (ES) č. 1791/2006

(Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 1.)

Nariadenie Rady (ES) č. 681/2007

(Ú. v. EÚ L 159, 20.6.2007, s. 1).

Nariadenie Rady (ES) č. 788/2008

(Ú. v. EÚ L 213, 8.8.2008, s. 1).

Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 210/2010

(Ú. v. EÚ L 65, 13.3.2010, s. 1).

Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 583/2011

(Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 52).

Nariadenie Rady (ES) č. 517/2013

(Ú. v. EÚ L 158, 10.6.2013, s. 1).

Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 663/2014

(Ú. v. EÚ L 179, 19.6.2014, s. 4).

Akt o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia

(Ú. v. EÚ L 236, 23.9.2003, s. 33).

PRÍLOHA D

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 1346/2000	Toto nariadenie
článok 1	článok 1
článok 2 úvodná časť	článok 2 úvodná časť
článok 2 písm. a)	článok 2 bod 4
článok 2 písm. b)	článok 2 bod 5
článok 2 písm. c)	—
článok 2 písm. d)	článok 2 bod 6
článok 2 písm. e)	článok 2 bod 7
článok 2 písm. f)	článok 2 bod 8
článok 2 písm. g) úvodná časť	článok 2 bod 9 úvodná časť
článok 2 písm. c) prvá zarážka	článok 2 bod 9 bod vii)
článok 2 písm. g) druhá zarážka	článok 2 bod 9 bod iv)
článok 2 písm. g) tretia zarážka	článok 2 bod 9 bod viii)
článok 2 písm. h)	článok 2 bod 10
—	článok 2 body 1 až 3 a 11 až 13
—	článok 2 bod 9 body i) až iii), v) a vi)
článok 3	článok 3
—	článok 4
—	článok 5
—	článok 6
článok 4	článok 7
článok 5	článok 8
článok 6	článok 9
článok 7	článok 10
článok 8	článok 11 ods. 1
—	článok 11 ods. 2
článok 9	článok 12
článok 10	článok 13 ods. 1
—	článok 13 ods. 2
článok 11	článok 14
článok 12	článok 15
článok 13 prvá zarážka	článok 16 písm. a)
článok 13 druhá zarážka	článok 16 písm. b)
článok 14 prvá zarážka	článok 17 písm. a)
článok 14 druhá zarážka	článok 17 písm. b)

Nariadenie (ES) č. 1346/2000	Toto nariadenie
článok 14 tretia zarážka	článok 17 písm. c)
článok 15	článok 18
článok 16	článok 19
článok 17	článok 20
článok 18	článok 21
článok 19	článok 22
článok 20	článok 23
—	článok 24
—	článok 25
—	článok 26
—	článok 27
článok 21 ods. 1	článok 28 ods. 2
článok 21 ods. 2	článok 28 ods. 1
článok 22	článok 29
článok 23	článok 30
článok 24	článok 31
článok 25	článok 32
článok 26	článok 33
článok 27	článok 34
článok 28	článok 35
—	článok 36
článok 29	článok 37 ods. 1
—	článok 37 ods. 2
—	článok 38
—	článok 39
článok 30	článok 40
článok 31	článok 41
—	článok 42
—	článok 43
—	článok 44
článok 32	článok 45
článok 33	článok 46
článok 34 ods. 1	článok 47 ods. 1
článok 34 ods. 2	článok 47 ods. 2
článok 34 ods. 3	—
—	článok 48
článok 35	článok 49
článok 36	článok 50
článok 37	článok 51

Nariadenie (ES) č. 1346/2000	Toto nariadenie
článok 38	článok 52
článok 39	článok 53
článok 40	článok 54
článok 41	článok 55
článok 42	—
—	článok 56
—	článok 57
—	článok 58
—	článok 59
—	článok 60
—	článok 61
—	článok 62
—	článok 63
—	článok 64
—	článok 65
—	článok 66
—	článok 67
—	článok 68
—	článok 69
—	článok 70
—	článok 71
—	článok 72
—	článok 73
—	článok 74
—	článok 75
—	článok 76
—	článok 77
—	článok 78
—	článok 79
—	článok 80
—	článok 81
—	článok 82
—	článok 83
článok 43	článok 84 ods. 1
—	článok 84 ods. 2
článok 44	článok 85
—	článok 86
článok 45	—
—	článok 87
—	článok 88

Nariadenie (ES) č. 1346/2000	Toto nariadenie
—	článok 89
článok 46	článok 90 ods. 1
—	článok 90 ods. 2 až 4
—	článok 91
článok 47	článok 92
príloha A	príloha A
príloha B	—
príloha C	príloha B
—	príloha C
—	príloha D

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/849

z 20. mája 2015

o predchádzaní využívaní finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Toky peňazí pochádzajúcich z nezákonnej činnosti môžu narušiť integritu, stabilitu a povesť finančného sektora a ohroziť vnútorný trh Únie, ako aj medzinárodný rozvoj. Pranie špinavých peňazí, financovanie terorizmu a organizovanej trestnej činnosti zostávajú významnými problémami, ktoré by sa mali riešiť na úrovni Únie. Okrem ďalšieho rozvoja trestnoprávneho prístupu na úrovni Únie je nevyhnutné aj cielené a primerané predchádzanie využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktoré môže priniesť aj ďalšie výsledky.
- (2) Spoľahlivosť, integrita a stabilita úverových inštitúcií a finančných inštitúcií a dôvera vo finančný systém ako celok by mohla byť vážne ohrozená úsilím páchatel'ov trestných činov a ich spoločníkov zakryť pôvod príjmov z trestnej činnosti alebo peniaze pochádzajúce zo zákonnej činnosti alebo z nezákonnej činnosti na teroristické účely. Osoby, ktoré perú špinavé peniaze, a osoby, ktoré financujú terorizmus, by sa mohli so zámerom uľahčiť si páchanie trestnej činnosti pokúsiť využiť voľný pohyb kapitálu a slobodu poskytovať finančné služby – atribúty, ktoré sú súčasťou integrovaného finančného priestoru Únie. Preto sú potrebné určité koordinčné opatrenia na úrovni Únie. Zároveň by sa mali cieľe, akými sú ochrana spoločnosti pred trestnou činnosťou a ochrana stability a integrity finančného systému Únie, uviesť do rovnováhy s potrebou vytvoriť regulačné prostredie, ktoré umožňuje spoločnostiam rozvíjať vlastné podnikanie bez neprimeraných nákladov na dosiahnutie súladu s uvedenými aspektmi.
- (3) Táto smernica je štvrtou smernicou, ktorou sa rieši hrozba prania špinavých peňazí. V smernici Rady 91/308/EHS ⁽⁴⁾ sa pranie špinavých peňazí vymedzovalo z hľadiska trestných činov súvisiacich s drogami

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 166, 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 271, 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 11. marca 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní z 20. apríla 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Pozícia Európskeho parlamentu z 20. mája 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽⁴⁾ Smernica Rady 91/308/EHS z 10. júna 1991 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí (Ú. v. ES L 166, 28.6.1991, s. 77).

a ukladali sa v nej povinnosti výhradne finančnému sektoru. Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/97/ES ⁽¹⁾ sa rozšíril rozsah pôsobnosti smernice 91/308/EHS z hľadiska zahrnutých trestných činov a rozsahu zahrnutých povolaní a činností. V júni 2003 revidovala Finančná akčná skupina (ďalej len „FATF“) svoje odporúčania tak, aby zahŕňali financovanie terorizmu, a stanovila podrobnejšie požiadavky týkajúce sa identifikácie a overenia klienta, situácií, v ktorých vyššie riziko prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu môže byť dôvodom na posilnené opatrenia, a aj situácií, v ktorých znížené riziko môže byť dôvodom na menej prísne kontroly. Uvedené zmeny sa premietli do smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES ⁽²⁾ a do smernice Komisie 2006/70/ES ⁽³⁾.

- (4) Pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu sa často uskutočňuje v medzinárodnom kontexte. Opatrenia prijaté výhradne na vnútroštátnej úrovni alebo dokonca na úrovni Únie bez toho, aby sa vzala do úvahy medzinárodná koordinácia a spolupráca, by mali veľmi obmedzený účinok. Opatrenia, ktoré v tejto oblasti prijala Únia, by preto mali byť v súlade s ostatnými činnosťami na iných medzinárodných fórach, pričom by mali byť aspoň rovnako prísne. V činnosti Únie by sa mali aj naďalej zohľadňovať najmä odporúčania FATF a nástroje iných medzinárodných orgánov činných v boji proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. So zreteľom na posilnenie účinnosti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by sa relevantné právne akty Únie mali v príslušných prípadoch zosúladiť s Medzinárodnými normami boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a šíreniu zbraní prijatými FATF vo februári 2012 (ďalej len „revidované odporúčania FATF“).
- (5) Okrem toho zneužívanie finančného systému na smerovanie peňazí pochádzajúcich z nezákonnej činnosti alebo dokonca zo zákonnej činnosti na teroristické účely predstavuje zjavné riziko pre integritu, správne fungovanie, povesť a stabilitu finančného systému. Preto by preventívne opatrenia ustanovené v tejto smernici mali riešiť nakladanie s peniazmi získanými zo závažnej trestnej činnosti a zhromažďovanie peňazí alebo majetku na teroristické účely.
- (6) Využívanie veľkých hotovostných platieb je ľahko zneužiteľné na pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu. V snahe zvýšiť ostrážitosť a zmierniť riziká, ktoré predstavujú takéto hotovostné platby, by sa táto smernica mala vzťahovať na osoby obchodujúce s tovarom v prípade, že vykonávajú alebo prijímajú hotovostné platby vo výške 10 000 EUR alebo viac. Členské štáty by mali mať možnosť prijať nižšie limity, ďalšie všeobecné obmedzenia používania hotovosti a ďalšie prísnejšie ustanovenia.
- (7) Používanie produktov elektronických peňazí sa stále viac považuje za náhradu bankových účtov, ktoré okrem opatrení ustanovených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES ⁽⁴⁾ oprávňuje podriaďiť uvedené produkty povinnostiam súvisiacim s bojom proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Členským štátom by sa však za určitých okolností dokázaného nízkeho rizika a v rámci prísnych podmienok na zmiernenie rizika malo umožniť vyňať produkty elektronických peňazí z pôsobnosti niektorých opatrení povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ako sú napríklad identifikácia a overovanie klienta a konečného užívateľa výhod, avšak nie z monitorovania transakcií alebo obchodných vzťahov. Podmienky zmiernujúce riziko by mali zahŕňať požiadavku, aby sa vyňaté produkty elektronických peňazí použili výlučne na nákup tovaru alebo služieb, ako aj, aby suma uchovávaná elektronicky bola dostatočne nízka na to, aby sa zamedzilo obchádzaniu pravidiel boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Takouto výnimkou by nemalo byť dotknuté právo udelené členským štátom umožniť povinným subjektom uplatňovanie opatrení zjednodušenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi na iné produkty elektronických peňazí, ktoré predstavujú nižšie riziká v súlade s článkom 15.
- (8) Pokiaľ ide o povinné subjekty, ktoré podliehajú tejto smernici, realitní agenti by v relevantných prípadoch mohli zahŕňať aj agentov zaisťujúcich prenájom nehnuteľností.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/97/ES zo 4. decembra 2001, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 91/308/EHS o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí (Ú. v. ES L 344, 28.12.2001, s. 76).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES z 26. októbra 2005 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu (Ú. v. EÚ L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁽³⁾ Smernica Komisie 2006/70/ES z 1. augusta 2006, ktorou sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES, pokiaľ ide o vymedzenie pojmu „politicky exponovaná osoba“, a technické kritériá postupov zjednodušenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi a výnimky na základe finančnej činnosti vykonávanej príležitostne alebo vo veľmi obmedzenom rozsahu (Ú. v. EÚ L 214, 4.8.2006, s. 29).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7).

- (9) Osoby vykonávajúce právnické povolania, ako sú vymedzené členskými štátmi, by mali podliehať tejto smernici, ak sa podieľajú na finančných alebo podnikových transakciách, vrátane poskytovania daňového poradenstva, a to v takých prípadoch, kde existuje najväčšie riziko zneužitia služieb uvedených osôb vykonávajúcich právnické povolania na účely prania príjmov z trestnej činnosti alebo na účel financovania terorizmu. Mali by však existovať výnimky z akejkoľvek povinnosti oznamovať informácie získané pred súdnym konaním, počas neho, alebo po ňom, alebo počas zisťovania právneho postavenia klienta. Právne poradenstvo by preto naďalej malo podliehať povinnosti zachovávanie mlčanlivosti, pokiaľ sa osoba vykonávajúca právnické povolanie nepodieľa na praní špinavých peňazí alebo financovaní terorizmu, a právne poradenstvo sa neposkytuje na účel prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, alebo pokiaľ osoba vykonávajúca právnické povolanie nevie, že klient žiada o právne poradenstvo na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu.
- (10) S priamo porovnateľnými službami by sa malo zaobchádzať rovnako, ak ich poskytujú akíkoľvek odborníci, na ktorých sa vzťahuje táto smernica. S cieľom zabezpečiť dodržiavanie práv zaručených v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) by v prípade audítorov, externých účtovníkov a daňových poradcov, ktorí sú oprávnení v niektorých členských štátoch obhajovať alebo zastupovať klienta v súvislosti so súdnym konaním alebo zisťovať právne postavenie klienta, a ktorí získali pri výkone týchto úloh informácie, by tieto nemali podliehať ohlasovacím povinnostiam ustanoveným v tejto smernici.
- (11) Je dôležité jasne zdôrazniť, že „daňové trestné činy“ súvisiace s priamymi a nepriamymi daňami sú zahrnuté do širokého vymedzenia pojmu „trestná činnosť“ v tejto smernici v súlade s revidovanými odporúčaniami FATF. Vzhľadom k tomu, že v každom členskom štáte môžu rôzne porušenia daňových predpisov predstavovať „trestnú činnosť“, ktorú možno potrestať sankciami ustanovenými uvedenými v článku 3 bode 4 písm. f) v tejto smernici, vymedzenia daňových trestných činov vo vnútroštátnom práve sa môžu líšiť. Aj keď zámerom nie je harmonizácia vymedzení daňových trestných činov vo vnútroštátnom práve členských štátov, členské štáty by mali v čo najväčšom rozsahu v rámci svojho vnútroštátneho práva umožniť výmenu informácií alebo poskytovanie pomoci medzi finančnými spravodajskými jednotkami EÚ (ďalej len „FIU“).
- (12) Je potrebné identifikovať akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá ovláda právny subjekt alebo nad ním vykonáva kontrolu. Členské štáty by mali v záujme zabezpečenia účinnej transparentnosti zaistiť, aby sa tieto ustanovenia vzťahovali na čo najrozsiahlejšiu škálu právnych subjektov zaregistrovaných alebo zriadených akýmkoľvek iným mechanizmom na ich území. Aj keď zistenie stanoveného percentuálneho vlastníckeho podielu alebo majetkovej účasti automaticky neznamená zistenie konečného užívateľa výhod, malo by ísť o jeden z viacerých dôkazových faktorov, ktorý je potrebné zohľadniť. Členské štáty by však mali mať možnosť rozhodnúť, že náznakom ovládania či kontroly môže byť aj nižší percentuálny podiel.
- (13) V relevantných prípadoch by sa identifikácia a overenie konečných užívateľov výhod mali rozšíriť aj na právne subjekty, ktoré ovládajú ďalšie právne subjekty, a povinné subjekty by mali zistiť fyzickú(-é) osobu (-y), ktorá(-é) vykonáva(-jú) nad právnym subjektom, ktorý je klientom, kontrolu prostredníctvom vlastníctva alebo prostredníctvom iných prostriedkov. Kontrola prostredníctvom iných prostriedkov môže okrem iného zahŕňať kritériá kontroly používané na účely vypracúvania konsolidovaných finančných výkazov, napríklad prostredníctvom dohody akcionárov, uplatňovania dominantného vplyvu alebo právomoci vymenovať vrcholový manažment. Môžu existovať prípady, v ktorých nemožno identifikovať žiadnu fyzickú osobu, ktorá skutočne ovláda právny subjekt alebo nad ním vykonáva kontrolu. V takýchto výnimočných prípadoch môžu povinné subjekty považovať po tom, čo využili všetky iné prostriedky identifikácie a za predpokladu, že neexistujú dôvody na pochybnosti, za konečného (-ých) užívateľa (-ov) výhod člena(-ov) vrcholového manažmentu.
- (14) Potreba presných a aktuálnych informácií o konečnom užívateľovi výhod je kľúčovým faktorom pri vysledovaní páchatelov trestných činov, ktorí by inak mohli skryť svoju totožnosť za podnikovú štruktúru. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby subjekty zaregistrované na ich území v súlade s vnútroštátnym právom získali a mali okrem základných informácií, akými sú názov a adresa sídla spoločnosti a doklad o registrácii a vlastníckom práve, aj primerané, presné a aktuálne informácie o tom, kto ich skutočne vlastní. S cieľom zvýšiť transparentnosť na účely boja proti zneužívaniu právnych subjektov by mali členské štáty zabezpečiť, aby sa informácie o vlastníckych právach uchovávali v centrálnej registri umiestnenej mimo danej spoločnosti, a to v plnom súlade s právom Únie. Členské štáty môžu na tento účel využiť centrálnu databázu, v ktorej sa sústreďujú informácie o vlastníckych právach, alebo obchodný register, či iný centrálny register. Členské štáty môžu rozhodnúť, že za napĺňanie registra zodpovedajú povinné subjekty. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa vo všetkých prípadoch tieto informácie sprístupnili príslušným orgánom a FIU a aby sa poskytli povinným subjektom, ak tieto povinné subjekty prijímajú opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. Členské štáty by tiež mali zabezpečiť, aby k informáciám o vlastníckych právach získali prístup aj iné osoby, ktoré môžu preukázať legitímny záujem v súvislosti s praním špinavých peňazí, financovaním terorizmu

a súvisiacimi predikatívnymi trestnými činmi, ako napríklad korupciou, daňovou trestnou činnosťou a podvodmi, a to v súlade s pravidlami týkajúcimi sa ochrany údajov. Osoby, ktoré môžu preukázať legitímny záujem, by mali mať prístup k informáciám týkajúcim sa povahy a rozsahu držaného podielu konečného užívateľa výhod pozostávajúceho z jeho približnej hodnoty.

- (15) Na tento účel by mali mať členské štáty možnosť podľa vnútroštátneho práva umožniť prístup, ktorý je širší ako prístup ustanovený podľa tejto smernice.
- (16) Včasný prístup k informáciám o vlastníckych právach by sa mal zabezpečiť tak, aby sa zabránilo akémukoľvek riziku informovania dotknutej spoločnosti.
- (17) S cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky pre rôzne typy právnych foriem by sa aj od správcov malo vyžadovať, aby získavali, mali a poskytovali povinným subjektom, ktoré prijímajú opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, informácie o vlastníckych právach, a aby tieto informácie oznamovali centrálnemu registru alebo ich poskytovali do centrálnej databázy, pričom by mali svoje postavenie poskytnúť povinným subjektom. Rovnocenné požiadavky by sa mali vzťahovať aj na právne subjekty, ako sú nadácie a právne štruktúry podobné správe zvereneného majetku.
- (18) Táto smernica by sa mala uplatňovať aj na činnosti povinných subjektov, ktoré sú vykonávané prostredníctvom internetu.
- (19) Nové technológie poskytujú riešenia šetriace čas a náklady pre podniky a klientov, a preto by sa mali pri hodnotení rizika zohľadniť. Príslušné orgány a povinné subjekty by mali byť proaktívne v boji s novými a inovatívnymi spôsobmi prania špinavých peňazí.
- (20) Zástupcovia Únie v riadiacich orgánoch Európskej banky pre obnovu a rozvoj sa nabádajú, aby vykonávali túto smernicu a na jej webových stránkach zverejnili politiky boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu vrátane podrobných postupov, prostredníctvom ktorých by sa táto smernica realizovala.
- (21) Využívanie sektora služieb v oblasti hazardných hier na legalizáciu príjmov z trestnej činnosti spôsobuje obavy. S cieľom zmierniť riziká súvisiace so sektorom služieb v oblasti hazardných hier by táto smernica mala stanoviť pre prevádzkovateľov služieb v oblasti hazardných hier, ktoré predstavujú vyššie riziká, povinnosť uplatňovať opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi pri jednotlivých transakciách vo výške 2 000 EUR alebo viac. Členské štáty by mali zaistiť, aby povinné subjekty uplatňovali rovnaký limit, aj pokiaľ ide o výber výhier, uzatváranie peňažných stávok, a to aj kúpou a výmenou hracích žetónov, alebo oboje. Prevádzkovatelia služieb v oblasti hazardných hier s fyzickými priestormi, ako sú napríklad kasína a herne, by mali zabezpečiť, aby mohla povinná starostlivosť vo vzťahu ku klientovi, ak sa uskutočňuje pri vstupe do priestorov, súvisieť s transakciami, ktoré klient v uvedených priestoroch vykoná. Členským štátom by sa však za okolností dokázaného nízkeho rizika malo umožniť, aby vyňali niektoré služby v oblasti hazardných hier z pôsobnosti niektorých alebo všetkých požiadaviek ustanovených v tejto smernici. Členské štáty by mali uplatniť výnimku len za prísne obmedzených a odôvodnených okolností a pokiaľ sú riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu nízke. Takéto výnimky by mali podliehať osobitnému hodnoteniu rizík, v ktorom sa zohľadní aj stupeň citlivosti príslušných transakcií. Výnimky by sa mali oznamovať Komisii. V hodnotení rizika by mali členské štáty uviesť, ako zohľadnili všetky relevantné zistenia uvedené v správach, ktoré vydala Komisia v rámci nadnárodného hodnotenia rizík.
- (22) Riziko prania špinavých peňazí a financovania terorizmu nie je vo všetkých prípadoch rovnaké. Z toho dôvodu by sa mal používať holistický prístup založený na hodnotení rizík. Pre členské štáty a povinné subjekty nie je prístup založený na hodnotení rizík neprimerane liberálnou možnosťou. Zahŕňa využívanie rozhodovania sa na základe dôkazov s cieľom účinnejšie sa zamerať na riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktorým čelí Únia a subjekty, ktoré v nej fungujú.
- (23) Podporovanie prístupu založeného na hodnotení rizík je pre členské štáty a Úniu potrebné na to, aby identifikovali riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktorým čelia, pochopili ich a zmiernovali ich. Na medzinárodnej úrovni sa uznal význam nadnárodného prístupu k identifikácii rizík, pričom Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo, ďalej len „EBA“), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010⁽¹⁾, Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov, ďalej len „EIOPA“), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010⁽²⁾, a Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy, ďalej len „ESMA“),

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/79/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 48).

zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010⁽¹⁾, by sa mali poveriť vydaním stanoviska, prostredníctvom ich spoločného výboru, k rizikám ovplyvňujúcim finančný sektor Únie.

- (24) Komisia má vhodné postavenie na to, aby skúmala konkrétne cezhraničné hrozby, ktoré by mohli mať vplyv na vnútorný trh a ktoré nedokážu identifikovať a proti ktorým nemôžu účinne bojovať jednotlivé členské štáty. Preto by sa jej mala zveriť zodpovednosť za koordináciu hodnotenia rizík súvisiacich s cezhraničnými aktivitami. Z hľadiska účinnosti tohto procesu má zásadný význam zapojenie príslušných expertov, akými sú skupina expertov na pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu a zástupcovia z FIU, a prípadne aj z iných orgánov na úrovni Únie. Dôležitým zdrojom informácií pre tento proces sú aj hodnotenia rizík vypracúvané členskými štátmi a skúsenosti týchto štátov. Súčasťou takéhoto hodnotenia cezhraničných rizík zo strany Komisie by nemalo byť spracúvanie osobných údajov. Údaje by mali byť v každom prípade úplne anonymné. Národné dozorné orgány a dozorné orgány Únie pre ochranu údajov by sa mali do tejto činnosti zapojiť iba v prípade, ak má hodnotenie rizika prania špinavých peňazí a financovania terorizmu vplyv na súkromie a ochranu osobných údajov jednotlivcov.
- (25) V relevantných prípadoch by sa výsledky hodnotenia rizík mali včas sprístupniť povinným subjektom, aby sa im umožnilo identifikovať vlastné riziká, pochopiť ich, riadiť a zmierňovať ich.
- (26) Okrem toho, s cieľom ešte lepšie identifikovať riziká, pochopiť ich, riadiť a zmierňovať ich na úrovni Únie by si členské štáty mali navzájom sprístupňovať výsledky svojho hodnotenia rizík, mali by ich sprístupňovať Komisii a aj orgánom EBA, EIOPA a ESMA (ďalej len „európske orgány dohľadu“).
- (27) Pri uplatňovaní tejto smernice je vhodné zohľadniť charakteristické znaky a potreby menších povinných subjektov, ktoré patria do rozsahu jej pôsobnosti, a zabezpečiť zaobchádzanie, ktoré je primerané ich osobitným potrebám a povahe podnikania.
- (28) S cieľom chrániť riadne fungovanie finančného systému Únie a vnútorného trhu pred praním špinavých peňazí a financovaním terorizmu by sa na Komisiu mala preniesť právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), a to s cieľom identifikovať jurisdikcie tretích krajín, ktorých vnútroštátne mechanizmy boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu majú strategické nedostatky (ďalej len „vysokorizikové tretie krajiny“). Meniacej sa povahy hrozieb prania špinavých peňazí a financovania terorizmu napomáha neustály vývoj technológií a prostriedkov, ktoré majú k dispozícii páchatelia trestných činov, si vyžaduje, aby sa vykonávali rýchle a nepretržité úpravy právneho rámca, pokiaľ ide o vysokorizikové tretie krajiny, a to s cieľom účinne riešiť existujúce riziká a predchádzať vzniku nových. Komisia by mala zohľadňovať informácie od medzinárodných organizácií a subjektov stanovujúcich normy v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako sú verejné vyhlásenia FATF, vzájomné hodnotenie alebo podrobné hodnotiace správy či zverejnené nadväzujúce správy, a mala by podľa potreby prispôbovať svoje posudzovanie zmenám, ktoré sú v nich uvedené.
- (29) Členské štáty by mali ustanoviť aspoň posilnené opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ktoré by mali uplatňovať povinné subjekty v súvislosti s fyzickými osobami alebo právnymi subjektmi usadenými vo vysokorizikových tretích krajinách určených Komisiou. Malo by sa tiež zakázať spoliehať sa na tretie strany usadené v takýchto vysokorizikových tretích krajinách. Krajiny, ktoré sa v tomto zozname neuvádzajú, by sa nemali automaticky považovať za krajiny, ktoré majú účinné systémy boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a fyzické osoby alebo právne subjekty usadené v takýchto krajinách by sa mali hodnotiť na základe rizika.
- (30) Povaľa samotného rizika je premenlivá a premenné samotné alebo ich kombinácie môžu zvýšiť alebo znížiť možné riziko, ktoré predstavujú, a tak ovplyvňovať primeranú úroveň preventívnych opatrení, ako sú napríklad opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. Existujú preto okolnosti, za ktorých by sa mala uplatňovať zvýšená povinná starostlivosť vo vzťahu ku klientovi a iné okolnosti, za ktorých by bola vhodná zjednodušená povinná starostlivosť vo vzťahu ku klientovi.
- (31) Malo by sa uznať, že určité situácie predstavujú väčšie riziko prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. Napriek tomu, že by mala byť zistená totožnosť a podnikateľský profil všetkých klientov, existujú prípady, keď sa vyžadujú obzvlášť prísne postupy identifikácie a overovania klientov.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (32) Platí to najmä vo vzťahoch s jednotlivcami, ktorí zastávajú alebo zastávali dôležité verejné funkcie v rámci Únie alebo na medzinárodnej úrovni, a najmä v prípade jednotlivcov z krajín, v ktorých je rozšírená korupcia. Takéto vzťahy môžu vystaviť finančný sektor významným rizikám, ktoré súvisia najmä s povestou a právnymi rizikami. Osobitná pozornosť venovaná takýmto osobám a uplatňovanie primeraných opatrení posilnenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, pokiaľ ide o osoby, ktoré zastávajú alebo zastávali významné verejné funkcie doma alebo v zahraničí, a vysokopostavených predstaviteľov v medzinárodných organizáciách, je odôvodnená aj medzinárodným úsilím v boji proti korupcii.
- (33) Požiadavky na politicky exponované osoby sú svojou povahou preventívne a nie trestnoprávne a nemali by sa vykladať ako poškodenie týchto osôb z hľadiska ich zapojenia do trestnej činnosti. Odmietnutie obchodného vzťahu s osobou len na základe jej označenia za politicky exponovanú osobu je v rozpore s literou a duchom tejto smernice a revidovaných odporúčaní FATF.
- (34) Získanie súhlasu od vrcholového manažmentu na vytvorenie obchodných vzťahov nemusí vo všetkých prípadoch znamenať získanie súhlasu od správnej rady. Udeliť takýto súhlas by malo byť v možnostiach osoby, ktorá má dostatočné znalosti, pokiaľ ide o vystavenie inštitúcie riziku prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, a ktorá je na dostatočne vysokej riadiacej úrovni, aby prijímala rozhodnutia ovplyvňujúce jej vystavenie sa riziku.
- (35) S cieľom predísť postupom opakovanej identifikácie klientov, ktoré vedú k oneskoreniam a neefektívnosti v podnikaní, je vhodné, aby sa pod podmienkou vhodných bezpečnostných opatrení umožnilo odporúčanie klientov, ktorých identifikácia bola vykonaná niekde inde, povinným subjektom. V prípade, že sa povinný subjekt spolieha na tretiu stranu, by konečná zodpovednosť za povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi mala zostať na povinnom subjekte, ktorému sa klient odporúča. Aj tretia strana alebo osoba, ktorá odporučila klienta, by mala mať svoju vlastnú zodpovednosť za súlad s touto smernicou vrátane požiadavky oznamovať podozrivé transakcie a uchovávať záznamy, a to v rozsahu, v ktorom má vzťah s klientom, na ktorého sa vzťahuje táto smernica.
- (36) V prípade zmluvných vzťahov o zastúpení alebo zmluvných vzťahov pri externom vykonávaní činnosti medzi povinnými subjektmi a externými osobami, na ktoré sa táto smernica nevzťahuje, by mohli akékoľvek povinnosti týkajúce sa boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu uvedených zástupcov alebo poskytovateľov externe vykonávaných činností ako súčasti povinných subjektov vyplývať len zo zmluvy medzi zmluvnými stranami a nie z tejto smernice. Zodpovednosť za súlad s touto smernicou by preto mala zostať primárne na povinnom subjekte.
- (37) Všetky členské štáty zriadili alebo by mali zriadiť operačne nezávislé a samostatné FIU na zhromažďovanie a analyzovanie informácií, ktoré získajú, s cieľom zistiť spojitosti medzi podozrivými transakciami a súvisiacou trestnou činnosťou, aby sa predišlo praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a na účel boja proti nim. To, že FIU sú operačne nezávislé a samostatné, by malo znamenať, že FIU má právomoc a kapacitu na vykonávanie svojich funkcií slobodne, vrátane samostatného rozhodovania o analýze, požadovaní a šírení konkrétnych informácií. O podozrivých transakciách a iných informáciách, ktoré sú relevantné z hľadiska prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov a financovania terorizmu by mala byť informovaná FIU, ktorá by mala pôsobiť ako centrálna národná jednotka pre prijímanie a analyzovanie informácií a podávanie správ o výsledkoch svojej analýzy príslušným orgánom. Nahlasovať by sa mali všetky podozrivé transakcie vrátane pokusov o transakcie, a to bez ohľadu na ich výšku. Nahlasované informácie by mohli obsahovať aj informácie založené na limitoch.
- (38) Odchylné od všeobecného zákazu vykonávať podozrivé transakcie by mali mať povinné subjekty možnosť vykonávať podozrivé transakcie predtým, ako informujú príslušné orgány, ak nie je možné odoprieť takéto vykonanie alebo ak by odoprenie takéhoto vykonania pravdepodobne zmarilo úsilie sledovať osoby, ktoré by mali prospech z podozrivej operácie prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. Toto by sa však nemalo dotýkať medzinárodných záväzkov prijatých členskými štátmi s cieľom bezodkladne zmraziť finančné prostriedky alebo iný majetok teroristov, teroristických organizácií či tých, ktorí financujú terorizmus, v súlade s príslušnými rezolúciami Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov.
- (39) Členské štáty by mali mať možnosť určiť príslušný samoregulačný orgán pre určité povinné subjekty ako orgán, ktorý má byť na prvom stupni informovaný namiesto FIU. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva systém ohlasovania na prvom stupni samoregulačnému orgánu predstavuje dôležité ochranné opatrenie na zlepšenie ochrany základných práv, pokiaľ ide o ohlasovanie povinnosti vzťahujúce sa na právnikov. Členské štáty by mali zabezpečiť prostriedky a spôsoby na dosiahnutie ochrany služobného tajomstva, dôveryhodnosti a súkromia.
- (40) Ak sa členský štát rozhodne určiť takýto samoregulačný orgán, môže takémuto orgánu umožniť či od neho požadovať, aby nepodával FIU žiadne informácie získané od osôb zastúpených uvedeným orgánom, ak takéto

informácie dostal alebo získal o jednom z ich klientov počas zisťovania právneho postavenia svojho klienta alebo počas vykonávania svojej úlohy obhajcu alebo počas zastupovania daného klienta alebo v súvislosti so súdnym konaním, vrátane poskytovania poradenstva o začatí alebo vyhnutí sa takémuto konaniu, bez ohľadu či tieto informácie dostal alebo získal pred, počas alebo po takomto konaní.

- (41) Existuje mnoho prípadov, kedy zamestnanci, ktorí oznámili svoje podozrenie na pranie špinavých peňazí, boli vystavení hrozbám alebo nepriateľskému konaniu. Napriek tomu, že touto smernicou sa nemôže zasahovať do súdnych konaní členských štátov, je veľmi dôležité, aby sa táto otázka riešila s cieľom zabezpečiť účinnosť systému boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Členské štáty by si mali byť vedomé tohto problému a mali by urobiť všetko, čo môžu, aby ochránili jednotlivcov vrátane zamestnancov a zástupcov povinného subjektu pred takýmito hrozbami či nepriateľským konaním, a aby v súlade s vnútroštátnym právom poskytl takýmto osobám primeranú ochranu, a to najmä v súlade s ich právom na ochranu ich osobných údajov a ich právom na účinnú súdnu ochranu a účinné zastupovanie pred súdom.
- (42) Na spracovanie osobných údajov na účely tejto smernice sa uplatňuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾ v zmysle jej transpozície do vnútroštátneho práva. Na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Únie na účely tejto smernice sa uplatňuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾. Boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu uznávajú všetky členské štáty ako dôležitý všeobecný verejný záujem. Touto smernicou nie je dotknutá ochrana osobných údajov spracúvaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach vrátane rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV ⁽³⁾, v zmysle jeho vykonávania vo vnútroštátnom práve.
- (43) Je nevyhnutné, aby sa zosúladienie tejto smernice s revidovanými odporúčaniami FATF vykonalo v plnom súlade s právom Únie, a to najmä pokiaľ ide o právne predpisy Únie týkajúce sa ochrany údajov a o ochranu základných práv zakotvených v charte. Určité aspekty vykonávania tejto smernice zahŕňajú zhromažďovanie, analýzu, uchovávanie a výmenu údajov. Takéto spracovanie osobných údajov by malo byť povolené pri plnom rešpektovaní základných práv, len na účely stanovené v tejto smernici a na činnosti vyžadované podľa tejto smernice, ako je napríklad vykonávanie povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, prebiehajúce monitorovanie, vyšetrovanie a ohlasovanie neobvyklých a podozrivých transakcií, identifikácia konečného užívateľa výhod v súvislosti s právnickou osobou alebo právnou štruktúrou, identifikácia politicky exponovanej osoby, poskytovanie informácií príslušnými orgánmi a poskytovanie informácií úverovými inštitúciami a finančnými inštitúciami a inými povinnými subjektmi. Zhromažďovanie a následné spracovanie osobných údajov povinnými subjektmi by sa malo obmedziť na to, čo je potrebné na splnenie požiadaviek tejto smernice a osobné údaje by sa nemali ďalej spracúvať spôsobom, ktorý nie je v súlade s týmto účelom. Prísne zakázať by sa malo predovšetkým ďalšie spracúvanie osobných údajov na komerčné účely.
- (44) Revidované odporúčania FATF preukazujú, že príslušné orgány by mali uchovávať aspoň päť rokov potrebné informácie, ktoré získali prostredníctvom opatrení povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, a záznamy o transakciách, aby bolo možné plne spolupracovať a rýchlo vybavovať požiadavky na informácie od príslušných orgánov na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich odhaľovania alebo vyšetrovania. S cieľom vyhnúť sa rôznym prístupom a splniť požiadavky týkajúce sa ochrany osobných údajov a právej istoty by sa malo uvedené obdobie uchovávania stanoviť na päť rokov od skončenia obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie. Ak je to však potrebné na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich odhaľovania alebo vyšetrovania a po vykonaní posúdenia potreby a primeranosti, by členské štáty mali mať možnosť umožniť alebo vyžadovať ďalšie uchovanie záznamov na obdobie, ktoré neprekročí ďalších päť rokov, a to bez toho, aby bolo dotknuté vnútroštátne trestné právo týkajúce sa dôkazov uplatniteľných v prebiehajúcom trestnom vyšetrovaní a právnom konaní. Členské štáty by mali vyžadovať, aby sa do praxe zaviedli konkrétne ochranné prvky na zaistenie bezpečnosti údajov, a tiež by mali určiť, aké osoby, kategórie osôb alebo orgány by mali mať výlučný prístup k uchovávaným údajom.
- (45) Na účely zabezpečenia riadneho a účinného vykonávania spravodlivosti počas obdobia transpozície tejto smernice do vnútroštátnych právnych poriadkov členských štátov a s cieľom umožniť jej bezproblémové spolupôsobenie s vnútroštátnym procesným právom by sa informácie a dokumenty týkajúce sa prebiehajúcich právnych

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2008/977/SVV z 27. novembra 2008 o ochrane osobných údajov spracúvaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 350, 30.12.2008, s. 60).

konaní na účely predchádzania možnému praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, ich odhaľovania alebo vyšetrovania, ktoré sa v členských štátoch neuzavreli do dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice, mali uchovávať na obdobie piatich rokov od uvedeného dátumu, pričom dané obdobie by malo byť možné predĺžiť o ďalších päť rokov.

- (46) Na osobné údaje spracúvané na účely tejto smernice sa vzťahujú práva prístupu k údajom osoby, ktorej sa údaje týkajú. Prístupom osoby, ktorej sa údaje týkajú, k akýmkoľvek informáciám týkajúcim sa oznámenia o podozrivej transakcii by sa však vážne narušila účinnosť boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Výnimky z tohto práva a jeho obmedzenia v súlade s článkom 13 smernice 95/46/ES, a v relevantných prípadoch aj s článkom 20 nariadenia (ES) č. 45/2001, môžu byť preto odôvodnené. Osoba, ktorej sa údaje týkajú, má právo žiadať, aby dozorný orgán uvedený v článku 28 smernice 95/46/ES alebo v relevantnom prípade európsky dozorný úradník pre ochranu údajov skontroloval zákonnosť spracovania, a má právo dožadovať sa súdneho opravného prostriedku uvedeného v článku 22 uvedenej smernice. Dozorný orgán uvedený v článku 28 smernice 95/46/ES môže konať aj *ex officio*. Bez toho, aby boli dotknuté obmedzenia práva na prístup, by mal mať dozorný orgán možnosť informovať osobu, ktorej sa údaje týkajú, že sa vykonali všetky potrebné overenia zo strany dozorného orgánu, a o výsledku overenia, pokiaľ ide o zákonnosť dotknutého spracovania.
- (47) Osoby, ktoré len transformujú papierové dokumenty na elektronické údaje a konajú na základe zmluvy s úverovou inštitúciou alebo finančnou inštitúciou a osoby, ktoré poskytujú úverovým inštitúciám alebo finančným inštitúciám výhradne komunikačné alebo iné podporné systémy na prevod finančných prostriedkov alebo systémy zúčtovania a vyrovnania nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (48) Pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu sú medzinárodné problémy a úsilie bojovať proti nim by malo byť globálne. V prípade, že majú úverové inštitúcie a finančné inštitúcie Únie pobočky a dcérske spoločnosti v tretích krajinách, v ktorých sú požiadavky v tejto oblasti menej prísne ako v členskom štáte, mali by sa s cieľom predísť uplatňovaniu úplne odlišných noriem v rámci inštitúcie alebo skupiny inštitúcií uplatňovať na tieto pobočky a dcérske spoločnosti normy Únie, alebo ak uplatňovanie takýchto noriem nie je možné, mala by sa táto skutočnosť oznámiť príslušným orgánom domovského členského štátu.
- (49) Ak je to možné, mala by byť povinným subjektom sprístupnená spätná väzba o užitočnosti správ o podozrivých transakciách, ktoré predkladajú, a o následných opatreniach. Na tieto účely, aby sa dala preskúmať účinnosť systémov boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu členských štátov, by mali členské štáty viesť a zlepšovať kvalitu príslušných štatistik. S cieľom ďalej zlepšovať kvalitu a súlad štatistických údajov zhromažďovaných na úrovni Únie by Komisia mala monitorovať situáciu v rámci Únie v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a mala by uverejňovať pravidelné prehľady.
- (50) Ak členské štáty vyžadujú od vydavateľov elektronických peňazí a poskytovateľov platobných služieb usadených na ich území v inej forme ako je pobočka, ktorých ústredie sa nachádza v inom členskom štáte, aby určili centrálné kontaktné miesto na ich území, mali by mať možnosť vyžadovať, aby takéto centrálné kontaktné miesto, konajúce v mene určujúcej inštitúcie, zabezpečilo dodržiavanie pravidiel boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu zo strany daných organizačných jednotiek. Mali by tiež zabezpečiť, aby bola táto požiadavka primeraná a aby nepresahovala rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa dodržiavania pravidiel boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, vrátane uľahčovania príslušného dohľadu.
- (51) Príslušné orgány by mali v súvislosti so zmenárňami, miestami na inkaso šekov, poskytovateľmi služieb správy zvereného majetku alebo služieb pre obchodné spoločnosti alebo poskytovateľmi služieb v oblasti hazardných hier zaistiť, aby osoby, ktoré riadia podnikanie takýchto subjektov, a koneční užívatelia výhod v súvislosti s takýmito subjektmi boli vhodnými a správnymi. V kritériách na určenie, či je osoba vhodná a správna, by sa mala prinajmenšom odrážať potreba chrániť takéto subjekty pred zneužitím ich manažérmi alebo konečnými užívatelmi výhod na trestné účely.
- (52) Ak povinný subjekt prevádzkuje organizačné jednotky v inom členskom štáte, a to aj prostredníctvom siete zástupcov, príslušný orgán domovského členského štátu by mal byť zodpovedný za dohľad nad tým, ako povinný subjekt uplatňuje skupinové politiky a postupy v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. To by mohlo zahŕňať návštevy na mieste v organizačných jednotkách nachádzajúcich sa v inom členskom štáte. Príslušný orgán domovského členského štátu by mal úzko spolupracovať s príslušným orgánom hostiteľského členského štátu a mal by informovať príslušný orgán hostiteľského členského štátu o akýchkoľvek záležitostiach, ktoré by mohli mať vplyv na jeho posúdenie dodržiavania pravidiel v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu organizačnou jednotkou.

- (53) Ak povinný subjekt prevádzkuje organizačné jednotky v inom členskom štáte, a to aj prostredníctvom siete zástupcov alebo osôb, ktoré distribuujú elektronické peniaze podľa článku 3 ods. 4 smernice 2009/110/ES, príslušný orgán hostiteľského členského štátu zostáva zodpovedný za vynucovanie dodržiavania pravidiel v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu zo strany organizačnej jednotky, podľa potreby aj prostredníctvom vykonávania inšpekcií na mieste a monitorovania mimo miesta, ako aj prijímaním vhodných a primeraných opatrení na riešenie závažných porušení týchto požiadaviek. Príslušný orgán hostiteľského členského štátu by mal úzko spolupracovať s príslušným orgánom domovského členského štátu a mal by informovať príslušný orgán domovského členského štátu o akýchkoľvek záležitostiach, ktoré by mohli mať vplyv na jeho posúdenie uplatňovania politík a postupov skupiny v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu zo strany povinného subjektu. S cieľom odstrániť závažné porušenia pravidiel boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ktoré si vyžadujú okamžité nápravné opatrenia, by mal mať príslušný orgán hostiteľského členského štátu možnosť uplatňovať vhodné a primerané dočasné nápravné opatrenia, uplatniteľné za podobných okolností na povinné subjekty patriace do jeho právomoci, na účely riešenia takýchto závažných nedostatkov, podľa potreby za pomoci príslušného orgánu domovského členského štátu alebo v spolupráci s ním.
- (54) Vzhľadom na nadnárodný charakter prania špinavých peňazí a financovania terorizmu je mimoriadne dôležitá koordinácia a spolupráca medzi FIU. S cieľom zlepšiť takúto koordináciu a spoluprácu, a najmä zabezpečiť, aby sa správy o podozrivých transakciách dostali k FIU členského štátu, pre ktorú by bola táto správa najužitočnejšia, sa v tejto smernici stanovujú podrobné pravidlá.
- (55) Platforma finančných spravodajských jednotiek EÚ (ďalej len „platforma FIU EÚ“) je neformálna skupina zložená zo zástupcov FIU, ktorá je aktívna od roku 2006 a využíva sa na uľahčovanie spolupráce medzi FIU, ako aj na výmenu názorov na otázky týkajúce sa spolupráce, ako je napríklad efektívna spolupráca medzi FIU navzájom a medzi FIU a finančnými spravodajskými jednotkami z tretích krajín, spoločná analýza cezhraničných prípadov a trendy a faktory relevantné pre hodnotenie rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu na vnútroštátnej a nadnárodnej úrovni.
- (56) Zlepšenie výmeny informácií medzi FIU v rámci Únie má osobitný význam s cieľom čeliť nadnárodnej povahe prania špinavých peňazí a financovania terorizmu. Členské štáty by mali podporovať používanie bezpečnostných zariadení na výmenu informácií, najmä decentralizovanej počítačovej siete FIU.net (ďalej len „FIU.net“) alebo jej nástupcu a technik, ktoré sieť FIU.net poskytuje. Počiatočná výmena informácií, ktoré sa týkajú prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktoré sa ďalej nespracúvajú ani nešíria, medzi FIU na analytické účely by sa mala umožniť, ak by takáto výmena informácií nebola v rozpore so základnými zásadami vnútroštátneho práva. Výmenou informácií o prípadoch, ktoré FIU identifikovali ako prípady, ktoré možno zahŕňajú daňové trestné činy, by nemala byť dotknutá výmena informácií v oblasti zdaňovania, a to v súlade so smernicou Rady 2011/16/EÚ⁽¹⁾ alebo v súlade s medzinárodnými normami pre výmenu informácií a administratívnu spoluprácu v daňových veciach.
- (57) Povinné subjekty musia mať na to, aby boli schopné úplne a rýchlo reagovať na otázky FIU, zavedené účinné systémy, ktoré im umožňujú mať prostredníctvom bezpečných a dôverných kanálov úplný a včasný prístup k informáciám o obchodných vzťahoch, ktoré udržiavajú alebo udržiavali s konkrétnou osobou. V súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom by členské štáty mohli napríklad zväziť zavedenie systémov bankových registrov alebo elektronických systémov vyhľadávania údajov, ktoré by FIU poskytovali prístup k informáciám o bankových účtoch bez toho, aby bolo to v relevantných prípadoch malo vplyv na súdne povolenie. Členské štáty by mohli zväziť aj vytvorenie mechanizmov s cieľom zabezpečiť, aby príslušné orgány mali zavedené postupy na identifikáciu majetku bez predchádzajúceho oznámenia vlastníkovi.
- (58) Členské štáty by mali nabádať svoje príslušné orgány, aby rýchlo, konštruktívne a efektívne zabezpečovali najširšiu cezhraničnú spoluprácu na účely tejto smernice, a to bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek pravidlá alebo postupy uplatniteľné na justičnú spoluprácu v trestných veciach. Členské štáty by mali predovšetkým zabezpečiť, aby si ich FIU vymieňali informácie s finančnými spravodajskými jednotkami z tretích krajín slobodne, z vlastného podnetu alebo na základe žiadosti, a aby pritom zohľadňovali právo Únie a zásady týkajúce sa výmeny informácií, vypracované skupinou Egmont združujúcou finančné spravodajské jednotky.
- (59) Dôležitosť boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by mala viesť členské štáty k tomu, aby ustanovili účinné, primerané a odrádzajúce správne sankcie a opatrenia vo vnútroštátnom práve pre prípady nerešpektovania vnútroštátnych ustanovení transponujúcich túto smernicu. Členské štáty majú v súčasnosti rozmanitú škálu správnych sankcií a opatrení za porušenia platných hlavných preventívnych ustanovení. Táto rozmanitosť by mohla nepriaznivo ovplyvňovať úsilie vynaložené v boji proti praniu špinavých peňazí

⁽¹⁾ Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (Ú. v. EÚ L 64, 11.3.2011, s. 1).

a financovaniu terorizmu a existuje riziko, že reakcia Únie by mohla byť roztrieštená. Táto smernica by preto mala stanoviť škálu správnych sankcií a opatrení členských štátov prinajmenšom pre závažné, opakujúce sa alebo systémové porušenia požiadaviek týkajúcich sa opatrení povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, vedenia záznamov, ohlasovania podozrivých transakcií a vnútorných kontrol povinných subjektov. Škála sankcií a opatrení by mala byť dosť široká, aby umožnila členským štátom a príslušným orgánom zohľadniť rozdiely medzi povinnými subjektmi, najmä medzi úverovými inštitúciami a finančnými inštitúciami a inými povinnými subjektmi, pokiaľ ide o ich veľkosť, charakteristiku a povahu podnikania. V rámci transpozície tejto smernice by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa uložením správnych sankcií a opatrení v súlade s touto smernicou a trestnoprávnymi sankcií v súlade s vnútroštátnym právom neporušila zásada *ne bis in idem*.

- (60) Na účely posúdenia vhodnosti osôb, ktoré zastávajú manažérsku funkciu v povinných subjektoch alebo nad nimi inak vykonávajú kontrolu, by sa mala akákoľvek výmena informácií o odsúdeniach za trestné činy uskutočňovať v súlade s rámcovým rozhodnutím Rady 2009/315/SVV ⁽¹⁾ a rozhodnutím Rady 2009/316/SVV ⁽²⁾ v zmysle ich transpozície do vnútroštátneho práva, a s ďalšími relevantnými ustanoveniami vnútroštátneho práva.
- (61) Regulačnými technickými predpismi v oblasti finančných služieb by sa mala zabezpečiť jednotná harmonizácia a primeraná ochrana vkladateľov, investorov a spotrebiteľov v rámci Únie. Keďže európske orgány dohľadu sú orgánmi s veľmi špecializovanými odbornými znalosťami, bolo by efektívne a vhodné poveriť ich, aby vypracovali a Komisii predložili návrh regulačných technických predpisov, ktoré nezahŕňajú politické rozhodnutia.
- (62) Komisia by mala prostredníctvom delegovaných aktov podľa článku 290 ZFEÚ a v súlade s článkami 10 až 14 nariadení (EÚ) č. 1093/2010, (EÚ) č. 1094/2010 a (EÚ) č. 1095/2010 prijať návrh regulačných technických predpisov vypracovaný európskymi orgánmi dohľadu podľa tejto smernice.
- (63) So zreteľom na veľmi podstatné zmeny, ktoré by bolo potrebné vykonať v smerniciach 2005/60/ES a 2006/70/ES vzhľadom na túto smernicu, by sa uvedené smernice mali z dôvodu zrozumiteľnosti a súladu zlúčiť a nahradiť.
- (64) Keďže cieľ tejto smernice, a to ochrana finančného systému prostredníctvom predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich odhaľovania a vyšetrovania nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, pretože jednotlivé opatrenia prijaté členskými štátmi na ochranu ich finančných systémov by mohli byť nezlučiteľné s fungovaním vnútorného trhu a so zásadami právneho štátu a verejnej politiky Únie, ale z dôvodu rozsahu a účinkov daných opatrení ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (65) V tejto smernici sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané v charte, najmä právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života, právo na ochranu osobných údajov, sloboda podnikania, zákaz diskriminácie, právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, prezumpcia nevinu a právo na obhajobu.
- (66) V súlade s článkom 21 charty, v ktorom sa zakazuje diskriminácia z akéhokoľvek dôvodu, majú členské štáty zabezpečiť, aby sa vzhľadom na hodnotenie rizík v kontexte povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi táto smernica vykonávala bez diskriminácie.
- (67) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch ⁽³⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarcia domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (68) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov bol konzultovaný v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia (ES) č. 45/2001 a vydal stanovisko 4. júla 2013 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2009/315/SVV z 26. februára 2009 o organizácii a obsahu výmeny informácií z registra trestov medzi členskými štátmi (Ú. v. EÚ L 93, 7.4.2009, s. 23).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 2009/316/SVV zo 6. apríla 2009 o zriadení Európskeho informačného systému registrov trestov (ECRIS) podľa článku 11 rámcového rozhodnutia 2009/315/SVV (Ú. v. EÚ L 93, 7.4.2009, s. 33).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 32, 4.2.2014, s. 9.

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

ODDIEL 1

Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a vymedzenia pojmov

Článok 1

1. Táto smernica má za cieľ zabrániť používaniu finančného systému Únie na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.
2. Členské štáty zabezpečia, aby pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu boli zakázané.
3. Na účely tejto smernice sa za pranie špinavých peňazí považuje takéto konanie, ak je spáchané úmyselne:
 - a) zmena povahy alebo prevod majetku s vedomím, že takýto majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti, s cieľom utajiť alebo zakryť nezákonný pôvod majetku, alebo pomôcť akejkoľvek osobe, ktorá je zapojená do páchania takejto činnosti, aby sa vyhla právnym dôsledkom svojho konania;
 - b) utajenie alebo zakrytie pravej povahy, zdroja, miesta, rozmiestnenia, pohybu, práv na majetok alebo vlastníctva majetku, s vedomím, že takýto majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti;
 - c) nadobudnutie, držba alebo používanie majetku s vedomím, že v čase nadobudnutia tento majetok pochádzal z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti;
 - d) účasť na akomkoľvek z konaní uvedených v písmenách a), b) a c), v spojitosti s nimi, pokus o ne a napomáhanie ich vykonávania, navádzanie na ne, ich uľahčovanie a s nimi súvisiace poradenstvo.
4. Za pranie špinavých peňazí sa považujú aj prípady, keď sa činnosti, ktoré vytvorili majetok určený na legalizáciu, vykonali na území iného členského štátu alebo na území tretej krajiny.
5. Na účely tejto smernice je „financovanie terorizmu“ poskytovanie alebo zhromažďovanie finančných prostriedkov akýmkoľvek spôsobom, priamo alebo nepriamo, s úmyslom použiť ich, alebo s vedomím, že sa majú použiť, úplne alebo sčasti, na spáchanie akéhokoľvek trestného činu v zmysle článkov 1 až 4 rámcového rozhodnutia Rady 2002/475/SVV⁽¹⁾.
6. Vedomosti, úmysel alebo účel, ktoré sa požadujú ako prvok konaní uvedených v odsekoch 3 a 5, môžu byť odvodené z objektívnych skutkových okolností.

Článok 2

1. Táto smernica sa vzťahuje na tieto povinné subjekty:
 1. úverové inštitúcie;
 2. finančné inštitúcie;
 3. tieto fyzické alebo právnické osoby konajúce pri výkone svojej odbornej činnosti:
 - a) audítorov, externých účtovníkov a daňových poradcov;
 - b) notárov a ostatné osoby vykonávajúce nezávislé právnické povolania, ak sa podieľajú, či už konaním v mene a v prospech svojho klienta, na akejkoľvek finančnej transakcii alebo transakcii s nehnuteľnosťami, alebo poskytnutím pomoci pri plánovaní alebo vykonávaní transakcií pre svojich klientov, ktoré sa týkajú:
 - i) nákupu a predaja nehnuteľností alebo obchodnej spoločnosti;
 - ii) správy peňažných prostriedkov, cenných papierov alebo iných aktív klienta;
 - iii) otvárania alebo správy bankových účtov, sporiacich účtov alebo účtov cenných papierov;

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu (Ú. v. ES L 164, 22.6.2002, s. 3).

- iv) organizovania príspevkov potrebných na vytvorenie, prevádzku alebo riadenie obchodných spoločností;
- v) vytvárania, prevádzky alebo riadenia správy zvereného majetku, obchodných spoločností, nadácií alebo podobných štruktúr;
- c) poskytovateľov služieb správy zvereného majetku alebo služieb pre obchodné spoločnosti, na ktorých sa nevzťahuje písmeno a) alebo b);
- d) realitných agentov;
- e) ostatné osoby obchodujúce s tovarom vtedy, ak sa platby vykonávajú alebo prijímajú v hotovosti vo výške 10 000 EUR alebo viac, bez ohľadu na to, či sa daná transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo v niekoľkých operáciách, ktoré sú zjavne prepojené;
- f) poskytovateľov služieb v oblasti hazardných hier.

2. S výnimkou kasín a na základe náležitého hodnotenia rizík môžu členské štáty rozhodnúť o úplnom alebo čiastočnom vyňatí prevádzkovateľov niektorých služieb v oblasti hazardných hier z pôsobnosti vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, a to na základe dokázaného nízkeho rizika, ktoré predstavuje povaha a prípadne rozsah pôsobnosti takýchto služieb.

Medzi faktormi, na ktoré členské štáty prihládajú vo svojich hodnoteniach rizík, musia posúdiť stupeň citlivosti predmetných transakcií, a to aj s ohľadom na použité platobné metódy.

Vo svojich hodnoteniach rizík členské štáty uvedú, ako zohľadnili všetky relevantné zistenia uvedené v správach, ktoré vydala Komisia podľa článku 6.

Každé rozhodnutie, ktoré prijme členský štát podľa prvého pododseku, sa spolu s odôvodnením založeným na osobitnom hodnotení rizík oznámi Komisii. Komisia toto rozhodnutie oznámi ostatným členským štátom.

3. Členské štáty môžu rozhodnúť o tom, že osoby, ktoré sú zapojené do finančnej činnosti príležitostne alebo veľmi obmedzene a s malým rizikom prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice za predpokladu, že sú splnené všetky tieto kritériá:

- a) finančná činnosť je obmedzená v absolútnom zmysle;
- b) finančná činnosť je obmedzená na jednotlivé transakcie;
- c) finančná činnosť nie je hlavnou činnosťou takýchto osôb;
- d) finančná činnosť je doplnková a priamo súvisí s hlavnou činnosťou takýchto osôb;
- e) hlavná činnosť takýchto osôb nie je činnosťou, ktorá je uvedená v odseku 1 bode 3 písm. a) až d) alebo f);
- f) finančná činnosť sa zabezpečuje len pre zákazníkov hlavnej činnosti takýchto osôb a vo všeobecnosti sa neposkytuje verejnosti.

Prvý pododsek sa nevzťahuje na osoby zapojené do poukazovania peňazí, ako je vymedzené v článku 4 bode 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES ⁽¹⁾.

4. Na účely odseku 3 písm. a) členské štáty vyžadujú, aby celkový obrat z finančnej činnosti nepresahoval limit, ktorý musí byť dostatočne nízky. Uvedený limit sa určuje na vnútroštátnej úrovni v závislosti od druhu finančnej činnosti.

5. Na účely odseku 3 písm. b) členské štáty uplatňujú maximálny limit na jedného klienta a transakciu bez ohľadu na to, či sa transakcia uskutoční jednorazovo, alebo v niekoľkých zjavne prepojených operáciách. Uvedený maximálny limit sa určuje na vnútroštátnej úrovni v závislosti od druhu finančnej činnosti. Musí byť dostatočne nízky, aby sa zabezpečilo, že príslušné typy transakcií predstavujú nepraktický a neúčinný spôsob prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, a nesmie presahovať 1 000 EUR.

6. Na účely odseku 3 písm. c) členské štáty vyžadujú, aby obrat z finančnej činnosti nepresahoval 5 % celkového obratu príslušnej fyzickej alebo právnickej osoby.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES (Ú. v. EÚ L 319, 5.12.2007, s. 1).

7. Pri hodnotení rizika prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu na účely tohto článku členské štáty venujú osobitnú pozornosť všetkým finančným činnostiam, pri ktorých vzhľadom na ich povahu možno s veľkou pravdepodobnosťou predpokladať ich použitie či zneužitie na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu.

8. V rozhodnutiach, ktoré prijímajú členské štáty podľa odseku 3, sa uvedú dôvody, na ktorých sa rozhodnutia zakladajú. Členské štáty sa môžu rozhodnúť pri zmene okolností takéto rozhodnutia zrušiť. Členské štáty o takýchto rozhodnutiach informujú Komisiu. Komisia oznámi tieto rozhodnutia ostatným členským štátom.

9. Členské štáty zavedú monitorovanie založené na hodnotení rizík alebo prijímajú iné primerané opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby výnimka udelená rozhodnutiami podľa tohto článku nebola zneužitá.

Článok 3

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „úverová inštitúcia“ je úverová inštitúcia vymedzená v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 ⁽¹⁾ vrátane jej pobočiek v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 17 uvedeného nariadenia nachádzajúcich sa v Únii, bez ohľadu na to, či má ústredie v Únii alebo v tretej krajine;
2. „finančná inštitúcia“ je:
 - a) podnik, ktorý nie je úverovou inštitúciou a ktorý vykonáva jednu alebo viacero činností uvedených v bodoch 2 až 12, 14 a 15 prílohy I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ ⁽²⁾ vrátane činností zmenární;
 - b) poisťovňa vymedzená v článku 13 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽³⁾, pokiaľ vykonáva činnosti životného poistenia, na ktoré sa vzťahuje uvedená smernica;
 - c) investičná spoločnosť vymedzená v článku 4 ods. 1 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES ⁽⁴⁾;
 - d) podnik kolektívneho investovania ponúkajúci na trhu svoje podielové listy alebo akcie;
 - e) sprostredkovateľ poistenia vymedzený v článku 2 bode 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/92/ES ⁽⁵⁾, ak koná v súvislosti so životným poistením a ostatnými službami súvisiacimi s investíciami, s výnimkou viazaných sprostredkovateľov poistenia vymedzených v bode 7 uvedeného článku;
 - f) pobočky finančných inštitúcií uvedených v písmenách a) až e), či už majú ústredie v členskom štáte alebo v tretej krajine, nachádzajúce sa v Únii;
3. „majetok“ sú aktíva akéhokoľvek druhu, hmatateľné alebo nehmateľné, hnuteľné alebo nehnuteľné, hmotné alebo nehmotné, ako aj právne dokumenty alebo listiny v akejkolvek forme vrátane elektronickej alebo digitálnej, ktorými sa dokazuje právny titul k takýmto aktívam alebo podiel na nich;
4. „trestná činnosť“ je akýkoľvek druh účasti na páchaní trestnej činnosti v prípade týchto závažných trestných činov:
 - a) konanie stanovené v článkoch 1 až 4 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV;
 - b) akékoľvek trestné činy vymedzené v článku 3 ods. 1 písm. a) Dohovoru Organizácie Spojených národov z roku 1988 proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropnými látkami;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS (Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/92/ES z 9. decembra 2002 o sprostredkovaní poistenia (Ú. v. ES L 9, 15.1.2003, s. 3).

- c) činnosti zločineckých organizácií, ako sú vymedzené v článku 1 jednotnej akcie Rady 98/733/SVV ⁽¹⁾;
- d) podvod poškodzujúci finančné záujmy Únie, ak je aspoň závažný, ako sa vymedzuje v článku 1 ods. 1 a článku 2 ods. 1 Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev ⁽²⁾;
- e) korupcia;
- f) všetky trestné činy vrátane daňových trestných činov týkajúce sa priamych a nepriamych daní a ako sa vymedzuje vo vnútroštátnom práve členských štátov, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie spojené s odňatím slobody s hornou trestnou sadzbou viac ako jeden rok, alebo v prípade členských štátov, ktoré majú vo svojom právnom systéme dolnú trestnú sadzbu za trestné činy, všetky trestné činy, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie spojené s odňatím slobody s dolnou trestnou sadzbou viac ako šesť mesiacov;
5. „samoregulačný orgán“ je orgán, ktorý zastupuje osoby vykonávajúce dané povolanie, pričom zohráva úlohu pri ich regulácii, pri výkone určitých funkcií typu dohľadu či monitorovania a pri presadzovaní s nimi súvisiacich pravidiel;
6. „konečný užívateľ výhod“ je akákoľvek fyzická(-é) osoba(-y), ktorá(-é) skutočne ovláda(-jú) alebo vykonáva(-jú) kontrolu nad klientom, a/alebo fyzická(-é) osoba(-y), v mene ktorej(-ých) sa transakcia alebo činnosť vykonáva, pričom medzi konečných užívateľov výhod patria aspoň:
- a) v prípade podnikateľských subjektov:
- i) fyzické(-á) osoby(-a), ktoré(-á) skutočne ovláda(-jú) právny subjekt alebo nad ním vykonáva(-jú) kontrolu, a to prostredníctvom priameho alebo nepriameho vlastníctva dostatočného percentuálneho podielu akcií alebo hlasovacích práv alebo majetkovej účasti v danom subjekte, a to aj prostredníctvom akcií na doručiteľa, alebo prostredníctvom kontroly inými prostriedkami, inom než je spoločnosť kótovaná na regulovanom trhu, ktorá podlieha požiadavkám na uverejňovanie informácií v súlade s právom Únie alebo podlieha rovnocenným medzinárodným normám, ktoré zabezpečujú primeranú transparentnosť informácií o vlastníctve.
- Vlastnícky podiel na akciách v klientovi vo výške 25 % plus jedna akcia alebo majetková účasť na klientovi vo výške viac ako 25 %, ak sú v držbe fyzickej osoby, znamenajú priame vlastníctvo. Vlastnícky podiel na akciách v klientovi vo výške 25 % plus jedna akcia alebo majetková účasť na klientovi vo výške viac ako 25 %, ak sú v držbe podnikateľského subjektu, nad ktorým vykonáva kontrolu fyzická(-é) osoba(-y), alebo v držbe viacerých podnikateľských subjektov, nad ktorými vykonáva kontrolu tá(tie) istá(-é) fyzická(-é) osoba(-y), znamená nepriame vlastníctvo. Platí to bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov rozhodnúť, že vlastníctvo alebo kontrolu môže znamenať aj nižší percentuálny podiel. Kontrolu prostredníctvom iných prostriedkov možno okrem iného určiť v súlade s kritériami uvedenými v článku 22 ods. 1 až 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ ⁽³⁾;
- ii) ak po vyčerpaní všetkých možných prostriedkov a za predpokladu, že neexistujú dôvody na pochybnosti, nie je podľa bodu i) určená žiadna osoba, alebo ak existujú akékoľvek pochybnosti o tom, že určená(-é) osoba(-y) je(sú) konečným(-i) užívateľom(-mi) výhod, fyzická(-é) osoba(-y), ktorá(-é) zastáva(-jú) pozíciu vrcholového riadiaceho pracovníka (pracovníkov); povinné subjekty uchovávajú záznamy o prijatých opatreniach s cieľom identifikovať konečného užívateľa výhod podľa bodu i) a tohto bodu;
- b) v prípade správy zvereného majetku (trust):
- i) zriaďovateľ (settlor);
- ii) správca (trustee);
- iii) protektor, ak je určený;
- iv) beneficianti, alebo ak sa ešte len majú určiť jednotlivci, ktorí majú prospech z predmetnej právnej štruktúry alebo subjektu, skupina osôb, v ktorých hlavnom záujme sa táto právna štruktúra alebo subjekt zakladá alebo funguje;
- v) akákoľvek iná fyzická osoba, ktorá vykonáva skutočnú kontrolu nad zvereným majetkom prostredníctvom priameho alebo nepriameho vlastníctva alebo inými prostriedkami;

⁽¹⁾ Jednotná akcia 98/733/SVV z 21. decembra 1998 prijatá Radou na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii, ktorou sa stanovuje, že účasť v zločineckej organizácii je v členských štátoch Európskej únie trestným činom (Ú. v. ES L 351, 29.12.1998, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. ES C 316, 27.11.1995, s. 49.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

- c) v prípade právnych subjektov, ako sú nadácie, a právnych štruktúr podobných správe zvereného majetku, fyzická (-é) osoba(-y), ktorá(-é) má(majú) rovnocenné alebo podobné postavenie ako osoby uvedené v písmene b);
7. „poskytovateľ služieb správy zvereného majetku alebo služieb pre obchodné spoločnosti“ je akákoľvek osoba, ktorá ako svoju podnikateľskú činnosť poskytuje tretím stranám ktorúkoľvek z týchto služieb:
- a) zakladanie obchodných spoločností alebo iných právnických osôb;
 - b) konanie alebo zabezpečenie, aby iná osoba konala ako riaditeľ alebo tajomník obchodnej spoločnosti, spoločník vo verejnej obchodnej spoločnosti (partnership) alebo v podobnej pozícii vo vzťahu k iným právnickým osobám;
 - c) zabezpečenie sídla, obchodnej adresy, adresy na doručovanie alebo administratívnej adresy a ostatných súvisiacich služieb pre obchodnú spoločnosť, verejnú obchodnú spoločnosť alebo akúkoľvek inú právnickú osobu alebo právnu štruktúru;
 - d) konanie, alebo zabezpečenie, aby iná osoba konala ako správca majetku výslovne zvereného do správy (express trust) alebo podobnej právnej štruktúry;
 - e) konanie alebo zabezpečenie, aby iná osoba konala ako poverený akcionár pre inú osobu, ktorá je iná ako spoločnosť kótovaná na regulovanom trhu, ktorá podlieha požiadavkám na zverejňovanie informácií v súlade s právom Únie alebo ktorá podlieha rovnocenným medzinárodným normám;
8. „korešpondenčný vzťah“ je:
- a) poskytovanie bankových služieb jednou bankou ako korešpondent inej banke ako respondent vrátane poskytovania bežného účtu alebo iného účtu pasív a súvisiacich služieb, ako je riadenie hotovosti, zahraničné prevody finančných prostriedkov, zúčtovanie šekov, prístupové účty (payable-through accounts) a zmenárenské služby;
 - b) vzťahy medzi úverovými inštitúciami, medzi finančnými inštitúciami a medzi úverovými a finančnými inštitúciami navzájom, v rámci ktorých poskytuje korešpondenčná inštitúcia podobné služby respondentnej inštitúcii a vrátane vzťahov, ktoré sú založené na účely transakcií s cennými papiermi alebo prevodov finančných prostriedkov;
9. „politicky exponovaná osoba“ je fyzická osoba, ktorej sú alebo ktorej boli zverené významné verejné funkcie a zahŕňa:
- a) hlavy štátov, predsedovia vlád, ministri a štátni tajomníci alebo zástupcovia ministrov;
 - b) poslanci parlamentu alebo členovia podobných legislatívnych orgánov;
 - c) členovia riadiacich orgánov politických strán;
 - d) členovia najvyšších súdov, ústavných súdov alebo iných justičných orgánov vyššieho stupňa, proti rozhodnutiu ktorých sa s výnimkou osobitných situácií už nemožno odvolať;
 - e) členovia dvorov audítorov alebo rád centrálnych bánk;
 - f) veľvyslanci, chargés d'affaires a vysokopostavení dôstojníci ozbrojených síl;
 - g) členovia správnych, riadiacich alebo dozorných orgánov štátnych podnikov;
 - h) riaditelia, zástupcovia riaditeľov a členovia správnej rady alebo rovnocenné funkcie v medzinárodnej organizácii;
- Žiadna z verejných funkcií uvedených v písmenách a) až h) sa nepovažuje za kategóriu zahŕňajúcu stredných alebo nižších riadiacich pracovníkov;
10. „rodinní príslušníci“ zahŕňajú:
- a) manžela/manželku politicky exponovanej osoby alebo osobu považovanú za rovnocennú s manželom/manželkou politicky exponovanej osoby;
 - b) deti politicky exponovanej osoby a ich manželov/manželky alebo osoby považované za rovnocenné s manželom/manželkou;
 - c) rodičov politicky exponovanej osoby;

11. „osoby známe ako blízke osoby“ sú:
- a) fyzické osoby, o ktorých je známe, že sú spolu s politicky exponovanou osobou konečným užívateľom výhod v súvislosti s právnickými osobami alebo právnymi štruktúrami, alebo ktoré majú s touto osobou iné úzke obchodné vzťahy;
 - b) fyzické osoby, ktoré sú konečným užívateľom výhod v súvislosti s právnickou osobou alebo právnou štruktúrou, o ktorých je známe, že boli zriadené v prospech *de facto* politicky exponovanej osoby;
12. „vrcholový manažment“ je pracovník alebo zamestnanec s dostatočnými vedomosťami o vystavení inštitúcie riziku prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktorý je na dostatočne vysokej riadiacej úrovni, aby prijímal rozhodnutia ovplyvňujúce vystavenie inštitúcie riziku a nepožaduje sa, aby vždy išlo o člena správnej rady;
13. „obchodný vzťah“ je obchodný, profesionálny alebo komerčný vzťah, ktorý je spojený s odbornými činnosťami povinného subjektu a od ktorého sa v čase nadviazania kontaktu očakáva, že obsahuje prvok trvania;
14. „služby v oblasti hazardných hier“ je služba, ktorá zahŕňa uzatvorenie stávky, ktorá má peňažnú hodnotu, v hazardných hrách vrátane tých, ktoré zahŕňajú prvok zručnosti, ako napríklad lotérie, kasínové hry, pokrové hry a stávkové transakcie, ktoré sa poskytujú na fyzickom mieste alebo akýmkoľvek prostriedkami na diaľku, elektronicky alebo prostredníctvom inej technológie umožňujúcej komunikáciu a ktoré sa poskytujú na individuálnu žiadosť príjemcu služieb;
15. „skupina“ je skupina podnikov, ktorá je zložená z materského podniku, jeho dcérskych podnikov a subjektov, v ktorých má materský podnik alebo jeho dcérske podniky majetkovú účasť, ako aj podniky navzájom prepojené vzťahom v zmysle článku 22 smernice 2013/34/EÚ;
16. „elektronické peniaze“ sú elektronické peniaze vymedzené v článku 2 bode 2 smernice 2009/110/ES;
17. „fiktívna banka“ je úverová inštitúcia alebo finančná inštitúcia alebo inštitúcia, ktorá vykonáva činnosti rovnocenné s tými, ktoré vykonávajú úverové inštitúcie a finančné inštitúcie, zaregistrovaná v jurisdikcii, v ktorej nie je fyzicky prítomná, pričom takáto prítomnosť zahŕňa zmysluplnú správu a manažment, a nie je pridružená k regulovanej finančnej skupine.

Článok 4

1. Členské štáty v súlade s prístupom založeným na hodnotení rizík zabezpečia, aby rozsah pôsobnosti tejto smernice bol úplne alebo čiastočne rozšírený na povolenia a kategórie podnikov, okrem povinných subjektov uvedených v článku 2 ods. 1, ktoré sa zaoberajú takými činnosťami, v prípade ktorých je osobitne pravdepodobné, že by mohli byť využívané na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu.
2. Ak členský štát rozšíri rozsah pôsobnosti tejto smernice na povolenia alebo kategórie podniku, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 2 ods. 1, informuje o tom Komisiu.

Článok 5

Členské štáty môžu prijať alebo ponechať v účinnosti prísnejšie ustanovenia v oblasti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica, aby sa predišlo praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, a to v rámci práva Únie.

ODDIEL 2

Hodnotenie rizík

Článok 6

1. Komisia vykonáva hodnotenie rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktoré majú vplyv na vnútorný trh a súvisia s cezhraničnou činnosťou.

Na tento účel Komisia do 26. júna 2017 vypracuje správu, v ktorej uvedené riziká identifikuje, analyzuje a hodnotí na úrovni Únie. Komisia následne aktualizuje svoju správu každé dva roky, alebo v prípade potreby aj častejšie.

2. Správa uvedená v odseku 1 sa týka aspoň:

- a) oblastí vnútorného trhu, ktoré sú vystavené najväčšiemu riziku;

- b) rizík spojených s každým relevantným sektorom;
 - c) najrozšírenejších prostriedkov, ktoré páchatelia trestnej činnosti využívajú na legalizáciu nezákonných príjmov.
3. Komisia sprístupní správu uvedenú v odseku 1 členským štátom a povinným subjektom, aby im pomohla identifikovať, pochopiť, riadiť a znižovať riziko prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ako aj umožniť ďalším zainteresovaným stranám vrátane vnútroštátnych zákonodarných orgánov, Európskeho parlamentu, európskych orgánov dohľadu a zástupcov z FIU lepšie chápať tieto riziká.
4. Komisia vydá odporúčania pre členské štáty o opatreniach vhodných na riešenie identifikovaných rizík. Ak sa členské štáty rozhodnú neuplatňovať niektoré z odporúčaní vo svojich vnútroštátnych mechanizmoch boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, oznámia to Komisii a poskytnú dôvody pre takéto rozhodnutie.
5. Európske orgány dohľadu prostredníctvom spoločného výboru vydajú do 26. decembra 2016 stanovisko o rizikách prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktoré majú dopad na finančný sektor Únie (ďalej len „spoločné stanovisko“). Európske orgány dohľadu prostredníctvom spoločného výboru následne vydajú stanovisko každé dva roky.
6. Pri vypracúvaní hodnotenia uvedeného v odseku 1 Komisia organizuje prácu na úrovni Únie, zohľadňuje spoločné stanoviská uvedené v odseku 5 a zapája expertov členských štátov v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, zástupcov z FIU a podľa potreby ostatných orgánov na úrovni Únie. Komisia sprístupní spoločné stanoviská členským štátom a povinným subjektom, aby im pomohla identifikovať, riadiť a znižovať riziko prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.
7. Komisia každé dva roky, alebo v prípade potreby aj častejšie, predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o zisteniach vyplývajúcich z pravidelného hodnotenia rizík a o prijatých opatreniach vychádzajúcich z týchto zistení.

Článok 7

1. Každý členský štát prijme primerané opatrenia na to, aby identifikoval, hodnotil, pochopil a zmierňoval riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktoré ho ovplyvňujú, a tiež akékoľvek obavy týkajúce sa ochrany údajov v uvedenej súvislosti. Členský štát vykonáva aktualizáciu tohto hodnotenia rizík.
2. Každý členský štát určí orgán alebo vytvorí mechanizmus na koordináciu vnútroštátnej reakcie na riziká uvedené v odseku 1. Názov daného orgánu alebo opis daného mechanizmu oznámi Komisii, európskym orgánom dohľadu a ostatným členským štátom.
3. Pri hodnoteniach rizík uvedených v odseku 1 tohto článku použijú členské štáty zistenia uvedené v správe, na ktorú sa odkazuje v článku 6 ods. 1
4. Pri hodnotení rizík uvedenom v odseku 1 každý členský štát:
- a) použije hodnotenie na to, aby zlepšil svoj mechanizmus boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, najmä určením všetkých oblastí, v ktorých povinné subjekty uplatnia posilnené opatrenia a v prípade potreby špecifikovaním opatrení, ktoré sa majú prijať;
 - b) v relevantných prípadoch určí sektory alebo oblasti s menším alebo väčším rizikom prania špinavých peňazí a financovania terorizmu;
 - c) použije toto hodnotenie na to, aby pomohol pri alokácii zdrojov a stanovovaní ich priorít s cieľom bojovať proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;
 - d) použije toto hodnotenie na to, aby zabezpečil vypracovanie primeraných pravidiel pre každý sektor alebo oblasť v súlade s rizikami prania špinavých peňazí a financovania terorizmu;
 - e) urýchlene sprístupní povinným subjektom príslušné informácie, aby im uľahčil vykonanie ich vlastného hodnotenia rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.

5. Členské štáty sprístupnia výsledky svojho hodnotenia rizík Komisii, európskym orgánom dohľadu a iným členským štátom.

Článok 8

1. Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty prijali potrebné kroky na určenie a hodnotenie rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, a zároveň zohľadnia rizikové faktory vrátane tých, ktoré súvisia s ich klientmi, krajinami alebo geografickými oblasťami, produktmi, službami, transakciami alebo distribučnými kanálmi. Tieto kroky musia byť primerané povahe a veľkosti povinných subjektov.

2. Hodnotenia rizík uvedené v odseku 1 sa zaznamenávajú, aktualizujú a sprístupňujú relevantným príslušným orgánom a dotknutým samoregulačným orgánom. Príslušné orgány môžu rozhodnúť, že samostatné zdokumentované hodnotenie rizík nie je potrebné, ak špecifické riziká vyplývajúce z povahy daného sektora sú jasné a zrozumiteľné.

3. Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty mali politiky, kontroly a postupy na účinné zmiernenie a riadenie rizík v súvislosti s práním špinavých peňazí a financovaním terorizmu, zistených na úrovni Únie, členského štátu a povinného subjektu. Tieto politiky, kontroly a postupy musia byť primerané povahe a veľkosti povinných subjektov.

4. Politiky, kontroly a postupy uvedené v odseku 3 zahŕňajú:

a) vypracovanie vnútorných politík, kontrol a postupov vrátane vzorových postupov riadenia rizík, povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ohlasovania, vedenia záznamov, vnútornej kontroly, riadenia dodržiavania súladu aj vtedy, ak je to vhodné vzhľadom na veľkosť a povahu podnikateľského subjektu, vymenovania pracovníka zodpovedného za dodržiavanie súladu s predpismi na riadiacej úrovni, a preverovania zamestnancov;

b) v prípade, že je to vhodné so zreteľom na veľkosť a povahu podnikateľského subjektu, nezávislú funkciu auditu na posúdenie vnútorných politík, kontrol a postupov uvedených v písmene a).

5. Členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty získali pre politiky, kontroly a postupy, ktoré zavádzajú, súhlas od svojho vrcholového manažmentu a v prípade potreby monitorujú a podporujú prijaté opatrenia.

ODDIEL 3

politika voči tretím krajinám

Článok 9

1. Jurisdikcie tretích krajín, ktoré majú strategické nedostatky vo svojich mechanizmoch boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, predstavujúce významné hrozby pre finančný systém Únie (ďalej len „vysokorizikové tretie krajiny“), sa musia identifikovať, aby sa ochránilo riadne fungovanie vnútorného trhu.

2. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 64 prijať delegované akty s cieľom identifikovať vysokorizikové tretie krajiny, pričom zohľadní strategické nedostatky, najmä pokiaľ ide o:

a) právny a inštitucionálny rámec boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v danej tretej krajine, najmä:

i) kriminalizáciu prania špinavých peňazí a financovania terorizmu;

ii) opatrenia týkajúce sa povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi;

iii) požiadavky na vedenie záznamov a

iv) požiadavky na ohlasovanie podozrivých transakcií;

b) právomoci a postupy príslušných orgánov tretej krajiny na účely boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

c) účinnosť systému boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu pri riešení rizík tretej krajiny spojených s práním špinavých peňazí a financovaním terorizmu.

3. Delegované akty uvedené v odseku 2 sa prijímú do jedného mesiaca po určení strategických nedostatkov uvedených v uvedenom odseku.

4. Komisia pri príprave delegovaných aktov uvedených v odseku 2 v prípade potreby zohľadní relevantné hodnotenia, posúdenia alebo správy vypracované medzinárodnými organizáciami a subjektmi, ktoré stanovujú normy, s právomocou v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v súvislosti s rizikami, ktoré predstavujú jednotlivé tretie krajiny.

KAPITOLA II

POVINNÁ STAROSTLIVOSŤ VO VZŤAHU KU KLIENTOVI

ODDIEL 1

Všeobecné ustanovenia

Článok 10

1. Členské štáty zakážu svojim úverovým inštitúciám a finančným inštitúciám viesť anonymné účty alebo anonymné vkladné knižky. Členské štáty vo všetkých prípadoch vyžadujú, aby sa majitelia a osoby, ktoré majú prospech z existujúcich anonymných účtov alebo anonymných vkladných knižiek, čo najskôr podrobili opatreniam povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, a to v každom prípade skôr, ako sa takéto účty alebo vkladné knižky akýmkoľvek spôsobom použijú.

2. Členské štáty prijímú opatrenia na predchádzanie zneužívaniu akcií na doručiteľa a opčných listov na akcie na doručiteľa.

Článok 11

Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty uplatňovali opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v týchto situáciách:

- a) pri zakladaní obchodného vzťahu;
- b) pri vykonávaní príležitostnej transakcie:
 - i) vo výške 15 000 EUR alebo viac, bez ohľadu na to, či sa transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo v niekoľkých operáciách, ktoré sú zjavne prepojené; alebo
 - ii) ktorá predstavuje prevod finančných prostriedkov podľa vymedzenia v článku 3 bode 9 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/847 ⁽¹⁾ presahujúci 1 000 EUR;
- c) v prípade osôb obchodujúcich s tovarom pri vykonávaní príležitostných transakcií v hotovosti vo výške 10 000 EUR alebo viac, bez ohľadu na to, či sa transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo v niekoľkých operáciách, ktoré sú zjavne prepojené;
- d) pokiaľ ide o prevádzkovateľov hazardných hier, pri výbere výhry, pri uzavretí stávky alebo v oboch týchto prípadoch, ak sa vykonávajú transakcie vo výške 2 000 EUR alebo viac, bez ohľadu na to, či sa transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo v niekoľkých operáciách, ktoré sú zjavne prepojené;
- e) ak existuje podozrenie na pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu, bez ohľadu na akékoľvek odchýlky, výnimky alebo limity;
- f) ak existujú pochybnosti o pravosti alebo primeranosti predtým získaných identifikačných údajov o klientoch.

Článok 12

1. Odchyľne od článku 13 ods. 1 prvého pododseku písm. a), b) a c) a článku 14 a na základe náležitého hodnotenia rizík, ktorým sa preukáže nízke riziko, môže členský štát umožniť povinným subjektom neuplatňovať niektoré opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súvislosti s elektronickými peniazmi, ak sú splnené všetky nasledujúce podmienky zmierňovania rizika:

- a) platobný nástroj nemožno opätovne doplniť peniazmi, alebo jeho maximálny mesačný limit pre platobné transakcie, ktorý možno použiť len v danom členskom štáte, je 250 EUR;
- b) maximálna suma uchovávaná elektronicky nepresahuje 250 EUR;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/847 z 20. mája 2015 o údajoch sprevádzajúcich prevody finančných prostriedkov, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1781/2006 (pozri s. 1 tohto úradného vestníka).

- c) platobný nástroj sa používa výlučne na nákup tovaru alebo služieb;
- d) platobný nástroj nemožno financovať anonymnými elektronickými peniazmi;
- e) vydavateľ vykonáva dostatočné monitorovanie transakcií alebo obchodného vzťahu, ktoré mu umožní odhaliť neobvyklé alebo podozrivé transakcie.

Na účely písmena b) v prvom pododseku môže členský štát zvýšiť maximálny limit až na 500 EUR pre platobné nástroje, ktoré možno použiť len v danom členskom štáte.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa výnimka stanovená v odseku 1 neuplatňovala v prípade spätnej výmeny v hotovosti alebo hotovostného výberu peňažnej hodnoty elektronických peňazí, ak je suma spätnej výmeny vyššia ako 100 EUR.

Článok 13

1. Opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi zahŕňajú:

- a) identifikáciu klienta a overenie jeho totožnosti na základe dokumentov, údajov alebo informácií získaných z dôveryhodného a nezávislého zdroja;
- b) identifikáciu konečného užívateľa výhod a prijatie primeraných opatrení na overenie totožnosti tejto osoby tak, aby bol povinný subjekt presvedčený, že vie, kto je konečný užívateľ výhod, vrátane, pokiaľ ide o právnické osoby, správu zvereného majetku, obchodné spoločnosti, nadácie a podobné právne štruktúry, prijatie primeraných opatrení na pochopenie vlastnickej štruktúry klienta a štruktúry kontroly nad klientom;
- c) posúdenie a v prípade potreby získanie informácií o účele a plánovanej povahe obchodného vzťahu;
- d) vykonávanie priebežného monitorovania obchodného vzťahu vrátane preskúmania transakcií vykonaných v priebehu trvania tohto vzťahu, aby sa zabezpečilo, že vykonávané transakcie sú v súlade s poznatkami povinného subjektu o klientovi, obchodnom a rizikovom profile vrátane, ak je to potrebné, zdroja finančných prostriedkov a zabezpečenia aktualizácie dokumentov, údajov alebo informácií, ktoré majú k dispozícii.

Povinné subjekty pri vykonávaní opatrení uvedených v písmenách a) a b) v prvom pododseku tiež overia, či každá osoba, ktorá tvrdí, že koná v mene klienta, je na takéto konanie oprávnená, a identifikujú a overia totožnosť takejto osoby.

2. Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty uplatňovali všetky požiadavky povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi ustanovené v odseku 1. Povinné subjekty však môžu stanoviť rozsah týchto opatrení na základe hodnotenia rizík.

3. Členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty pri hodnotení rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu zohľadnili aspoň premenné faktory stanovené v prílohe I.

4. Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty boli schopné preukázať príslušným orgánom alebo samoregulačným orgánom, že so zreteľom na zistené riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu sú dané opatrenia vhodné.

5. Pokiaľ ide o podnikanie v oblasti životného poistenia alebo iného investičného poistenia, členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie a finančné inštitúcie okrem opatrení v oblasti povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ktoré sa vyžadujú v prípade klienta a konečného užívateľa výhod, vykonali v súvislosti s poistencami, ktorí majú uzavreté zmluvy o životnom poistení alebo inom investičnom poistení, v okamihu, keď sú títo poistenci identifikovaní alebo určení, tieto opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi:

- a) pokiaľ ide o poistencov, ktorí sú identifikovaní ako konkrétne pomenované osoby alebo právne štruktúry, zapísanie mena tejto osoby;
- b) pokiaľ ide o poistencov, ktorí sú určení na základe charakteristiky alebo triedy či iných prostriedkov, získanie dostatočných informácií týkajúcich sa týchto poistencov na to, aby bola úverová inštitúcia alebo finančná inštitúcia presvedčená, že v čase vyplatenia dokáže určiť totožnosť príjemcu.

Pokiaľ ide o písmená a) a b) prvého pododseku, musí sa v čase vyplatenia uskutočniť overenie totožnosti poistencov. V prípade úplného alebo čiastočného postúpenia životného poistenia alebo iného investičného poistenia na tretiu stranu úverové inštitúcie a finančné inštitúcie upovedomené o postúpení určia konečného užívateľa výhod v čase postúpenia na fyzickú alebo právnickú osobu alebo právnu štruktúru, ktoré prijímajú hodnotu postúpenej poisťovnej zmluvy vo svoj vlastný prospech.

6. Pokiaľ ide o beneficiary v rámci správy zvereneného majetku alebo podobnej právnej štruktúry, ktorí sú určení na základe konkrétnej charakteristiky alebo triedy, povinný subjekt musí získať dostatočné informácie týkajúce sa beneficiary, aby sa presvedčil, že dokáže určiť jeho totožnosť v čase vyplatenia alebo v čase, keď si beneficiary uplatní práva, ktoré mu prináležia.

Článok 14

1. Členské štáty vyžadujú, aby sa totožnosť klienta a konečného užívateľa výhod overila pred založením obchodného vzťahu alebo pred vykonaním transakcie.

2. Odchyľne od odseku 1 môžu členské štáty povoliť, aby sa overenie totožnosti klienta a konečného užívateľa výhod dokončilo počas zakladania obchodného vzťahu, ak je to potrebné na neprerušenie zvyčajného vykonávania podnikateľskej činnosti a ak existuje malé riziko prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. V takých situáciách sa uvedené postupy musia podľa možnosti dokončiť čo najskôr po prvom kontakte.

3. Odchyľne od odseku 1 môžu členské štáty umožniť otvorenie účtu v úverovej inštitúcii alebo finančnej inštitúcii vrátane účtov, ktoré umožňujú transakcie s prevoditeľnými cennými papiermi, za predpokladu, že bude dostatočným spôsobom zabezpečené, aby klient ani nikto v jeho mene nevykonával transakcie, pokiaľ nie sú úplne splnené požiadavky na povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi stanovené v článku 13 ods. 1 prvom pododseku písm. a) a b).

4. V prípade, že povinný subjekt nie je schopný splniť požiadavky na povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi stanovené v článku 13 ods. 1 prvom pododseku písm. a), b) alebo c), členské štáty vyžadujú, aby nesmel vykonať transakciu prostredníctvom bankového účtu, založiť obchodný vzťah ani vykonať transakciu, a aby ukončil obchodný vzťah a zväčšil predloženie hlásenia o podozrivej transakcii FIU vo vzťahu ku klientovi v súlade s článkom 33.

Členské štáty nemusia uplatňovať prvý pododsek na notárov, iné osoby vykonávajúce nezávislé právnické povolania, audítorov, externých účtovníkov a daňových poradcov pričom táto výnimka sa uplatňuje výhradne v súvislosti s tým, že uvedené osoby zisťujú právne postavenie ich klienta alebo obhajujú či zastupujú uvedeného klienta v súdnom konaní alebo v súvislosti so súdnym konaním vrátane poskytovania poradenstva o začatí takéhoto konania alebo vyhnutí sa takémuto konaniu.

5. Členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty uplatňovali opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi nielen na všetkých nových klientov, ale vo vhodnom čase aj na existujúcich klientov na základe hodnotenia rizík vrátane období, keď sa u klienta zmenia dôležité okolnosti.

ODDIEL 2

Zjednodušená povinná starostlivosť vo vzťahu ku klientovi

Článok 15

1. V prípade, že členský štát alebo povinný subjekt určí oblasti s nižším rizikom, môže tento členský štát povoliť povinným subjektom, aby uplatňovali opatrenia zjednodušenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi.

2. Povinné subjekty sa pred uplatňovaním opatrení zjednodušenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi uistia, že obchodný vzťah alebo transakcia predstavujú riziko nižšieho stupňa.

3. Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty vykonávali dostatočné monitorovanie transakcií a obchodných vzťahov, aby bolo možné odhaliť neobvyklé alebo podozrivé transakcie.

Článok 16

Pri hodnotení rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu v súvislosti s typmi klientov, geografických oblastí a najmä produktmi, službami, transakciami alebo distribučnými kanálmi zohľadnia členské štáty a povinné subjekty aspoň faktory situácií s možným nižším rizikom stanovené v prílohe II.

Článok 17

Európske orgány dohľadu do 26. júna 2017 vydajú usmernenia určené príslušným orgánom a úverovým inštitúciám a finančným inštitúciám v súlade s článkom 16 nariadení (EÚ) č. 1093/2010, (EÚ) č. 1094/2010 a (EÚ) č. 1095/2010 o rizikových faktoroch, ktoré sa vezmú do úvahy, a o opatreniach, ktoré sa prijímajú v situáciách, v ktorých sú vhodné opatrenia zjednodušenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. Osobitne sa zohľadní povaha a veľkosť podniku, a ak je to vhodné a primerané, ustanovia sa konkrétne opatrenia.

ODDIEL 3

Zvýšená povinná starostlivosť vo vzťahu ku klientovi

Článok 18

1. V prípadoch uvedených v článkoch 19 až 24 a v prípade fyzických osôb alebo právnických subjektov usadených v tretích krajinách, ktoré Komisia určila ako vysokorizikové tretie krajiny, ako aj v iných prípadoch s vyšším rizikom, ktoré sú určené členskými štátmi alebo povinnými subjektmi, členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty uplatňovali opatrenia zvýšenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi s cieľom primerane riadiť a zmierňovať tieto riziká.

Zvýšená povinná starostlivosť vo vzťahu ku klientovi sa nemusí vykonávať automaticky v súvislosti s pobočkami alebo dcérskymi spoločnosťami, ktoré sú vo väčšinovom vlastníctve, povinných subjektov usadených v Únii, ktoré sa nachádzajú vo vysokorizikových tretích krajinách, ak tieto pobočky alebo dcérske spoločnosti vo väčšinovom vlastníctve úplne dodržiavajú politiky a postupy podľa článku 45, ktoré sa uplatňujú v celej skupine. Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty postupovali v takýchto prípadoch na základe prístupu založeného na hodnotení rizík.

2. Členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty, pokiaľ je to reálne možné, prešetrili súvislosti a účel všetkých zložitých a neobvykle veľkých transakcií a všetkých neobvyklých štruktúr transakcií, ktoré nemajú žiadny zrejmy hospodársky alebo zákonný účel. Povinné subjekty musia najmä zvýšiť stupeň a povahu monitorovania obchodného vzťahu, aby určili, či sa tieto transakcie alebo činnosti javia ako podozrivé.

3. Pri hodnotení rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu zohľadnia členské štáty a povinné subjekty aspoň faktory situácií s možným vyšším rizikom stanovené v prílohe III.

4. Európske orgány dohľadu do 26. júna 2017 vydajú usmernenia určené príslušným orgánom a úverovým inštitúciám a finančným inštitúciám v súlade s článkom 16 nariadení (EÚ) č. 1093/2010, (EÚ) č. 1094/2010 a (EÚ) č. 1095/2010 o rizikových faktoroch, ktoré sa vezmú do úvahy, a opatreniach, ktoré sa prijímajú v situáciách, v ktorých sú vhodné opatrenia zvýšenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. Osobitne sa zohľadní povaha a veľkosť podniku, a ak je to vhodné a primerané, stanovia sa konkrétne opatrenia.

Článok 19

V oblasti cezhraničných korešpondenčných vzťahov s respondentskými inštitúciami z tretej krajiny členské štáty okrem opatrení povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi ustanovených v článku 13 vyžadujú, aby ich úverové inštitúcie a finančné inštitúcie:

- zhromaždili dostatočné informácie o respondentskej inštitúcii s cieľom úplne pochopiť povahu podnikania respondenta a určiť z verejne dostupných informácií povesť inštitúcie a kvalitu dohľadu;
- vyhodnotili kontrolné mechanizmy respondentskej inštitúcie v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;
- získali súhlas od vrcholového manažmentu pred založením nových korešpondenčných vzťahov;
- zdokumentovali príslušné právomoci každej inštitúcie;
- vo vzťahu k prístupovým účtom boli presvedčené, že respondentská inštitúcia overila totožnosť a vykonala priebežnú povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientom, ktorí majú priamy prístup k účtom korešpondenčnej inštitúcie, a že je schopná poskytnúť korešpondenčnej inštitúcii na základe žiadosti relevantné údaje o povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi.

Článok 20

V súvislosti s transakciami alebo obchodnými vzťahmi s politicky exponovanými osobami vyžadujú členské štáty okrem opatrení povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v článku 13, aby povinné subjekty:

- a) mali primerané systémy riadenia rizika vrátane postupov založených na hodnotení rizík na stanovenie toho, či je klient alebo konečný užívateľ výhod v súvislosti s klientom, politicky exponovanou osobou;
- b) v prípadoch obchodných vzťahov s politicky exponovanými osobami uplatňovali tieto opatrenia:
 - i) získali súhlas vrcholového manažmentu na založenie obchodných vzťahov alebo na ich pokračovanie s takýmito osobami;
 - ii) prijali primerané opatrenia na zistenie zdroja majetku a zdroja finančných prostriedkov použitých v obchodných vzťahoch alebo transakciách s takýmito osobami;
 - iii) podrobne a priebežne monitorovali tieto obchodné vzťahy.

Článok 21

Členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty prijali primerané opatrenia na určenie toho, či poistenci, ktorí majú uzavretú zmluvu o životnom poistení alebo inom investičnom poistení a/alebo, v prípade potreby, konečný užívateľ výhod poistenca sú politicky exponovanými osobami. Uvedené opatrenia sa prijímú najneskôr v čase vyplatenia alebo v čase úplného alebo čiastočného postúpenia poistnej zmluvy. V prípade, že sa určili vyššie riziká, členské štáty okrem uplatňovania opatrení povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v článku 13 vyžadujú, aby povinné subjekty:

- a) pred vyplatením výnosu z poistnej zmluvy informovali vrcholový manažment;
- b) vykonali rozšírené skúmanie celého obchodného vzťahu s poisťníkom.

Článok 22

V prípade, že politicky exponovanú osobu už členský štát alebo tretia krajina nepoveril vykonávaním významnej verejnej funkcie alebo vykonávaním významnej verejnej funkcie ju už medzinárodná organizácia nepoverila, vyžaduje sa, aby povinné subjekty zvažili aspoň na 12 mesiacov pretrvávajúce riziko, ktoré predstavuje uvedená osoba, a aby uplatňovali primerané opatrenia na základe rizík až dovtedy, kým uvedená osoba nebude predstavovať žiadne ďalšie riziko špecifické pre politicky exponované osoby.

Článok 23

Opatrenia uvedené v článkoch 20 a 21 sa vzťahujú aj na rodinných príslušníkov alebo na osoby, ktoré sú známe ako osoby blízke politicky exponovaným osobám.

Článok 24

Členské štáty zakážu úverovým inštitúciám a finančným inštitúciám vstupovať do korešpondenčného vzťahu s fiktívnou bankou alebo v takomto vzťahu pokračovať. Členské štáty vyžadujú, aby tieto inštitúcie prijali primerané opatrenia proti nadviazaniu korešpondenčných vzťahov alebo ich pokračovaniu s úverovou inštitúciou alebo finančnou inštitúciou, o ktorej je známe, že povoľuje, aby jej účty používala fiktívna banka.

ODDIEL 4

Plnenie tretími stranami

Článok 25

Členské štáty môžu povoliť, aby sa povinné subjekty pri plnení požiadaviek povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v článku 13 ods. 1 prvom pododseku písm. a), b) a c) spoliehali na tretie strany. Konečnú zodpovednosť za splnenie uvedených požiadaviek však naďalej znáša povinný subjekt, ktorý sa spolieha na tretiu stranu.

Článok 26

1. Na účely tohto oddielu sú „tretími stranami“ povinné subjekty, ktoré sú uvedené v článku 2, členské organizácie alebo federácie týchto povinných subjektov, alebo iné inštitúcie či osoby nachádzajúce sa v členskom štáte alebo v tretej krajine, pričom:

- a) uplatňujú požiadavky povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi a požiadavky na vedenie záznamov konzistentné s požiadavkami stanovenými v tejto smernici a
- b) dodržiavanie požiadaviek tejto smernice z ich strany podlieha dohľadu konzistentnému s kapitolou VI oddielom 2.

2. Členské štáty zakážu povinným subjektom spoliehať sa na tretie strany usadené vo vysokorizikových tretích krajinách. Členské štáty môžu vyňať pobočky a dcérske spoločnosti, ktoré sú vo väčšinovom vlastníctve, povinných subjektov usadených v Únii z uvedeného zákazu, ak tieto pobočky a väčšinovo vlastnené dcérske spoločnosti úplne dodržiavajú politiky a postupy podľa článku 45, ktoré sa uplatňujú v celej skupine.

Článok 27

1. Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty získali od tretích strán, na ktoré sa spoliehajú, potrebné informácie týkajúce sa požiadaviek povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v článku 13 ods. 1 prvom pododseku písm. a), b) a c).

2. Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty, ktorým je klient odporúčaný, prijali primerané opatrenia na to, aby zabezpečili, že tretia strana na požiadanie okamžite postúpi príslušné kópie údajov o identifikácii a overovaní totožnosti a ostatnú relevantnú dokumentáciu o totožnosti klienta alebo konečného užívateľa výhod.

Článok 28

Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán domovského členského štátu (pokiaľ ide o politiky a postupy uplatňované v celej skupine) a príslušný orgán hostiteľského členského štátu (pokiaľ ide o pobočky a dcérske spoločnosti) mohli považovať povinný subjekt za dodržiavajúci ustanovenia prijaté podľa článkov 26 a 27 v rámci programu jeho skupiny v prípade, že sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) povinný subjekt sa spolieha na informácie poskytnuté treťou stranou, ktorá je súčasťou rovnakej skupiny;
- b) daná skupina uplatňuje opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, pravidiel týkajúce sa vedenia záznamov a programov proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v súlade s touto smernicou alebo rovnocennými pravidlami;
- c) nad účinným plnením požiadaviek uvedených v písmene b) na úrovni skupiny vykonáva dohľad príslušný orgán domovského členského štátu alebo tretej krajiny.

Článok 29

Tento oddiel sa neuplatňuje na vzťahy pri externe vykonávanej činnosti ani na vzťahy spočívajúce v zastúpení, ak sa má na základe zmluvného dojednanja poskytovateľ externe vykonávanej činnosti alebo zástupca považovať za súčasť povinného subjektu.

KAPITOLA III

INFORMÁCIE O VLASTNÍCKYCH PRÁVACH

Článok 30

1. Členské štáty zabezpečia, aby podnikateľské subjekty a iné právne subjekty zaregistrované na ich území boli povinné získať a mať primerané, presné a aktuálne informácie o tom, kto ich skutočne vlastní, vrátane podrobností o držaných podieloch konečných užívateľoch výhod.

Členské štáty zabezpečia, aby tieto subjekty museli okrem informácií o svojom zákonnom vlastníkovi poskytovať povinným subjektom aj informácie o konečnom užívateľovi výhod, ak povinné subjekty prijímajú opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s kapitolou II.

2. Členské štáty vyžadujú, aby sa príslušné orgány a FIU mohli oboznamovať s informáciami uvedenými v odseku 1 v dostatočnom časovom predstihu.
3. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie uvedené v odseku 1 uchovávali v niektorom z centrálnych registrov každého členského štátu, napríklad v obchodnom registri, registri spoločností podľa článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/101/ES ⁽¹⁾ alebo vo verejnom registri. Členské štáty oznámia Komisii charakteristické znaky uvedených vnútroštátnych mechanizmov. Informácie o vlastníckych právach, ktoré sa nachádzajú v uvedenej databáze, možno zhromažďovať v súlade s vnútroštátnymi systémami.
4. Členské štáty vyžadujú, aby boli informácie uchovávané v centrálnom registri v zmysle odseku 3 primerané, presné a aktuálne.
5. Členské štáty zabezpečia, aby boli informácie o vlastníckych právach prístupné v každom prípade pre:
 - a) príslušné orgány a FIU, a to bez obmedzenia;
 - b) povinné subjekty, a to v rámci povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s kapitolou II;
 - c) každú osobu alebo organizáciu, ktorá môže preukázať legitímny záujem.

Osoby alebo organizácie uvedené v písmene c) majú prístup aspoň k menu, mesiacu a roku narodenia, štátnej príslušnosti a krajine pobytu konečného užívateľa výhod, ako aj povahe a rozsahu držaného podielu konečného užívateľa výhod.

Na účely tohto odseku musí byť prístup k informáciám o vlastníckych právach v súlade s pravidlami ochrany údajov a môže podliehať registrácii online a úhrade poplatku. Poplatky účtované za získanie informácií nesmú presiahnuť administratívne náklady na takýto úkon.

6. Centrálny register uvedený v odseku 3 zabezpečuje príslušným orgánom a FIU včasný a neobmedzený prístup bez upovedomenia dotknutého subjektu. Včasný prístup umožňuje aj povinným subjektom, keď prijímajú opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi.
7. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány a FIU boli schopné včas poskytovať informácie uvedené v odsekoch 1 a 3 príslušným orgánom a FIU iných členských štátov.
8. Členské štáty vyžadujú, aby sa povinné subjekty pri plnení požiadaviek povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s kapitolou II neopierali výlučne o centrálny register uvedený v odseku 3. Uvedené požiadavky sa plnia uplatňovaním prístupu založeného na hodnotení rizík.
9. Členské štáty môžu v jednotlivých prípadoch za výnimočných okolností ustanoviť výnimku na prístup podľa odseku 5 písm. b) a c) ku všetkým alebo niektorým informáciám o vlastníckych právach, ak by takýto prístup vystavil konečného užívateľa výhod riziku podvodu, únosu, vydierania, násilia alebo zastrahovania, alebo ak je konečným užívateľom výhod maloletá alebo inak nespôsobilá osoba. Výnimky udelené v súlade s týmto odsekom sa neuplatňujú na úverové inštitúcie a finančné inštitúcie a na povinné subjekty uvedené v článku 2 ods. 1 bode 3 písm. b), ktoré sú verejnými činiteľmi.
10. Do 26. júna 2019 predloží Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi podmienky a technické špecifikácie a postupy na zaistenie bezpečného a účinného prepojenia centrálnych registrov uvedených v odseku 3 prostredníctvom Európskej centrálnej platformy ustanovenej článkom 4a ods. 1 smernice 2009/101/ES. V relevantných prípadoch sa k uvedenej správe pripojí legislatívny návrh.

Článok 31

1. Členské štáty vyžadujú, aby správcovia každého majetku výslovne zvereného do správy, ktorí sa riadia ich právom, získali a mali primerané, presné a aktuálne informácie o vlastníckych právach, pokiaľ ide o správu zvereného majetku. Uvedené informácie zahŕňajú totožnosť:
 - a) zriaďovateľa;
 - b) správcu(-ov);
 - c) protektora (ak je určený);

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/101/ES zo 16. septembra 2009 o koordinácii záruk, ktoré sa od obchodných spoločností v zmysle článku 48 druhého odseku zmluvy vyžadujú v členských štátoch na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb s cieľom zabezpečiť rovnocennosť týchto záruk (Ú. v. EÚ L 258, 1.10.2009, s. 11).

- d) beneficietov alebo triedy beneficietov a
- e) akejkolvek inej fyzickej osoby vykonávajúcej účinnú kontrolu nad majetkom zvereným do správy.
2. Členské štáty zabezpečia, aby správcovia informovali povinné subjekty o svojom postavení a poskytli im včas informácie uvedené v odseku 1, ak správca v pozícii správcu nadviaže obchodný vzťah alebo vykonáva príležitostnú transakciu presahujúcu limity stanovené v článku 11 písm. b), c) a d).
3. Členské štáty vyžadujú, aby sa príslušné orgány a FIU mohli oboznamovať s informáciami uvedenými v odseku 1 v dostatočnom časovom predstihu.
4. Členské štáty vyžadujú, aby sa informácie uvedené v odseku 1 uchovávali v centrálnom registri v prípade, ak má správa zverenieho majetku daňové dôsledky. Centrálny register zabezpečuje príslušným orgánom a FIU včasný a neobmedzený prístup bez upovedomenia dotknutých strán zúčastnených na správe zverenieho majetku. Včasný prístup môže umožniť aj povinným subjektom v rámci povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s kapitolou II. Členské štáty oznámia Komisii charakteristické znaky uvedených vnútroštátnych mechanizmov.
5. Členské štáty vyžadujú, aby boli informácie uchovávané v centrálnom registri v zmysle odseku 4 primerané, presné a aktuálne.
6. Členské štáty zabezpečia, aby sa povinné subjekty pri plnení požiadaviek povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ktoré sú ustanovené v kapitole II, neopierali výlučne o centrálny register uvedený v odseku 4. Uvedené požiadavky sa plnia uplatňovaním prístupu založeného na hodnotení rizík.
7. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány a FIU boli schopné včas poskytovať informácie uvedené v odsekoch 1 a 4 príslušným orgánom a FIU iných členských štátov.
8. Členské štáty zabezpečia, aby sa opatrenia ustanovené v tomto článku uplatňovali na ostatné typy právnych štruktúr so štruktúrou alebo funkciami podobnými správe zverenieho majetku.
9. Do 26. júna 2019 predloží Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi podmienky a technické špecifikácie a postupy na zaistenie bezpečného a účinného prepojenia centrálnych registrov. V relevantných prípadoch sa k uvedenej správe pripojí legislatívny návrh.

KAPITOLA IV

OHLASOVACIE POVINNOSTI

ODDIEL 1

Všeobecné ustanovenia

Článok 32

1. V záujme predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich odhaľovania a účinného boja proti nim zriadi každý členský štát FIU.
2. Členské štáty písomne informujú Komisiu o názve a adrese ich príslušných FIU.
3. Všetky FIU sú operačne nezávislé a samostatné, čo znamená, že FIU majú právomoc a kapacitu na vykonávanie svojich funkcií slobodne, vrátane schopnosti prijímať samostatné rozhodnutia o analýze, požadovaní a šírení konkrétnych informácií. FIU je ako centrálna vnútroštátna jednotka zodpovedná za prijímanie a analyzovanie správ o podozrivých transakciách a iných informácií relevantných z hľadiska prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu. FIU je zodpovedná za poskytovanie výsledkov svojej analýzy a akýchkoľvek ďalších relevantných informácií príslušným orgánom, ak existujú dôvody na podozrenie z prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu. FIU je schopná prijímať dodatočné informácie od povinných subjektov.

Členské štáty poskytnú svojim FIU primerané finančné, ľudské a technické zdroje na plnenie ich úloh.

4. Členské štáty zabezpečia, aby ich FIU mali priamo alebo nepriamo včasný prístup k finančným a administratívnym informáciám a k informáciám súvisiacim s presadzovaním práva, ktoré FIU potrebujú na riadne plnenie svojich úloh. FIU musia byť schopné reagovať na žiadosti o informácie od príslušných orgánov vo svojich príslušných členských štátoch, ak sú tieto žiadosti o informácie motivované obavami z prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu. O uskutočnení analýzy alebo poskytnutí informácií rozhoduje FIU.

5. Ak existujú objektívne dôvody predpokladať, že by tieto informácie mali nepriaznivý vplyv na prebiehajúce vyšetrovania alebo analýzy, alebo za výnimočných okolností, ak by sprístupnenie informácií jasne odporovalo oprávneným záujmom fyzickej alebo právnickej osoby alebo bolo irelevantné vzhľadom na účely, na ktoré sa o ne žiadalo, FIU nie je povinná žiadosti o informácie vyhovieť.

6. Členské štáty od príslušných orgánov vyžadujú, aby poskytli FIU spätnú väzbu o použití informácií poskytnutých v súlade s týmto článkom, ako aj o výsledku vyšetrovaní alebo inšpekcií vykonaných na základe týchto informácií.

7. Členské štáty zabezpečia, aby bola FIU splnomocnená prijímať naliehavé opatrenia, priamo alebo nepriamo, keď existuje podozrenie, že transakcia súvisí s práním špinavých peňazí alebo financovaním terorizmu, na pozastavenie alebo odmietnutie súhlasu s pokračovaním transakcie, a to s cieľom analyzovať transakciu, potvrdiť podozrenie a poskytnúť výsledky analýzy príslušným orgánom. FIU je splnomocnená prijímať takéto opatrenia, priamo alebo nepriamo, na žiadosť FIU z iného členského štátu na dobu alebo za podmienok uvedených vo vnútroštátnom práve FIU, ktorá žiadosť prijíma.

8. Analytická funkcia FIU pozostáva:

- a) z operačnej analýzy, ktorá sa zameriava na jednotlivé prípady a osobitné ciele, alebo na vhodne vybrané informácie, a to v závislosti od druhu a objemu poskytnutých informácií a očakávaného použitia informácií po poskytnutí;
- b) zo strategickej analýzy, v rámci ktorej sa riešia trendy a typy prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.

Článok 33

1. Členské štáty vyžadujú od povinných subjektov a v prípade potreby od ich riaditeľov a zamestnancov, aby plne spolupracovali tak, že urýchlene:

- a) z vlastnej iniciatívy poskytnú FIU informácie, vrátane podania správy, ak povinný subjekt vie, má podozrenie alebo má opodstatnené dôvody domnievať sa, že finančné prostriedky, bez ohľadu na ich výšku, sú príjmami z trestnej činnosti alebo súvisia s financovaním terorizmu, ako aj tak, že urýchlene reagujú na žiadosti FIU o ďalšie informácie v takýchto prípadoch a
- b) poskytnú FIU, priamo alebo nepriamo, všetky potrebné informácie, a to na základe jej žiadosti a v súlade s postupmi stanovenými v príslušných právnych predpisoch.

Všetky podozrivé transakcie vrátane pokusov o transakcie sa ohlásia.

2. Osoba vymenovaná v súlade s článkom 8 ods. 4 písm. a) postúpi informácie uvedené v odseku 1 tohto článku FIU členského štátu, na ktorého území je usadený povinný subjekt, ktorý postupuje informácie.

Článok 34

1. Odchylne od článku 33 ods. 1 môžu členské štáty v prípade povinných subjektov uvedených v článku 2 ods. 1 bode 3 písm. a), b) a d) určiť príslušný samoregulačný orgán dotknutej profesie ako orgán, ktorý má dostávať informácie uvedené v článku 33 ods. 1

Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, určený samoregulačný orgán v prípadoch uvedených v prvom pododseku tohto odseku urýchlene postúpi informácie v neprefiltrovannej podobe FIU.

2. Členské štáty neuplatňujú povinnosti stanovené v článku 33 ods. 1 na notárov, iné osoby vykonávajúce nezávislé právnické povolania, audítorov, externých účtovníkov a daňových poradcov, pričom táto výnimka sa uplatňuje výhradne v súvislosti s informáciami, ktoré prijímajú alebo získajú o jednom zo svojich klientov, počas zisťovania právneho postavenia svojho klienta alebo obhajoby, či zastupovania daného klienta v súdnych konaniach alebo v súvislosti s nimi, vrátane poskytovania poradenstva o začatí takýchto konaní alebo vyhnutí sa takýmto konaniam, bez ohľadu na to, či boli takéto informácie prijaté alebo získané pred takýmto konaniami, počas nich alebo po nich.

Článok 35

1. Členské štáty vyžadujú, aby sa povinné subjekty zdržali výkonu transakcií, o ktorých vedia alebo v súvislosti s ktorými majú podozrenie, že súvisia s príjmami z trestnej činnosti alebo s financovaním terorizmu, pokiaľ nevykonajú potrebné kroky v súlade s článkom 33 ods. 1 prvým pododsekom písm. a) a nedosiahnu súlad s akýmkoľvek ďalšími konkrétnymi pokynmi FIU alebo príslušných orgánov v súlade s právom relevantného členského štátu.

2. Ak je zdržanie sa výkonu transakcií uvedených v odseku 1 nemožné alebo by mohlo znížiť snahu o stíhanie tých, ktorí by mali úžitok z podozrivej operácie, príslušné povinné subjekty informujú FIU hneď po ich vykonaní.

Článok 36

1. Členské štáty zabezpečia, že ak sa v priebehu inšpekcií, ktoré v povinných subjektoch vykonávajú príslušné orgány uvedené v článku 48, alebo ak iným spôsobom tieto orgány zistia skutočnosti, ktoré by mohli súvisieť s praním špinavých peňazí alebo financovaním terorizmu, urýchlene informujú FIU.

2. Členské štáty zabezpečia, aby orgány dohľadu splnomocnené zákonom alebo vykonávacím predpisom pre dohľad nad tržmi s cennými papiermi, devízovými tržmi a tržmi s finančnými derivátmi informovali FIU, ak zistia skutočnosti, ktoré by mohli súvisieť s praním špinavých peňazí alebo financovaním terorizmu.

Článok 37

Poskytovanie informácií v dobrej viere podľa článkov 33 a 34 zo strany povinného subjektu alebo zamestnanca či riaditeľa takéhoto povinného subjektu neznamena porušenie akéhokoľvek zákazu poskytovania informácií, ktorý sa ukladá zmluvou alebo akýmkoľvek legislatívnym, regulačným alebo administratívnym ustanovením, a nezakladá zodpovednosť akéhokoľvek druhu pre tento povinný subjekt alebo jeho riaditeľov či zamestnancov, a to ani za takých okolností, keď presne nevedeli o súvislosti s trestnou činnosťou, a bez ohľadu na to, či k nezákonnej činnosti skutočne došlo.

Článok 38

Členské štáty zabezpečia, aby boli jednotlivci vrátane zamestnancov a zástupcov povinného subjektu, ktorí oznámia podozrenie na pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu interne alebo FIU, chránení pred vystavením hrozbám alebo nepriateľskému konaniu, a to najmä pred nepriaznivými či diskriminačnými opatreniami v zamestnaní.

ODDIEL 2

Zákaz poskytovania informácií

Článok 39

1. Povinné subjekty a ich riaditelia a zamestnanci neposkytnú dotknutému klientovi ani žiadnej tretej osobe informácie o skutočnosti, že v súlade s článkom 33 alebo 34 sa informácie postupujú, postúpia alebo že boli postúpené, alebo že prebieha, alebo môže prebiehať analýza v súvislosti s praním špinavých peňazí alebo financovaním terorizmu.

2. Zákaz stanovený v odseku 1 sa nevzťahuje na poskytovanie informácií príslušným orgánom vrátane samoregulačných orgánov alebo na poskytovanie informácií na účely presadzovania práva.

3. Zákazom stanoveným v odseku 1 sa nebráni poskytovaniu informácií medzi úverovými inštitúciami a finančnými inštitúciami alebo medzi týmito inštitúciami a ich pobočkami a dcérskymi spoločnosťami vo väčšinovom vlastníctve a so sídlom v tretej krajine, a to za predpokladu, že tieto pobočky a dcérske spoločnosti vo väčšinovom vlastníctve úplne dodržiavajú politiky a postupy podľa článku 45, ktoré sa uplatňujú v celej skupine, vrátane postupov výmeny informácií v rámci tejto skupiny, a že uvedené politiky a postupy v celej skupine sú v úplnom súlade s požiadavkami ustanovenými v tejto smernici.

4. Zákazom ustanoveným v odseku 1 sa nebráni poskytovaniu informácií medzi povinnými subjektmi uvedenými v článku 2 ods. 1 bode 3 písm. a) a b) alebo subjektmi z tretích krajín ukladajúcimi požiadavky rovnocenné s požiadavkami ustanovenými v tejto smernici, ktoré vykonávajú svoje profesionálne činnosti, a to aj ako zamestnanci, v rámci tej istej právnickej osoby alebo väčšej štruktúry, ku ktorej osoba patrí a ktorá má spoločné vlastníctvo, riadenie alebo kontrolu dodržiavania právnych predpisov.

5. Pre povinné subjekty uvedené v článku 2 ods. 1 bodoch 1 a 2 a v článku 2 ods. 1 bode 3 písm. a) a b) v prípadoch týkajúcich sa rovnakého klienta a rovnakej transakcie s účasťou dvoch alebo viacerých povinných subjektov sa zákazom stanoveným v odseku 1 tohto článku nebráni poskytovaniu informácií medzi príslušnými povinnými subjektmi za predpokladu, že pochádzajú z členského štátu, alebo subjektmi z tretej krajiny, ktorá kladie požiadavky rovnocenné s požiadavkami stanovenými v tejto smernici, že sú z tej istej profesijnej kategórie a že podliehajú rovnocenným povinnostiam, pokiaľ ide o služobné tajomstvo a ochranu osobných údajov.

6. Ak sa povinné subjekty uvedené v článku 2 ods. 1 bode 3 písm. a) a b) snažia klienta odradiť od zapojenia sa do nezákonnej činnosti, nepovažuje sa to za poskytovanie informácií v zmysle odseku 1 tohto článku.

KAPITOLA V

OCHRANA ÚDAJOV, VEDENIE ZÁZNAMOV A ŠTATISTICKÉ ÚDAJE

Článok 40

1. Členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi na účely predchádzania možnému praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, ich odhaľovania a vyšetrovania, ktoré vykonáva FIU alebo iné príslušné orgány, uchovávali tieto dokumenty a informácie:

- a) v prípade povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi kópiu dokumentov a informácií, ktoré sú potrebné na splnenie požiadaviek týkajúcich sa povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v kapitole II, po dobu piatich rokov od ukončenia obchodného vzťahu s klientom alebo od dátumu príležitostnej transakcie;
- b) podporné dôkazy a záznamy o transakciách pozostávajúce z originálnych dokumentov alebo kópií prípustných pre súdne konanie podľa uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré sú potrebné na identifikáciu transakcií, po dobu piatich rokov od ukončenia obchodného vzťahu s klientom alebo od dátumu príležitostnej transakcie.

Po uplynutí obdobia uchovávania uvedeného v prvom pododseku členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty vymazali osobné údaje, pokiaľ sa neustanovuje inak vo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktorými sa stanoví, za akých okolností povinné subjekty môžu alebo musia naďalej uchovávať údaje. Členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať ďalšie uchovávanie po tom, ako vykonajú dôkladné posúdenie potreby a primeranosti takehoto ďalšieho uchovávania, pričom sa to považuje za opodstatnené potrebné na účely predchádzania praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, ich odhaľovania a vyšetrovania. Toto ďalšie obdobie uchovávania nesmie presiahnuť ďalších päť rokov.

2. Ak k 25. júnu 2015 prebieha v členskom štáte právne konanie týkajúce sa predchádzania podozrivému praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, jeho odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania, pričom povinný subjekt má k dispozícii informácie alebo dokumenty súvisiace s týmto prebiehajúcim konaním, tento povinný subjekt môže takéto informácie alebo takéto dokumenty uchovávať v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi po dobu piatich rokov od 25. júna 2015. Členské štáty môžu bez toho, aby bolo dotknuté vnútroštátne trestné právo v otázke dôkazov uplatniteľných v prebiehajúcich trestných vyšetrovaniach a právnych konaniach, umožniť alebo vyžadovať uchovávanie takýchto informácií alebo dokumentov počas ďalšieho obdobia piatich rokov v prípade, ak sa konštatovala potreba a primeranosť takehoto ďalšieho uchovávania na účely predchádzania podozrivému praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, jeho odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania.

Článok 41

1. Na spracovanie osobných údajov podľa tejto smernice sa uplatňuje smernica 95/46/ES v zmysle jej transpozície do vnútroštátneho práva. Na osobné údaje, ktoré Komisia alebo Európske orgány dohľadu spracúvajú podľa tejto smernice, sa uplatňuje nariadenie (ES) č. 45/2001.

2. Osobné údaje spracúvajú povinné subjekty na základe tejto smernice len na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v zmysle článku 1 a nesmú sa ďalej spracúvať spôsobom, ktorý nie je v súlade s týmito účelmi. Spracovanie osobných údajov na základe tejto smernice na akékoľvek iné účely, ako napríklad komerčné účely, sa zakazuje.

3. Povinné subjekty poskytujú novým klientom informácie požadované na základe článku 10 smernice 95/46/ES pred nadviazaním obchodného vzťahu alebo vykonaním príležitostnej transakcie. Medzi tieto informácie patrí predovšetkým všeobecná poznámka týkajúca sa právnych povinností povinných subjektov podľa tejto smernice na účely spracúvania osobných údajov s cieľom predchádzať praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v zmysle článku 1 tejto smernice.

4. Pri uplatňovaní zákazu poskytovania informácií ustanoveného v článku 39 ods. 1 prijímú členské štáty legislatívne opatrenia, ktorými sa úplne alebo čiastočne obmedzí právo osôb, ktorých sa údaje týkajú, na prístup k ich osobným údajom v takom rozsahu, že toto čiastočné alebo úplné obmedzenie predstavuje potrebné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti pri riadnom zohľadnení legitímnych záujmov dotknutej osoby:

- a) na to, aby sa povinnému subjektu alebo príslušnému vnútroštátnemu orgánu umožnilo riadne si splniť úlohy na účely tejto smernice; alebo
- b) na to, aby sa zabránilo prekážkam pri úradných alebo právnych šetreniach, analýzach, vyšetrovaniach alebo konaniach na účely tejto smernice, ako aj na to, aby sa zabezpečilo, že sa neohrozí predchádzanie praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich vyšetrovanie a odhaľovanie.

Článok 42

Členské štáty vyžadujú, aby ich povinné subjekty mali zavedené systémy, ktoré im umožnia v plnom rozsahu a rýchlo reagovať na otázky ich FIU alebo ostatných orgánov v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi, pokiaľ ide o to, či majú alebo mali počas piatich rokov predchádzajúcich danej otázke obchodný vzťah s určitými osobami, a pokiaľ ide o povahu tohto vzťahu, prostredníctvom bezpečných kanálov a spôsobom, ktorý zabezpečuje úplnú dôvernosť takýchto otázok.

Článok 43

Spracúvanie osobných údajov na základe tejto smernice na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v zmysle článku 1 sa považuje za otázku verejného záujmu podľa smernice 95/46/ES.

Článok 44

1. Členské štáty na účely príspevku k vypracovaniu hodnotenia rizík podľa článku 7 zabezpečia, aby mali možnosť prehodnotiť účinnosť svojich systémov na boj proti praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu vedením komplexných štatistík o záležitostiach týkajúcich sa účinnosti týchto systémov.

2. Štatistiky uvedené v odseku 1 obsahujú:

- a) údaje o veľkosti a význame rôznych sektorov, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice vrátane počtu subjektov a osôb a hospodárskeho významu každého sektora;
- b) údaje o ohlasovaní, vyšetrovaní a súdnych fázach vnútroštátneho mechanizmu boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako aj počet správ o podozrivých transakciách pre FIU, kroky nadväzujúce na tieto správy a každý rok počet vyšetrovaných prípadov, počet stíhaných osôb, počet osôb odsúdených za trestný čin prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, typy predikatívnych trestných činov, ak sú tieto informácie k dispozícii, a výšku zmrazeného, zhabaného alebo zabaveného majetku v eurách;
- c) v prípade dostupnosti údaje o počte a podiele správ, ktoré viedli k ďalšiemu vyšetrovaniu, spolu s výročnou správou pre povinné subjekty obsahujúcou podrobnosti o užitočnosti prezentovaných správ a nadväznosti na ne;
- d) údaje o počte cezhraničných žiadostí o informácie, ktoré FIU podala, prijala, zamietla a na ktoré úplne alebo čiastočne odpovedala.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa uverejnilo konsolidované preskúmanie ich štatistík.

4. Členské štáty poskytnú Komisii štatistiku uvedenú v odseku 2.

KAPITOLA VI

POLITIKY, POSTUPY A DOHLAD

ODDIEL 1

Vnútorne postupy, odborná príprava a spätná väzba

Článok 45

1. Členské štáty vyžadujú od povinných subjektov, ktoré sú súčasťou skupiny, aby uplatňovali celoskupinové politiky a postupy vrátane politík na ochranu osobných údajov a politík a postupov na výmenu informácií v rámci skupiny na účely boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Uvedené politiky a postupy sa uplatňujú účinne na úrovni pobočiek a dcérskych spoločností vo väčšinovom vlastníctve v členských štátoch a tretích krajinách.

2. Členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty prevádzkujúce organizačné jednotky v inom členskom štáte zabezpečili, aby tieto organizačné jednotky dodržiavali vnútroštátne ustanovenia tohto iného členského štátu transponujúce túto smernicu.

3. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že povinné subjekty majú pobočky alebo dcérske spoločnosti vo väčšinovom vlastníctve umiestnené v tretích krajinách, v ktorých sú minimálne požiadavky na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu menej prísne než požiadavky členského štátu, ich pobočky a dcérske spoločnosti vo väčšinovom vlastníctve nachádzajúce sa v tretej krajine uplatňovali požiadavky tohto členského štátu vrátane ochrany osobných údajov v rozsahu, v ktorom to umožňuje právo danej tretej krajiny.

4. Členské štáty a európske orgány dohľadu sa navzájom informujú o prípadoch, keď sa v práve tretej krajiny nepovoľuje vykonávanie politík a postupovo vyžadovaných podľa odseku 1. V takýchto prípadoch sa môžu prijať koordinované kroky na dosiahnutie riešenia.

5. Členské štáty vyžadujú, aby v prípadoch, keď právo tretej krajiny nepovoľuje vykonávanie politík a postupov vyžadovaných podľa odseku 1, povinné subjekty zabezpečili, aby pobočky a dcérske spoločnosti vo väčšinovom vlastníctve v tejto tretej krajine uplatnili dodatočné opatrenia na účinné zvládnutie rizika prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a informovali príslušné orgány svojho domovského členského štátu. Ak dodatočné opatrenia nie sú dostatočné, príslušné orgány domovského členského štátu vykonajú ďalšie opatrenia dohľadu vrátane toho, že vyžadujú, aby skupina nezakladala alebo aby ukončila obchodné vzťahy, a nevykonávala transakcie a prípadne vyžadujú, aby skupina zatvorila svoje prevádzky v predmetnej tretej krajine.

6. Európske orgány dohľadu vypracujú návrh regulačných technických predpisov s uvedením druhu dodatočných opatrení uvedených v odseku 5, a minimálnych opatrení, ktoré majú prijať úverové inštitúcie a finančné inštitúcie v prípade, že sa v práve tretej krajiny nepovoľuje vykonávanie opatrení vyžadovaných podľa odsekov 1 a 3.

Európske orgány dohľadu predložia návrh regulačných technických predpisov uvedený v prvom pododseku Komisii do 26. decembra 2016.

7. Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadení (EÚ) č. 1093/2010, (EÚ) č. 1094/2010 a (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijať regulačné technické predpisy uvedené v odseku 6 tohto článku.

8. Členské štáty zabezpečia, aby bola povolená výmena informácií v rámci skupiny. Informácie o podozrení, že finančné prostriedky sú príjmom z trestnej činnosti alebo súvisia s financovaním terorizmu nahlasovaným FIU, sa vymieňajú v rámci skupiny, ak FIU neposkytne iné pokyny.

9. Členské štáty môžu vyžadovať od vydavateľov elektronických peňazí, ako sú vymedzení v článku 2 bode 3 smernice 2009/110/ES, a od poskytovateľov platobných služieb, ako sú vymedzení v článku 4 bode 9 smernice 2007/64/ES, usadených na ich území v inej forme, než je pobočka, a ktorých ústredie sa nachádza v inom členskom štáte, aby na ich území určili centrálné kontaktné miesto s cieľom zabezpečiť v mene určujúcej inštitúcie dodržiavanie pravidiel boja proti praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu a uľahčiť príslušným orgánom vykonávanie dohľadu, a to aj tak, že príslušným orgánom na žiadosť poskytnú dokumenty a informácie.

10. Európske orgány dohľadu vypracujú návrh regulačných technických predpisov týkajúcich sa kritérií na určenie okolností, za ktorých je vhodné určenie centrálného kontaktného miesta podľa odseku 9, a stanovia, aké funkcie by malo mať centrálné kontaktné miesto.

Európske orgány dohľadu predložia návrh regulačných technických predpisov uvedený v prvom pododseku Komisii do 26. júna 2017.

11. Na Komisiu sa v súlade s článkami 10 až 14 nariadení (EÚ) č. 1093/2010, (EÚ) č. 1094/2010 a (EÚ) č. 1095/2010 deleguje právomoc prijať regulačné technické predpisy uvedené v odseku 10 tohto článku.

Článok 46

1. Členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty prijali opatrenia primerané ich rizikám, povahe a veľkosti tak, aby ich zamestnanci boli upovedomení o ustanoveniach prijatých podľa tejto smernice vrátane príslušných požiadaviek na ochranu údajov.

Uvedené opatrenia zahŕňajú účasť ich zamestnancov na programoch osobitnej odbornej prípravy, ktoré im majú pomôcť rozpoznať operácie, ktoré môžu súvisieť s praním špinavých peňazí alebo financovaním terorizmu, a takisto im majú dať návod na to, ako v takýchto prípadoch postupovať.

V prípade, že fyzická osoba, ktorá patrí do niektorej z kategórií uvedených v článku 2 ods. 1 bode 3, vykonáva profesionálnu činnosť ako zamestnanec právnickej osoby, povinnosti v tomto oddiele sa vzťahujú na uvedenú právnickú osobu, a nie na fyzickú osobu.

2. Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty mali prístup k aktualizovaným informáciám o praktikách tých, čo perú špinavé peniaze, a tých, ktorí financujú terorizmus, a o náznakoch vedúcich k rozpoznaní podozrivých transakcií.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa vždy, keď je to možné, povinným subjektom poskytla včasná spätná väzba o účinnosti správ o podozreniach na pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu a o krokoch na ne nadväzujúcich.

4. Členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty v relevantných prípadoch určili člena správnej rady zodpovedného za vykonávanie zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

ODDIEL 2

Dohľad

Článok 47

1. Členské štáty stanovia, že zmenárne a miesta na inkaso šekov, ako aj poskytovatelia služieb správy zvereneného majetku alebo služieb pre obchodné spoločnosti musia mať licenciu alebo musia byť registrovaní a že prevádzkovatelia služieb v oblasti hazardných hier musia podliehať regulácii.

2. Členské štáty vyžadujú, aby príslušné orgány zabezpečili, aby osoby, ktoré zastávajú manažérsku funkciu v subjektoch uvedených v odseku 1 alebo ktoré sú koneční užívatelia výhod v súvislosti s takýmito subjektmi, boli vhodnými a správnymi osobami.

3. Vzhľadom na povinné subjekty uvedené v článku 2 ods. 1 bode 3 písm. a), b) a d) členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány prijali potrebné opatrenia na to, aby sa odsúdeným páchatelom trestných činov v príslušných oblastiach alebo ich spoločníkom zabránilo zastávať manažérsku funkciu v uvedených povinných subjektoch alebo byť konečným užívateľom výhod v súvislosti s takýmito subjektmi.

Článok 48

1. Členské štáty vyžadujú, aby príslušné orgány účinne monitorovali dodržiavanie tejto smernice a prijali potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť jej dodržiavanie.

2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány mali primerané právomoci vrátane právomoci vynútiť si predloženie všetkých informácií, ktoré sú dôležité na monitorovanie dodržiavania súladu s predpismi, a vykonávanie kontrol, a aby mali primerané finančné, ľudské a technické zdroje na vykonávanie svojich funkcií. Členské štáty zabezpečia, aby pracovníci uvedených orgánov zachovávali vysoké profesionálne normy vrátane noriem v oblasti dôvernosti a ochrany údajov, aby boli vysoko zásadoví a primerane kvalifikovaní.

3. V prípade úverových inštitúcií, finančných inštitúcií a prevádzkovateľov služieb v oblasti hazardných hier majú príslušné orgány posilnené právomoci dohľadu.
4. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány členských štátov, v ktorých povinný subjekt prevádzkuje organizačnú jednotku, dozerali nad tým, že uvedené organizačné jednotky dodržiavajú vnútroštátne ustanovenia tohto členského štátu transponujúce túto smernicu. V prípade organizačných jednotiek uvedených v článku 45 ods. 9 môže takýto dohľad zahŕňať prijímanie vhodných a primeraných opatrení na riešenie závažných nedostatkov, ktoré si vyžadujú okamžitú nápravu. Uvedené opatrenia sú dočasné a ukončia sa, keď sa identifikované nedostatky vyriešia, a to aj s pomocou príslušných orgánov domovského členského štátu povinného subjektu alebo v spolupráci s nimi, v súlade s článkom 45 ods. 2
5. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány členského štátu, v ktorom povinný subjekt prevádzkuje organizačnú jednotku, spolupracovali s príslušnými orgánmi členského štátu, v ktorom má povinný subjekt ústredie, s cieľom zabezpečiť účinný dohľad nad plnením požiadaviek tejto smernice.
6. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány pri uplatňovaní prístupu k dohľadu založenému na hodnotení rizík:
- a) jasne chápali riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu prítomné v ich členskom štáte;
 - b) mali prístup na mieste a mimo daného miesta ku všetkým príslušným informáciám o špecifických domácich a medzinárodných rizikách v súvislosti s klientmi, produktmi a službami povinných subjektov, a
 - c) stanovili frekvenciu a intenzitu dohľadu na mieste alebo mimo daného miesta vzhľadom na rizikový profil povinných subjektov a riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu v uvedenom členskom štáte.
7. Hodnotenie rizikového profilu povinných subjektov z hľadiska prania špinavých peňazí a financovania terorizmu vrátane rizík nesúlady sa skúma pravidelne a tiež aj v prípade výskytu dôležitých udalostí alebo vývoja v ich manažmente a prevádzkach.
8. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány zohľadnili mieru voľného uváženia, ktorá bola priznaná povinnému subjektu, a primerane preskúmali hodnotenia rizík, ktoré súvisia s touto mierou voľného uváženia, a primeranosť a vykonávanie jeho vnútorných politík, kontrol a postupov.
9. V prípade povinných subjektov uvedených v článku 2 ods. 1 bode 3 písm. a) a b) a d) môžu členské štáty umožniť, aby funkcie uvedené v odseku 1 tohto článku vykonávali samoregulačné orgány, pokiaľ tieto orgány splňajú ustanovenia odseku 2 tohto článku.
10. Európske orgány dohľadu do 26. júna 2017 vydajú v súlade s článkom 16 nariadení (EÚ) č. 1093/2010, (EÚ) č. 1094/2010 a (EÚ) č. 1095/2010 usmernenia určené príslušným orgánom o charakteristických znakoch dohľadu na základe hodnotenia rizík a o krokoch, ktoré sa majú prijať pri vykonávaní takéhoto dohľadu. Osobitne sa zohľadní povaha a veľkosť podniku a v prípade, že je to primerané a vhodné, ustanovia sa osobitné opatrenia.

ODDIEL 3

Spolupráca

Pododdiel I

Vnútroštátna spolupráca

Článok 49

Členské štáty zabezpečia, aby politickí činitelia, FIU, orgány dohľadu a iné príslušné orgány zapojené do boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu mali účinné mechanizmy, ktoré im umožnia vnútroštátnu spoluprácu a koordináciu v oblasti vypracovania a vykonávania politík a činností na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, a to aj so zreteľom na plnenie ich povinností podľa článku 7.

Pododdiel II

Spolupráca s európskymi orgánmi dohľadu

Článok 50

Príslušné orgány poskytnú európskym orgánom dohľadu všetky potrebné informácie, aby im umožnili vykonávanie ich povinností podľa tejto smernice.

Pododdiel III

Spolupráca medzi FIU a s komisiou

Článok 51

Komisia môže poskytnúť takú pomoc, aká môže byť potrebná na uľahčenie koordinácie vrátane výmeny informácií medzi FIU v rámci Únie. Môže pravidelne zvolávať zasadnutia platformy FIU EÚ, zloženej zo zástupcov FIU z členských štátov, s cieľom uľahčiť spoluprácu medzi FIU, vymieňať si názory a poskytovať poradenstvo v súvislosti s otázkami vykonávania, ktoré sú relevantné pre FIU a subjekty podávajúce hlásenia, ako aj s otázkami týkajúcimi sa spolupráce, ako je napríklad efektívna spolupráca FIU, identifikácia podozrivých transakcií s cezhraničným rozmerom, štandardizácia formátov hlásení prostredníctvom siete FIU.net alebo jej nástupcu a spoločná analýza cezhraničných prípadov, ako aj identifikácia trendov a faktorov relevantných pre hodnotenie rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu na vnútroštátnej a nadnárodnej úrovni.

Článok 52

Členské štáty zabezpečia, aby FIU navzájom spolupracovali v čo najväčšej miere bez ohľadu na ich organizačné postavenie.

Článok 53

1. Členské štáty zabezpečia, aby si FIU z vlastného podnetu alebo na požiadanie vymieňali akékoľvek informácie, ktoré môžu byť relevantné na účel spracovania alebo analýzy informácií zo strany FIU v súvislosti s práním špinavých peňazí alebo financovaním terorizmu a o fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá je do nich zapojená, a to aj vtedy, keď typ predikatívneho trestného činu, ktorý s daným prípadom môže súvisieť, nie je v čase výmeny identifikovaný.

Žiadosť musí obsahovať príslušné skutočnosti, podkladové informácie, dôvody žiadosti a to, ako budú požadované informácie použité. Použiť sa môžu rôzne mechanizmy výmeny, ak sa to dohodne medzi FIU, najmä pokiaľ ide o výmenu prostredníctvom FIU.net alebo jej nástupcu.

Ak FIU dostane správu podľa článku 33 ods. 1 prvého pododseku písm. a), ktorá sa týka iného členského štátu, urýchlene ju postúpi FIU tohto členského štátu.

2. Členské štáty zabezpečia, aby FIU, ktorej bola predložená žiadosť, bola povinná využiť celý rozsah svojich dostupných právomocí, ktoré by bežne využila na vnútroštátnej úrovni na prijímanie a analyzovanie informácií, keď odpovedá inej FIU na žiadosť o informácie uvedené v odseku 1. FIU, ktorej bola predložená žiadosť, na ňu odpovie včas.

Ak sa FIU snaží získať dodatočné informácie od povinného subjektu usadeného v inom členskom štáte, ktorý pôsobí na jej území, žiadosť sa zašle FIU toho členského štátu, na území ktorého je povinný subjekt usadený. Uvedená FIU postupuje žiadosti a odpovede urýchlene.

3. FIU môže odmietnuť výmenu informácií len za výnimočných okolností, ak by výmena informácií bola v rozpore so základnými zásadami vnútroštátneho práva FIU. Tieto výnimky sa vymedzia tak, aby sa zabránilo zneužívaniu voľnej výmeny informácií na analytické účely a jej zbytočným obmedzeniam.

Článok 54

Informácie a dokumenty získané podľa článkov 52 a 53 sa použijú na vykonávanie úloh FIU, ako sa stanovuje v tejto smernici. Pri výmene informácií a dokumentov podľa článkov 52 a 53, môže odovzdávajúca FIU určiť obmedzenia a podmienky týkajúce sa použitia uvedených informácií. Prijímajúca FIU dodržiava uvedené obmedzenia a podmienky.

Článok 55

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie vymenené podľa článkov 52 a 53 využívali len na účely, na ktoré sa požadovali alebo poskytli, a aby akékoľvek poskytnutie uvedených informácií prijímajúcou FIU akémukoľvek inému orgánu, agentúre alebo oddeleniu alebo akékoľvek použitie týchto informácií na účely presahujúce účely, ktoré boli pôvodne schválené, musela vopred odsúhlasiť FIU poskytujúca informácie.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa prechádzajúci súhlas požiadanej FIU s poskytnutím informácií príslušným orgánom udelil urýchlene a v čo najväčšom rozsahu. Požiadaná FIU nesmie odmietnuť dať súhlas s takýmto poskytnutím, s výnimkou prípadu, keď by to presahovalo rozsah uplatňovania jej ustanovení o boji proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, mohlo viesť k narušeniu vyšetrovania trestného činu, jasne odporovalo oprávneným záujmom fyzickej alebo právnickej osoby alebo členského štátu požiadanej FIU, alebo by to bolo inak v nesúlade so základnými zásadami vnútroštátneho práva tohto členského štátu. Každé takéto odmietnutie udelenia súhlasu sa musí náležite vysvetliť.

Článok 56

1. Členské štáty od svojich FIU vyžadujú, aby medzi sebou používali chránené komunikačné kanály, a nabádajú k používaniu FIU.net alebo jej nástupcu.

2. Členské štáty zabezpečia, aby ich FIU s cieľom plniť si úlohy ustanovené v tejto smernici spolupracovali pri používaní najmodernejších technológií v súlade so svojím vnútroštátnym právom. Tieto technológie umožnia FIU, aby pri zachovaní úplnej ochrany osobných údajov anonymne porovnávali svoje údaje s údajmi ostatných FIU s cieľom zistiť, ktoré subjekty sú predmetom záujmu FIU v iných členských štátoch a určiť ich príjmy a finančné prostriedky.

Článok 57

Rozdiely vo vymedzeniach daňových trestných činov medzi jednotlivými systémami vnútroštátneho práva nebránia tomu, aby FIU boli schopné vymieňať si informácie alebo poskytovať pomoc inej FIU, a to v čo najväčšom rozsahu v zmysle ich vnútroštátneho práva.

ODDIEL 4

Sankcie

Článok 58

1. Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty mohli byť brané na zodpovednosť za porušenia vnútroštátnych ustanovení transponujúcich túto smernicu, a to v súlade s týmto článkom a článkami 59 až 61. Všetky následné sankcie alebo opatrenia musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

2. Bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov stanoviť a ukladať trestnoprávne sankcie, členské štáty stanovujú pravidlá týkajúce sa správnych sankcií a opatrení a zabezpečia, aby ich príslušné orgány mohli uložiť takéto sankcie a opatrenia v súvislosti s porušením vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, a zabezpečia ich uplatňovanie.

Členské štáty sa môžu rozhodnúť nestanoviť pravidlá pre správne sankcie alebo opatrenia za porušenia, na ktoré sa vzťahujú trestnoprávne sankcie v ich vnútroštátnom práve. V tomto prípade členské štáty oznámia Komisii príslušné ustanovenia trestného práva.

3. Členské štáty zabezpečia, že ak sa povinnosti vzťahujú na právnické osoby, v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, sa sankcie a opatrenia môžu uplatňovať na členov riadiaceho orgánu a iné fyzické osoby, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva zodpovedné za porušenie.

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa príslušným orgánom poskytli všetky právomoci dohľadu a vyšetrovacie právomoci, ktoré sú potrebné na vykonávanie ich funkcií.

5. Príslušné orgány vykonávajú svoju právomoc ukladať správne sankcie a opatrenia v súlade s touto smernicou a vnútroštátnym právom, a to ktorýmkoľvek z nasledujúcich spôsobov:

- a) priamo;
- b) v spolupráci s inými orgánmi;
- c) v rámci svojej zodpovednosti delegovaním na takéto ostatné orgány;
- d) podaním na príslušné súdne orgány.

Pri výkone svojich právomocí ukladať správne sankcie a opatrenia príslušné orgány úzko spolupracujú, aby sa zabezpečilo, že uvedené správne sankcie alebo opatrenia prinesú želané výsledky, a koordinujú svoje kroky pri riešení cezhraničných prípadov.

Článok 59

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa tento článok uplatňoval aspoň na tie porušenia na strane povinných subjektov, ktoré sú vážne, ktoré sa opakujú, ktoré sú systematické, alebo na kombináciu týchto porušení, a to v súvislosti s požiadavkami stanovenými v:

- a) článkoch 10 až 24 (povinná starostlivosť vo vzťahu ku klientovi);
- b) článkoch 33, 34 a 35 (ohlasovanie podozrivých transakcií);
- c) článku 40 (vedenie záznamov) a
- d) článkoch 45 a 46 (vnútorné kontroly).

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípadoch uvedených v odseku 1 mohli uplatniť správne sankcie a opatrenia, ktoré zahŕňajú aspoň:

- a) verejné vyhlásenie, v ktorom sa identifikuje fyzická alebo právnická osoba a povaha porušenia;
- b) príkaz, aby fyzická alebo právnická osoba upustila od konania a zdržala sa opakovania tohto konania;
- c) ak povinný subjekt podlieha povoleniu, odňatie alebo pozastavenie povolenia;
- d) dočasný zákaz pre ktorúkoľvek osobu plniacu manažérske funkcie v povinnom subjekte, alebo akúkoľvek inú fyzickú osobu zodpovednú za porušenie, vykonávať manažérske funkcie v povinných subjektoch;
- e) maximálne správne peňažné sankcie vo výške aspoň dvojnásobku sumy benefitu vyplývajúceho z porušenia, ak takýto benefit možno určiť, alebo najmenej 1 000 000 EUR.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa odchylnou od odseku 2 písm. e) mohli v prípade, že dotknutý povinný subjekt je úverovou inštitúciou alebo finančnou inštitúciou, uplatniť aj tieto sankcie:

- a) v prípade právnickej osoby, maximálne administratívne peňažné sankcie vo výške aspoň 5 000 000 EUR alebo 10 % celkového ročného obratu podľa poslednej dostupnej účtovnej závierky schválenej riadiacim orgánom; ak je povinný subjekt materským podnikom alebo dcérskou spoločnosťou materského podniku, ktorý musí vypracúvať konsolidovanú účtovnú závierku v súlade s článkom 22 smernice 2013/34/EÚ, príslušný celkový ročný obrat je celkový ročný obrat alebo zodpovedajúci typ príjmu v súlade s príslušnými smernicami o účtovníctve podľa poslednej dostupnej konsolidovanej účtovnej závierky schválenej riadiacim orgánom konečného materského podniku;

- b) v prípade fyzickej osoby, maximálne správne peňažné sankcie vo výške aspoň 5 000 000 EUR, alebo v členských štátoch, ktorých menou nie je euro, zodpovedajúca hodnota v národnej mene k 25. júnu 2015.
4. Členské štáty môžu splnomocniť príslušné orgány, aby okrem správnych sankcií uvedených v odseku 2 písm. a) až d) ukladali ďalšie typy správnych sankcií, alebo aby ukladali správne peňažné sankcie presahujúce sumy uvedené v odseku 2 písm. e) a v odseku 3.

Článok 60

1. Členské štáty zabezpečia, aby rozhodnutie, ktorým sa ukladá správna sankcia alebo opatrenie za porušenie vnútroštátnych ustanovení transponujúcich túto smernicu, voči ktorému nebolo podané odvolanie, zverejnili príslušné orgány na svojich oficiálnych webových stránkach bezodkladne po tom, ako bola osoba, ktorej sa sankcia udelila, informovaná o uvedenom rozhodnutí. Zverejnenie zahŕňa aspoň informácie o type a povahe porušenia, ako aj o totožnosti zodpovednej osoby. Členské štáty nie sú povinné uplatňovať tento pododsek na rozhodnutia, ktorými sa ukladajú opatrenia vyšetrovacej povahy.

Ak zverejnenie totožnosti zodpovedných osôb uvedených v prvom pododseku alebo osobných údajov takýchto osôb považuje príslušný orgán na základe individuálneho posúdenia uskutočneného v súvislosti s primeranosťou zverejnenia takýchto údajov za neprimerané, alebo ak zverejnenie ohrozuje stabilitu finančných trhov alebo prebiehajúce vyšetrovanie, príslušné orgány:

- a) odložia zverejnenie rozhodnutia o uložení správnej sankcie alebo opatrenia až dovtedy, kým pominú dôvody na nezverejnenie;
- b) zverejnia rozhodnutie o uložení správnej sankcie alebo opatrenia na anonymnom základe spôsobom, ktorý je v súlade s vnútroštátnym právom, ak takéto anonymné zverejnenie zabezpečí účinnú ochranu dotknutých osobných údajov. V prípade rozhodnutia zverejniť správnu sankciu alebo opatrenie na anonymnom základe sa zverejnenie príslušných údajov môže na primeraný čas odložiť, ak sa predpokladá, že v rámci tohto obdobia dôvody na anonymné zverejnenie pominú;
- c) vôbec nezverejnia rozhodnutie o uložení správnej sankcie alebo opatrenia v prípade, že možnosti stanovené v písmenách a) a b) sa nepovažujú za dostatočné na zabezpečenie:
- i) toho, aby stabilita finančných trhov nebola ohrozená, alebo
 - ii) primeranosti zverejnenia rozhodnutia, pokiaľ ide o opatrenia, ktoré sa považujú za menej závažné.
2. Ak členské štáty umožňujú zverejnenie rozhodnutí, voči ktorým bolo podané odvolanie, príslušné orgány bezodkladne zverejnia na svojich oficiálnych webových stránkach aj túto informáciu a všetky ďalšie informácie o výsledku takéhoto odvolania. Okrem toho sa zverejní aj každé rozhodnutie o zrušení predchádzajúceho rozhodnutia o uložení správnej sankcie alebo opatrenia.

3. Príslušné orgány zabezpečia, aby všetky informácie zverejnené v súlade s týmto článkom zostali na ich oficiálnych webových stránkach počas piatich rokov odo dňa zverejnenia. Osobné údaje uvedené vo zverejnení sa však ponechajú na oficiálnych webových stránkach príslušného orgánu len po dobu, ktorá je nevyhnutná v súlade s uplatniteľnými pravidlami ochrany údajov.

4. Členské štáty zabezpečia, aby pri určovaní typu a úrovne správnych sankcií alebo opatrení príslušné orgány zohľadnili všetky relevantné okolnosti, a to v relevantnom prípade aj:

- a) závažnosť a trvanie porušenia;
- b) mieru zodpovednosti zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby;
- c) finančnú silu zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby, napríklad podľa celkového obrátu zodpovednej právnickej osoby alebo ročného príjmu zodpovednej fyzickej osoby;
- d) benefit vyplývajúci z porušenia spôsobeného zodpovednou fyzickou alebo právnickou osobou, pokiaľ takýto benefit možno určiť;
- e) straty tretích strán spôsobené porušením, pokiaľ ich možno určiť;

- f) úroveň spolupráce zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby s príslušným orgánom;
- g) predchádzajúce porušenia zo strany zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby.

5. Členské štáty zabezpečia, aby právnické osoby mohli byť brané na zodpovednosť za porušenia uvedené v článku 59 ods. 1 spáchané v ich prospech akoukoľvek osobou, ktorá koná samostatne alebo ako súčasť orgánu danej právnickej osoby a ktorá má v rámci právnickej osoby vedúce postavenie, na základe ktorejkoľvek z týchto skutočností:

- a) oprávnenia zastupovať právnickú osobu;
- b) právomoci prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby, alebo
- c) právomoci vykonávať kontrolu v právnickej osobe.

6. Členské štáty zároveň zabezpečia, aby právnické osoby mohli byť brané na zodpovednosť, ak nedostatočný dohľad alebo kontrola vykonávané osobou uvedenou v odseku 5 tohto článku umožnili spáchanie porušení uvedených v článku 59 ods. 1 v prospech uvedenej právnickej osoby osobou, ktorá podlieha jej právomoci.

Článok 61

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány zaviedli účinné a spoľahlivé mechanizmy na podporu ohlasovania potenciálnych alebo skutočných porušení vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, príslušným orgánom.

2. Mechanizmy uvedené v odseku 1 zahŕňajú aspoň:

- a) konkrétne postupy prijímania správ o porušeníach a o krokoch, ktoré na ne nadväzujú;
- b) primeranú ochranu pre zamestnancov povinných subjektov alebo osôb v povinných subjektoch v porovnateľnom postavení, ktorí oznámia porušenia spáchané v rámci povinného subjektu;
- c) primeranú ochranu pre obvinenú osobu;
- d) ochranu osobných údajov týkajúcich sa osoby, ktorá oznámi porušenia, a fyzickej osoby, ktorá je údajne zodpovedná za porušenie, v súlade so zásadami stanovenými v smernici 95/46/ES;
- e) jasné pravidlá, ktorými sa zabezpečí, že vo všetkých prípadoch sa v súvislosti s osobou, ktorá ohlásí porušenia spáchané v rámci povinného subjektu, zaručí dôvernosť s výnimkou prípadu, keď zverejnenie vyžaduje vnútroštátne právo v kontexte ďalšieho vyšetrovania alebo následného súdneho konania.

3. Členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty mali zavedené vhodné postupy pre svojich zamestnancov alebo osoby v porovnateľnom postavení na ohlasovanie porušení interne prostredníctvom osobitného, nezávislého a anonymného kanála, primeraného povahe a veľkosti dotknutého povinného subjektu.

Článok 62

1. Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány informovali európske orgány dohľadu o všetkých správnych sankciách a opatreniach uložených v súlade s článkami 58 a 59 úverovým inštitúciám a finančným inštitúciám vrátane každého odvolania, ktoré s nimi súvisí, a jeho výsledku.

2. Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány v súlade s ich vnútroštátnym právom skontrolovali existenciu príslušného odsúdenia dotknutej osoby v registri trestov. Akákoľvek výmena informácií na tieto účely sa uskutočňuje v súlade s rozhodnutím 2009/316/SVV a rámcovým rozhodnutím 2009/315/SVV v zmysle ich vykonávania vo vnútroštátnom práve.

3. Európske orgány dohľadu vedú webovú lokalitu s odkazmi na každé zverejnenie správnych sankcií a opatrení uložených v súlade s článkom 60 úverovým inštitúciám a finančným inštitúciám, ktoré vykonali príslušné orgány, a uvádzajú dobu, počas ktorej každý členský štát zverejňuje správne sankcie a opatrenia.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 63

Článok 25 ods. 2 písm. d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 ⁽¹⁾ sa nahrádza takto:

„d) je centrálna protistrana usadená alebo jej bolo udelené povolenie v tretej krajine, ktorá sa podľa Komisie nepovažuje v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 (*) za krajinu so strategickými nedostatkami vo vnútroštátnom mechanizme boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ktoré predstavujú závažné hrozby pre finančný systém Únie.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).“

Článok 64

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 9 sa Komisii udeľuje na neurčité obdobie od 25. júna 2015.
3. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 9 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 9 nadobúda účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote jedného mesiaca po oznámení tohto aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu, že nevznesú námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o jeden mesiac.

Článok 65

Komisia do 26. júna 2019 vypracuje správu o vykonávaní tejto smernice a predloží ju Európskemu parlamentu a Rade.

Článok 66

Smernice 2005/60/ES a 2006/70/ES sa zrušujú s účinnosťou od 26. júna 2017.

Odkazy na zrušené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe IV.

Článok 67

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 26. júna 2017. Komisii bezodkladne oznámia znenie uvedených opatrení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o tomto odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

Článok 68

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 69

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 20. mája 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

PRÍLOHA I

V tejto prílohe sa nachádza informatívny zoznam premenných faktorov rizika, ktoré musia povinné subjekty zvážiť pri určovaní rozsahu, v ktorom uplatnia opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s článkom 13 ods. 3:

- i) účel účtu alebo vzťahu;
 - ii) suma aktív, ktorú musí klient uložiť, alebo veľkosť realizovaných transakcií;
 - iii) pravidelnosť alebo trvanie obchodného vzťahu.
-

PRÍLOHA II

V tejto prílohe sa nachádza informatívny zoznam faktorov a druhov dôkazov o potenciálne nižšom riziku uvedenom v článku 16:

1. Rizikové faktory vo vzťahu ku klientovi:

- a) verejné spoločnosti kótované na burze cenných papierov, ktoré podliehajú požiadavkám na zverejňovanie (buď na základe pravidiel burzy cenných papierov alebo na základe právnych predpisov alebo vykonateľných prostriedkov), ktorými sa ukladajú požiadavky na zabezpečenie primeranej transparentnosti skutočného vlastníctva;
- b) orgány verejnej správy alebo štátne podniky;
- c) klienti, ktorí sídlia v geografických oblastiach s nižším rizikom, ako sa uvádza v bode 3.

2. Rizikové faktory z hľadiska produktu, služieb, transakcie alebo distribučného kanála:

- a) životné poistenia, ktoré majú nízke poistné;
- b) poistné zmluvy v dôchodkových systémoch, ak v nich nie je žiadne ustanovenie o predčasnej odkupnej opcii a poistná zmluva sa nedá použiť ako kolaterál;
- c) dôchodkový, starobný alebo podobný systém, ktorým sa poskytujú dôchodkové dávky zamestnancom, pričom príspevky prebiehajú formou zrážok zo mzdy a pravidlá systému nedovoľujú postúpenie členského podielu v systéme;
- d) finančné produkty alebo služby, ktorými sa poskytujú určitým typom klientov náležite vymedzené a obmedzené služby s cieľom zvýšiť prístup na účely finančného začleňovania;
- e) produkty, v prípade ktorých sa riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu riadia inými faktormi, ako napríklad peňažnými limitmi alebo transparentnosťou vlastníctva (napríklad určité druhy elektronických peňazí).

3. Rizikové faktory z geografického hľadiska:

- a) členské štáty;
 - b) tretie krajiny s účinnými systémami na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;
 - c) tretie krajiny určené na základe dôveryhodných zdrojov ako krajiny s nízkou mierou korupcie alebo inej trestnej činnosti;
 - d) tretie krajiny, ktoré majú na základe dôveryhodných zdrojov, ako sú vzájomné hodnotenia, podrobné správy o posúdení alebo zverejnené správy o nadväzujúcich krokoch, zavedené požiadavky na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v súlade s revidovanými odporúčaniami FATF a uvedené požiadavky účinne uplatňujú.
-

PRÍLOHA III

Ďalej je uvedený informatívny zoznam faktorov a druhov dôkazov o potenciálne vyššom riziku uvedenom v článku 18 ods. 3:

1. Rizikové faktory vo vzťahu ku klientovi:

- a) obchodný vzťah prebieha za neobvyklých okolností;
- b) klienti, ktorí sídlia v geografických oblastiach s vyšším rizikom, uvedených v bode 3;
- c) právnické osoby alebo právne štruktúry, ktoré sú prostriedkom na držanie osobného majetku;
- d) spoločnosti, ktoré majú poverených akcionárov alebo akcie na doručiteľa;
- e) podnikateľské subjekty intenzívne využívajúce hotovosť;
- f) vlastnícka štruktúra spoločnosti sa javí ako neobvyklá alebo nadmerne zložitá so zreteľom na povahu obchodnej činnosti spoločnosti;

2. Rizikové faktory z hľadiska produktu, služieb, transakcie alebo distribučného kanála:

- a) súkromné bankovníctvo;
- b) produkty alebo transakcie, ktoré by mohli byť priaznivé pre anonymitu;
- c) nepriame obchodné vzťahy alebo transakcie bez určitých ochranných aspektov, akými sú napríklad elektronické podpisy;
- d) prijatá platba od neznámych alebo nepridružených tretích strán;
- e) nové produkty a nové obchodné postupy vrátane nového mechanizmu dodania a používanie nových alebo rozvíjajúcich sa technológií v prípade nových, ako aj už existujúcich produktov;

3. Rizikové faktory z geografického hľadiska:

- a) bez toho, aby bol dotknutý článok 9, krajiny, ktoré podľa dôveryhodných zdrojov, akými sú napríklad vzájomné hodnotenia, podrobné správy o posúdení alebo zverejnené správy o nadväzujúcich krokoch, nemajú účinné systémy na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;
 - b) krajiny určené na základe dôveryhodných zdrojov ako krajiny s významnou mierou korupcie alebo inej trestnej činnosti;
 - c) krajiny, ktoré podliehajú sankciám, embargám alebo podobným opatreniam, ktoré vydala napríklad Únia alebo Organizácia Spojených národov;
 - d) krajiny poskytujúce finančné prostriedky alebo podporu teroristickým činnostiam alebo krajiny, na ktorých území fungujú určené teroristické organizácie.
-

PRÍLOHA IV

Tabuľka zhody

Táto smernica	Smernica 2005/60/ES	Smernica 2006/70/ES
—		Článok 1
—		Článok 3
—		Článok 5
—		Článok 6
—		Článok 7
Článok 1	Článok 1	
Článok 2	Článok 2	
Článok 2 ods. 3 až 9		Článok 4
Článok 3	Článok 3	
Článok 3 ods. 9, 10 a 11		Článok 2 ods. 1, 2 a 3
Článok 4	Článok 4	
Článok 5	Článok 5	
Články 6 až 8	—	
Článok 10	Článok 6	
Článok 11	Článok 7	
Článok 13	Článok 8	
Článok 14	Článok 9	
Článok 11 písm. d)	Článok 10 ods. 1	
—	Článok 10 ods. 2	
Články 15, 16 a 17	Článok 11	
—	Článok 12	
Články 18 až 24	Článok 13	
Článok 22		Článok 2 ods. 4
Článok 25	Článok 14	
—	Článok 15	
Článok 26	Článok 16	
—	Článok 17	
Článok 27	Článok 18	
Článok 28	—	
Článok 29	Článok 19	
Článok 30	—	
Článok 31	—	
—	Článok 20	
Článok 32	Článok 21	
Článok 33	Článok 22	

Táto smernica	Smernica 2005/60/ES	Smernica 2006/70/ES
Článok 34	Článok 23	
Článok 35	Článok 24	
Článok 36	Článok 25	
Článok 37	Článok 26	
Článok 38	Článok 27	
Článok 39	Článok 28	
—	Článok 29	
Článok 40	Článok 30	
Článok 45	Článok 31	
Článok 42	Článok 32	
Článok 44	Článok 33	
Článok 45	Článok 34	
Článok 46	Článok 35	
Článok 47	Článok 36	
Článok 48	Článok 37	
Článok 49	—	
Článok 50	Článok 37a	
Článok 51	Článok 38	
Články 52 až 57	—	
Články 58 až 61	Článok 39	
—	Článok 40	
—	Článok 41	
—	Článok 41a	
—	Článok 41b	
Článok 65	Článok 42	
—	Článok 43	
Článok 66	Článok 44	
Článok 67	Článok 45	
Článok 68	Článok 46	
Článok 69	Článok 47	

KORIGENDÁ**Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu**

(Úradný vestník Európskej únie L 199 z 31. júla 2007)

Na strane 12 v prvom rámčeku v bode 4.7:

namiesto: „4.7. Výber súdu/tribunálu dohodnutý stranami

“

má byť: „4.7. Výber súdu/tribunálu dohodnutý stranami

□“.

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)



Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK